

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΙΟΣ 1952

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 7ον

ΜΑΪΟΣ 1952

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διευθυνσις Περιδικού: Κα ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λ. Σγουρού 2

Διευθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε. 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1.500 — 'Ετησία συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12.000, έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

Συνδρομαί και αντίτιμον περιδικού να στέλλωνται με ταχυδρομική ή τραπεζιτική έπιταγή ά π ρ ο σ ώ π ω ς «'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος», όδός Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

α) Χρέος 'Ιερό, υπό Β. Οικονομίδη.—β) Τό τρα- γούδι των 'Ερυθροσταυριτών, υπό Α. Σημιριώτη Περικλούς, υπό Γ. Κουρμούλη	1 2	A Sacred duty by B. Oeconomides. b) The Juniors' song by A. Simiriotis	1
3-4	2	Pericles by G. Kourmoulis	2
Δ. Καμπούρογλους, υπό Μ. Νικολαΐδη	5	Americans and Greeks by E. Photiades, b) May by K. Palamas, c) Friendship by A. A.	3-4
α) 'Ιφιγένεια, υπό Κ. Παπαπαναγιώτου.—β) 'Η έπίδρασις της μουσικής, υπό Γ. Σκάρδη	6	D. Kambouroglous by M. Nicolaidis	5
Πώς κτίσθηκε ή 'Αγία Σοφία, υπό Α. Μεταξά.— Πρωτομαγιά, υπό ΑΝ. ΒΩ	7	Iphigenia by K. Papapanagiotou. b) The in- fluence of Music by G. Skardis	6
Τό Τηλεσκόπιο, υπό Ν. Δημητροκάλλη	8	St. Sophia' church by A. Metaxas. Mayday by AN. VO	7
'Αθήναι — Αίγαίο.—Τό Αίγαίο, υπό Σ. Σκίπη..	9	Telescope by Nic. Demetrocalis	8
'Ενα καλοκαίρι στο βουνό, υπό Β. Μάκη	10	Athens-Aegean Sea	9
Τό γάλα, υπό Κ. Ζευγά	11	Summer on the mountains by B. Makis	10
Φωτογραφίαί δράσεως	12-13	Milk by K. Zeugas	11
α) 'Ο Μάϊος, υπό Π. Καλονάρου.—β) 'Η 'Ελλάδα στούς 'Ολυμπιακούς, υπό Σπ. Αύλωνίτη	14	Activity in pictures	12-13
'Ο έξυπνος ύφαντής	15	a) May by Kalonaros, b) Athletic life by Sp. Avlonitis	14
Τό έμβλημά μας	16	The clever weaver	15
Κυνηγετικές ιστορίες, υπό Ν. Δήμου	17-18	Our emblem	16
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	19	Hunting tales by N. Demou	17-18
Δράσις Ε.Ε.Σ.Ν.	20-21	GJRC movement	19
Μαθητική Συνεργασία	22-25	Juniors' activities	20-21
		Pupils' contribution	22-25

8th MAY

“Όλοι οί πολιτισμένοι λαοί άποτίουν φόρον τιμής την 8ην Μαΐου, επέτειον γεννήσεως του 'Ιδρυτού του 'Ερυθρού Σταυρού 'Ερρ. Ντυνάν, ό όποιος με υπερ-
ανθρώπους προσπαθείας και άληθινήν αυτοθυσίαν ειργάσθη διά την ίδρυσιν της
παγκοσμίου οργανώσεως του 'Ερυθρού Σταυρού, του όποιου τά ευεργετικά άπο-
τελέσματα έγνώρισε και γνωρίζει ή πάσχουσα ανθρωπότης.

‘Ασφαλώς δε και έφέτος οί φίλοι συνεργάται μας εκπαιδευτικοί, την όγδόην
Μαΐου, θα εξέαρουν τό έργον και την προσωπικότητα του μεγάλου ανθρωπιστού
και οί ‘Ελληνες 'Ερυθροσταυρίται την ίδίαν ήμέραν θα άναπτύξουν την μεγαλυ-
τέραν δυνατήν 'Ερυθροσταυριτικήν δραστηριότητα των, διά να τιμήσουν με την
εργασίαν των την επέτειον της γεννήσεως του ανθρώπου εκείνου, εις τόν όποιον
τόσα πολλά όφείλει ή ανθρωπότης.

‘Ερρίκος Ντυνάν

‘Η άπόφασι είχε γίνει. Στις 8 του
Μάη ώρισαν οί 'Ερυθροσταυρίτες να
κάμουν στο σχολείο τους μία γιορτή,
για να εκπληρώσουν ένα χρέος ιερό
και τιμήσουν τό μεγάλο τους άρχη-
γό, τόν ιδρυτή του 'Ερυθρού Σταυ-
ρού, 'Ερρίκο Ντυνάν.

Μία 'Ερυθρο-
σταυρίτισσα, ή
Νίνα Χατζή, ά-
ν ά λ α θ ε να
γράψη επάνω
σε χαρτόνι, ώ-
ραϊο, γυαλιστε-
ρό, μία όμορ-
φη καλλιγραμ-
μένη έπιγραφή,
για να την το-
ποθετή σ ο ο υ ν
στον τοίχο.

— Να προ-
σέξης, Νίνα, να
διαβάζεται ώ-
ραϊα άπ' ό-
λους, της είπε
ό πρόεδρος.

‘Ο 'Ερρί-
κος Ντυ-
νάν γεννή-
θηκε στη
Γενεύη

στις 8 Μαΐου 1828.

Αυτή την έπιγραφή θα έγραφε ή
Νίνα Χατζή. ‘Αλλα παιδιά άνάλαθαν
τό σημαϊοστολισμό, για να πάρη τό
σχολείο όψι γιορτερή. ‘Αλλα να κου-
βαλήσουν καθίσματα για τόν κόσμο.
‘Αλλα να μαζέψουν λουλούδια για να
φτιάσουν στεφάνια. Διαλέχθηκαν έ-
πειτα οί 'Ερυθροσταυρίτες, που θα
μιλούσαν για τό έργο του Ντυνάν, έ-
κείνοι, που θα τραγουδούσαν και οί
άλλοι που θα είχαν άπαγγελίες. ‘Αν
είχαν ώρα, θα έκαναν και μερικές
άσκήσεις για επίδειξι πληγών.

Τις έρυθροσταυριτικές γιορτές τά
παιδιά είχαν συνηθίσει να τις όργα-
νώνουν μόνο τους. Δέν ένοχλούσαν τό
δάσκαλό τους.

— Λουλούδια θα μαζέψουμε άγρια
του βουνού ή θα ζητήσωμε από τό
‘Εκκλησάκι της ‘Αγίας - Βαρβάρας
άπό τόν παπα - ‘Αγάπιο. Θα μάς δώ-
ση όμως ό παπας; άναρωτήθηκαν τά
παιδιά, που είχαν άναλάβει αυτή τη
φροντίδα.

‘Ο παπα - ‘Αγάπιος ήταν ένας σε-
βάσιμος γέροντας, που ζούσε στο
‘Εκκλησάκι εκείνο χρόνια. Είχε ένα
περιβολάκι, που την άνοιξι ήταν σω-

ΧΡΕΟΣ ΙΕΡΟ

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

στος παράδεισος. “Όλων τών λογίων
τά λουλούδια ήταν μέσα εκεί φυτε-
μένα. Τους 'Ερυθροσταυρίτες τους ά-
γαπούσε ό 'Αγάπιος γιατί συχνά πη-
γαιναν και τόν βοηθούσαν.

— Θα σάς άφήσω να κόψετε, τους
είπε ό γέροντας, μά πρώτα να μου
πείτε τι τά θέλετε.

— Τα θέλωμε να στολίσωμε τό σχο-
λειό μας για τη γιορτή του Ντυνάν,
Δέσποτα, του είπαν τά παιδιά που
πήγαν να τόν παρακαλέσουν.

‘Ο γέροντας σούρωσε τά πυκνά κά-
τασπρα φρύδια του, σά να ήθελε να
φέρη στη μνήμη του κάτι που ξεχασε
και σε λίγο άπάντησε:

— Θα γιορτάσετε τό Ντυνάν! Μά
τέτοιον ‘Αγιο, δε θυμούμαι να έχη
τό έορτολόγιο της θρησκείας μας.
Ποιός είναι αυτός ό Ντυνάν;

— ‘Ηταν άνώτερος άνθρωπος ό
Ντυνάν, Δέσποτα. Δέν ήταν σάν έ-
μάς. Τη ζωή του όλη την πέρασε σε
άγαθοεργίες, την πέρασε να βοηθή
τους φτωχούς, να ελαφρύνη πόνους,
να παρηγορή, να μην άφήνη άνθρωπο
να άπελπίζεται. Αύριο θα σάς φέ-
ρωμε να διαβάσετε τά φυλλάδια του
περιοδικού του 'Ερυθρού Σταυρού
και θα ίδείτε πόσο πολύτιμος ανθρω-
πος ήταν ό 'Ερρίκος Ντυνάν, είπαν
τά παιδιά.

— ‘Ε! Μά τότε, σάν είναι έτσι, σάς
δίνω τό λόγο μου, πώς μ' όλα μου
τά γερατειά θα κατεβώ στο χωριό,
για να βρεθώ στη γιορτή, άπάντησε
ό παπα - ‘Αγάπιος.

“Υστερα οί 'Ερυθροσταυρίτες μά-

ζεψαν λουλού-
δια και άρχι-
σαν να τά δια-
λέγουν, να τά
δέν ο υ ν με
σπάρτα και να
κάνουν μπου-
κέτα και στε-
φάνια μ' άρκε-
τή τέχνη.

‘Ο γέροντας
τους κοιτάζε
και κάπου-κά-
που ρωτούσε :

— Δέ μου
λέτε, που είναι
τότε αυτός ό
Ντυνάν; ‘Ηρθε
έδώ στην πα-
τρίδα μας; Τι
σας είπε ό Δά-
σκαλός σας;

— ‘Ο Ντυνάν
δέν είναι ζων-
τανός τώρα,

πάτερ ‘Αγάπιο. Είναι πεθαμένος ά-
πό χρόνια, γιατί γεννήθηκε στα
1828 στη Γενεύη της ‘Ελβετίας και
δέν είναι δυνατόν τώρα να ζή. Ζή ό-
μως τό έργο του. Ζή ό 'Ερυθρός
Σταυρός, που είναι εξαπλωμένος σε ό-
λον τόν κόσμο, άποκριθήκαν τά παι-
διά.

Σάν ήρθε ή μέρα της γιορτής, έ-
νας από τους πρώτους που έφτασαν
στο κάλοσυγυρισμένο και σημαϊοστό-

(Συνέχεια στη σελ. 10)

— ... Τόν Ντυνάν!
— Μά τέτοιον άγιον δέν θυμάμαι...

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΑΡΧΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ
1. Τ. 16.8.65
36199

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

Πολλοί μεγάλοι άνδρες της παγκοσμίου ιστορίας ητύχησαν να σφραγίσουν διά της προσωπικότητος αὐτῶν τὴν ἐποχὴν των, νὰ ἐπιτύχουν ὥστε ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδράσαν νὰ εἶναι γνωστὴ ὡς ἐποχὴ ἰδική των. Ἄν αὐτὸ εἶναι, ὅπως ἀσφαλῶς εἶναι, μία ἱστορικὴ ἀναγνώρισις τῆς ἐπιβολῆς καὶ τοῦ μεγέθους των, τότε βεβαίως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ὁ Περικλῆς εἶναι ἡ εὐτυχέστερα φυσιογνωμία τῆς ἱστορίας. Τὸ ὄνομά του συνδέεται ἀρρήκτως πρὸς τὸν αἰῶνα τοῦ πνευματικοῦ καὶ πολιτικοῦ μεγαλείου τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀθάνατον ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐπεχειρεῖ τὰς μεγαλειωδέστερας πτήσεις τῆς ἐνδόξου του πορείας. Εἶναι δὲ ὁ αἰὼν αὐτὸς ὁ Ε' αἰὼν π. Χ., γνωστὸς ὡς «χρυσοῦς αἰὼν» ἢ «αἰὼν τοῦ Περικλέους».

Ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἀνὴρ, Ἀκαμαντίδης τὴν φυλὴν καὶ Χολαργεὺς τὸν δῆμον, ἦτο υἱὸς τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ Ξανθίππου καὶ τῆς Ἀγαρίστης, ἀνεψιάς τοῦ Κλεισθένης τοῦ καταλυτοῦ τῆς τυραννίδος τῶν Πεισιστρατιδῶν, ἐγεννήθη δὲ περὶ τὸ 490 π. Χ. Ἡ Ἀγαρίστη εἶχεν ὄνειρευθῆ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γενήσῃ λέοντα, μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἐγέννησε τὸν Περικλῆ «τὰ μὲν ἄλλα τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ἀμειψόν, π ρ ο μ ῆ κ η δ ε τ η ν κ ε φ α λ ῆ ν κ α ι ἄ σ υ μ μ ε τ ρ ο ν». Ἡ σφηνοειδὴς αὐτὴ κατασκευὴ τῆς κεφαλῆς του ἠνάγκασε τοὺς καλλιτέχνας νὰ παριστοῦν αὐτὸν πάντοτε φέροντα κρᾶνος, διὰ νὰ μὴ φαίνεται τὸ φυσικὸν του ἐλάττωμα, ἔδωκε δὲ λαθῆν καὶ εἰς τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς νὰ τὸν ἀποκαλοῦν σατιρικῶς «σ χ ι ν ο κ ε φ α λ ο ν Δ ι α κ α ι « κ ε φ α λ η γ ε ρ ε τ α ν ». Τὸ ἐπιθετὸν «κεφαληγερέτας» εἶναι παρῳδία τοῦ ἐπιθέτου τοῦ Διὸς «νεφεληγερέτας».

Ἡ παραβολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν Δία εἶναι χαρακτηριστικὴ τοῦ ἀπεριορίστου κύρους καὶ τῆς ἐπιβολῆς τὴν ὁποίαν ἥσκησεν ἐπὶ τῶν συμπολιτῶν του, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπεκάλουν Ὀλύμπιον, θαυμάζοντες καὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν ὑπερφυᾶ φύσιν αὐτοῦ. Μεγάλοι διδάσκαλοι ὅπως ὁ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, ὁ μουσικὸς Δάμων, πρὸ πάντων δὲ ὁ Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος, τὸν ὁποῖον οἱ ἀρχαῖοι ἀπεκάλουν Νοῦν, ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ ἥθους καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι αὐτοῦ. Εἶχε «τὸ φρόνημα σοβαρὸν καὶ τὸν λόγον ὑψηλὸν καὶ καθαρὸν ὀχλικῆς καὶ πανούργου βωμολοχίας». Ἡ οὐσία τοῦ προσώπου του ἦτο «ἄθρυπτος εἰς γέλωτα», ἐθάδιζε μὲ ἡρεμίαν, ἐνεδύετο μὲ σεμνότητα, ἠγόρευε χωρὶς πάθος καὶ γενικῶς εἶχεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα μὲ τὰ ὁποῖα «πάντας θαυμαστούς ἐξέπληττε».

Παροιμιώδης ἦτο ἡ ἀταραξία καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια του καὶ ἡ μεγάλη σοβαρότης μὲ τὴν ὁποίαν ἀντεμετώπιζε τὰς βαναύσους ἐπιθέσεις χυδαίων ἀν-

θρώπων τοῦ ὄχλου. Παραδίδεται ὅτι κάποτε τὸν παρηκολούθει καὶ τὸν καθύβριζε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς χυδαίους λαϊκὸς τύπος, προφανῶς ὄργανον τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων. Ὁ Περικλῆς «ὑπέμεινε σιωπῇ» αὐτὸν καὶ ἡσυχολεῖτο μὲ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑποθέσεις του ἀδιαφορῶν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ «παρακολουθοῦντος ἀνθρώπου καὶ πάσης χρωμένου βλασφημίας πρὸς αὐτόν». Ὅταν κάποτε πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐπεράτωσε τὰς ὑποθέσεις του καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν οἰκίαν του παρακολουθούμενος καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὕβριστήν, ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξύ εἶχε νυκτώσει, διέταξε ἕνα τῶν ὑπηρετῶν του νὰ πάρῃ ἕνα φῶς καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἀπέναντι τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων ὑπῆρξεν δέξυς, ἀλλ' ἄσπογος.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀγωνιστικῆς αὐτοῦ δεινότητος καὶ τῆς ἀσυναγωνίστου ἐπιχειρηματολογίας του εἶναι τὸ ἔξης ἀνέκδοτον: Κάποτε ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἀρχίδαμος ἠρώτησε τὸν Θουκυδίδην τὸν Μελησίου, πολιτικὸν ἀντίπαλον τοῦ Περικλέους, ποῖος εἶναι καλῶς παλαιστής αὐτὸς ἢ ὁ Περικλῆς, ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «ὅταν ἐγὼ κατὰ τὴν πάλην τὸν ρῖψω κάτω, αὐτὸς ὑποστηρίζων ὅτι δὲν ἔπεσε, πείθει τοὺς παρακολουθοῦντας τὸν ἀγῶνα καὶ ἀναγορεύεται νικητής».

Τὸν ὅλον χαρακτήρα καὶ τὰ ἀπαράμιλλα προσόντα τοῦ Περικλέους συνεπλήρωνε καὶ ἐπαιστέαζε μία θαυμαστὴ ἐντιμότης περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν. Ὁ Θουκυδίδης τὸν περιγράφει ὡς «ἀδωρότατον περιφάνως γενόμενον καὶ χρημάτων κρείτ-

τονα», ὡς ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος, μολοντί παρέλαβε τὴν πόλιν μεγάλῃν καὶ τὴν κατέστησε μεγίστην καὶ πλουσιωτάτην, ἀναδείχθεις ἰσχυρότερος ἀπὸ πολλοὺς βασιλεῖς καὶ τυράννους, ἐν τούτοις οὐδὲ κατὰ μίαν δραχμὴν ἠύξησε τὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἀφῆκεν ὁ πατήρ του.

Παρὰ τὴν ἀριστοκρατικὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἐμφυτον σοβαρότητα του, ὁ ἀνίσχυρος καὶ ἀσταθὴς δῆμος τῶν Ἀθηνῶν κατέστη πειθήνιον ὄργανόν του καὶ τὸν ἐλάτρευσε ὡς ὑπερφυσικὸν ὄν. Εἶναι ὁ μόνος πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὁ ὁποῖος ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον τεσσαρακονταετίαν ἐδάμασε τὸν δῆμον καὶ κατάρθωσε νὰ παραμερίσῃ ἀλληλοδιადόχως ἱκανωτάτους πολιτικούς ἀντιπάλους.

Δὲν εἶναι λοιπὸν περίεργον ἂν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ κατέστησαν αἱ Ἀθῆναι ἡ πρώτη πόλις τοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλάς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ πόλις τῶν θεῶν. Ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν κυβερνήτης, ὁ μεγαλύτερος πολιτικὸς νοῦς τῆς ἀρχαιότητος. Ἐπεξέτεινε τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἐπιδείξας παρὰ τὴν πολιτικὴν μεγαλοφυΐαν καὶ θαυμαστὴν στρατηγικὴν ἱκανότητα. Καὶ τέλος χρησιμοποιοῦν τὸν συμμαχικὸν θησαυρὸν ἀνείγειρεν εἰς τὰς Ἀθῆνας ἔργα ἀθάνατα, καλλιτεχνήματα καὶ μεγαλουργήματα ἀφθαστα, πρὸ τῶν ὁποίων ὑποκλίνονται μὲ σεβασμὸν οἱ αἰῶνες. Ὁ Περικλῆς ἔδωκεν εἰς τοὺς μεγαλυτέρας καλλιτέχνους τῆς ἐποχῆς τὴν ἐντολήν καὶ τὰ μέσα νὰ κοσμήσουν τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὰ Προπύλαια καὶ τὸν Παρθενῶνα. Ἰδικῆς του ἐμπνεύσεως καὶ ἐκτελέσεως ἦτο τὸ ἔργον τῆς συνδέσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν περιφύμων Μακρῶν Τειχῶν. Καλλιτέχναι καὶ λογοτέχναι φιλόσοφοι συνηγωνίζοντο εἰς δραστηριότητα διὰ νὰ καταστήσουν τὰς Ἀθῆνας ἐπικέντρον ἐκείνου τοῦ ὁποῖου ὀνομάζομεν κλασσικὸν μεγαλεῖον. Ὑπῆρξε πράγματι ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους, ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ καύχημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ μέγα δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Περικλέους ἦλθε νὰ διακόψῃ διὰ νὰ καταστρέψῃ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔκραγεις ἀπαίσιος Πελοποννησικὸς πόλεμος, ὁ ἀγριώτερος καὶ καταστρεπτικώτερος ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ ὁποῖος ἐμάκρυνε τὴν μεγαλουργὸν δραστηριότητα τῆς φυλῆς. Ὁ Ὀλύμπιος ἡγέτης τῶν Ἀθηνῶν ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰ ἔργα ἐξανθρωπισμοῦ τῆς πρώτης πόλεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ παρασκευάσῃ αὐτὴν ἱκανὴν πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀναφανέντος κινδύνου. Εὕρισκόμεθα εἰς τὸ 431 π. Χ. Μετὰ τὸν πρῶτον χειμῶνα τοῦ πολέμου ὁ Ὀλύμπιος Περικλῆς ἀπήγειλε τὸν μνημιώδη Ἐπιτάφιον εἰς τοὺς πεσόντας, ὅπου κατεχώρησεν ἀθανάτους ὑποθήκας φιλοπατρίας διὰ τοὺς Ἕλληνας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

(Συνέχεια στὴ σελ. 18)

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

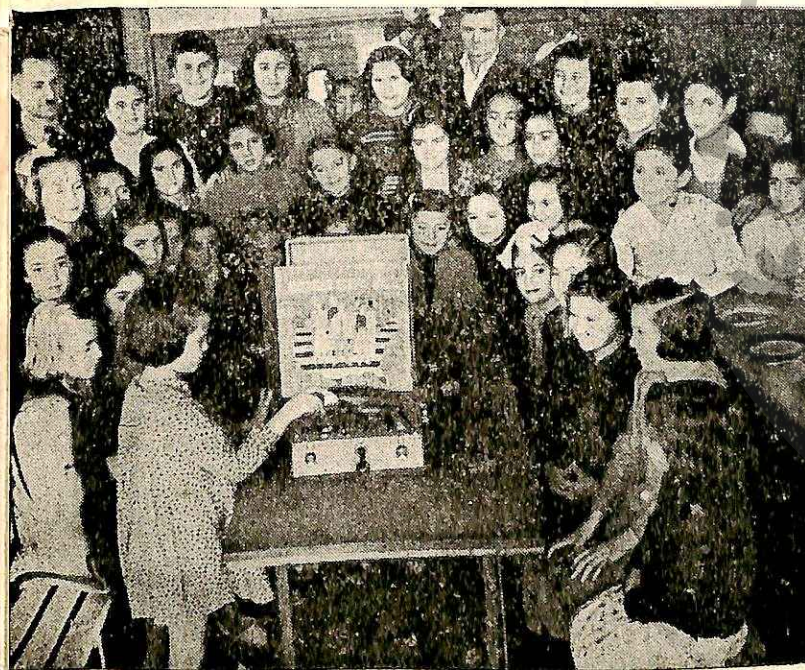
Ἡ συμπλήρωσις ἔτους τὸν παρελθόντα μῆνα Ἀπρίλιον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀτλαντικοῦ συμφώνου, διὰ τοῦ ὁποῖου αἱ δυνάμεις τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀποκτοῦν ὑπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικήν αἰγίδα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τὸ ἀπαιτούμενον στρατιωτικὸν ὄργανον πρὸς ἐπιβολὴν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ πρόσφατος εἰσοδὸς μας εἰς τὸ σύμφωνον τοῦτο τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν πατρίδα μας τοῦ Ἀϊζενχάουερ. Ἡ συνεχιζομένη ἐνοπλος συνεργασία μας μετὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν λοιπῶν κρατῶν τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς τὴν Κορέαν ἐναντίον τῆς ἀδικαιολογητοῦ ἐπιβολῆς. Ἡ εἰδήσις ὅτι θὰ ἀπόσχη τῶν προσεχῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁ πρόεδρος Τρούμαν, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ ὁμωνύμου «δόγματος» συνετέλεσεν ἀπὸ κοινῶν μετὰ τοῦ αἵματος καὶ τῆς πίστεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ξενοκίνητον ἐπιδρομὴν — ὅλα αὐτὰ εἶναι γεγονότα, ποῦ ἐνθυμίζουν τὴν ἀνέκαθεν ἐπιδειχθεῖσαν πρὸς ἡμᾶς εὐγενὴ ἀρωγὴν τοῦ νεοπαγοῦς Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ Μαΐου τοῦ 1821 ἐδιάβαζαν οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς ἐφημερίδα τῆς Οὐάσιγκτων καὶ κατόπιν εἰς ἄλλας ἐφημερίδας, ὅτι ἐπανάστασις ἐναντίον τῆς Σουλτανικῆς κυριαρχίας εἶχεν ἐκραγῆ εἰς τὰς Παραδουνάβιους ἡγεμονίας, ὀλίγας δὲ ἡμέρας ἀργότερον ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδόξιας εἶχεν ἀπαγγονισθῇ. Καὶ σιγὰ — σιγὰ αἱ εἰδήσεις γίνονται συχνότεραι καὶ ἐκτενέστεραι καὶ διαδίδουν οἱ Ἀμερικανοὶ, ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἰσχυρά, τοῦλάχιστον τόσο, ὥστε νὰ διατηρήται εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Πολλὰ ἦσαν τὰ αἷτια ποῦ ἐκίνησαν βαθμηδὸν τὴν συμπάθειαν τῶν Ἀμερικανῶν πρὸς τοὺς ἐξεγερθέντας δούλους. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπῆρχον πολλοὶ ἐλευθερόφρονες, ἐξηγμέννοι ἐναντίον τῆς «Λευκῆς Τρομοκρατίας», ἡ ὁποία ἐπικολοῦθησεν εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν πτώσιν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Ὅθεν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἐθεωρήθη ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀγανακτήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν ἐναντίον τῆς δεσποτείας τῆς «Ἱερᾶς Συμμαχίας». Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ ἰσχύς τῶν ἱεραποστόλων εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς κράτος, ἀποτελούμενον, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκεῖνους, κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἀπογόνων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι εἶχον προτιμήσει τὸν ἐκπατρισμὸν παρὰ τὴν προδοσίαν τῶν θρησκευτικῶν των πεποιθί-

Παιδιά τῆς Μαθητικῆς Ἐξοχῆς Ὑγείας Θεσσαλονίκης, ἀκούουν Ἀμερικανικὴν σχολικὴν μουσικὴν ἀπὸ δίσκου πού ἐδῶρθε ὁ Ἀμερικανικὸς Ε.Σ. Ν.

The children of a children's camp in Salonica listening to records with American school music donated by the American J. R. C.

σεων, ἦτο φυσικὸν νὰ κατευθύνουν συμπαθῶς τὰ πνεύματα ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐμάχοντο ἐναντίον τοῦ Μωαμεθανισμοῦ. Καὶ ἦτο ἐπίσης φυσικὸν ὁ ἀγὼν αὐτὸς, ὁ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς τὸν ἰδικὸν των ἀγῶνα ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν.

Ἄλλ' ὅχι ὀλιγώτερον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ φιλελληνικοῦ πνεύματος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ ἀνάμνησις καὶ τὸ γόητρον τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος, — τὸ κίνητρον δηλαδὴ ποῦ συνετέλεσε κατ' ἐξοχὴν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ πολιτισμένου κόσμου πρὸς δημιουργίαν τοῦ φιλελληνισμοῦ. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικόν, ὅτι ἐπιφανὴς πόλις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὁ Ἐδουάρδος Ἐβερρετ (1794-1865), μέγας φιλέλληνας, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1819, φιλόλογος καὶ θεολόγος, καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων εἰς τὸ Χάρβαρντ, ἐκδότης σπουδαίου περιοδικοῦ, διαπρεπὴς πολιτικὸς, κυβερνήτης τῆς Μασσαχουσέτης, — ἐδημοσίευσεν τῷ 1823 πολυκροτον φιλελληνικὸν ἄρθρον ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἠθικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπὸ τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, δαπάναις τῶν Ζωσιμάδων.

Ἀναλύον τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐθνικοῦ μας διδασκάλου ὁ ἐπιστημονικώτατος καὶ ἐν ταύτῳ φιλελληνικώτατος Ἐβερρετ, ἐξαίρει τὸ γεγονός, ὅτι οἱ πλούσιοι Ἕλληνες προσφέρουν τὰς περιουσίας των εἰς τὴν ἔκδοσιν βιβλίων καὶ τὴν προκοπὴν τῆς παιδείας. «Τὸ γεγονός αὐτὸ — γράφει — χαρακτηρίζει καὶ πόλιν τὸν ἀγῶνα τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅστις δὲν εἶναι πόλεμος βαρβάρων δεσποτῶν καὶ ἐξ ἴσου βαρβάρων δούλων, ὅπως θέλουν νὰ παραστήσουν τὸ πρᾶγμα φιλότορκοι τινες, ἀλλ' εἶναι ἀγὼν σκληρῶν καὶ βαρβάρων κυριάρχων καί, ἐξ ἄλλου, λαοῦ τοῦ ὁποῖου τὰ μετὰ κόπου ἀποκτώμενα πλοῦτη ἀφιερώνονται εἰς συγκρότησιν βιβλιοθηκῶν, ἐκτύπων καὶ διὰδοσιν βιβλίων, βελτίωσιν τῆς παιδείας, — καὶ ταῦτα καθ' ἡν στιγμήν τὸ αἷμα τῶν ὁμογενῶν των ρέει ἀφθονον εἰς τὴν Χίον ὑπὸ τὴν Σουλτανικὴν μάχαιραν, γυναικες καὶ κορίτσια κατὰ χιλιάδας ἀπάγονται εἰς τὴν δουλείαν, ἀσθενεῖς καὶ γέροντες καίονται ζῶντες». Ὑπαινίσσεται προφανῶς ὁ εὐγενὴς Ἀμερικανὸς ἑλληνιστὴς τὰς σφαγὰς κυρίως τῆς Χίου.

Ἀρχαία καὶ νέα Ἑλλάς ἐνοῦνται εἰς τὸ ἐτήσιον πρὸς τὰς δύο βουλὰς προεδρικὸν διάγγελμα τοῦ τέλους τοῦ 1822: «Εἶναι ἀδύνατον — διεκήρυττεν ὁ τότε διὰ δευτέραν φορὰν πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Μονρόε — νὰ θεώμεθα τὰς καταθλίψεις ὅσας ὑφίσταται ἡ Ἑλλάς καὶ νὰ μὴ συγκινούμεθα βαθύτατα. Τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος γεμίζει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μὲ τὰ ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα αἰσθήματα. Ἐξαιρετικὴ ἐπιτηδεύσις καὶ λεπτότης εἰς τὰς τέχνας, ἡρωικὴ εὐγένεια εἰς τὰς πράξεις, ἀγνὴ φιλοπατρία, ἐνθουσιώδης ζήλος καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἐνώνονται μὲ τὰς ἀναμνήσεις μας περὶ ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη ἐκλειψις τῆς χώρας ταύτης ὑπὸ τὸν καταθλίβοντα αὐτὴν σκοτεινὸν ζυγὸν εἶχε βαθέως λυτῆσαι τὰ γενναϊόφρονα πνεύματα τοῦ παρελθόντος. Ἦτο ἀρα φυσικὸν ἡ νέα ἐμφάνισις τοῦ λαοῦ τοῦτου μὲ τὸν ἀρχικὸν χαρακτήρα του, ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του, νὰ διεγείρῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν πανταχοῦ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ὑπάρχει δὲ ἰσχυρὰ ἐλπίς, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς θὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον κατ' ἴσην μοῖραν πρὸς τὰ λοιπὰ ἔθνη».

Ἐπειδὴ δὲ τὸ κράτος, ἕνεκα τοῦ «δόγματος Μονρόε» (ὅπερ κατελύθη διὰ τοῦ «δόγματος Τρούμαν»), δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν ἐπίσημως εἰς τοὺς Ἕλληνας, εὐρέθησαν ἑμμεσοὶ τρόποι. Τεραστίᾳ ἠθικῇ ἐνίσχυνας, μέγισται ὀλικά ἐνισχύσεις, τρόφιμα, υγειονομικὸν ὕλικόν, ἐνδύματα, χρήματα, ἔλυσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιφανῶν Ἀμερικανῶν φιλελλήνων, τινῶν τούτων μετασχόντων τῆς πολιτικῆς τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἄλλαχοῦ, λαμπρὰ ἐν γένει φιλελληνικὴ κίνησις εἰς τὴν Ἀμερι-

κίνη, προστασία ὀρφανῶν, — τὰ πάντα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ὑπὲρ τοῦ μαχομένου Ἑθνους. Καὶ «Ἑλληνικός πυρετός» προσφῶς ὀνομάσθη ἡ ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Ἀμερικῇ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

«Οὐδεὶς ἡμπορεῖ νὰ λησμονήσῃ — γράφει αὐτόπτης Ἀμερικανὸς — τὴν ἐγκάρδιον συμπάθειαν, μετὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀμερικανοὶ παρεκκολούθουν τὸν ἀγῶνα, τὰς θερμὰς εὐχὰς, ποὺ ἀπηύθυνον πρὸς τὸν θεὸν τῶν μαχῶν νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς Χριστιανούς καὶ νὰ στεφανώσῃ μετὰ τὴν νίκην τὰς προσπάθειάς τῆς Ἑλλάδος, ἀρχαίας κλασσικῆς καὶ Χριστιανικῆς, ὡς καὶ τὸν ζῆλον μετὰ τὸν ὁποῖον αἱ Ἀμερικανίδες ἠσχολοῦντο εἰς τὸ φιλόφρονον ἔργον τῆς περισυλλογῆς τροφῶν καὶ ἐνδυμάτων διὰ τοὺς γυμνοὺς καὶ πεινῶντας Ἑλλήνας. Ἡ ἀφήγησις τῶν μαρτυριῶν, ποὺ ὑφίσταντο γυναῖκες καὶ παῖδια, ἐγείμζαν μετὰ δάκρυα τοὺς ὀφθαλμούς καὶ μετὰ θλίψιν τὰς ψυχὰς, τὰ δὲ ἀνδραγαθήματα τοῦ Μάρκου Μπότσαρη καὶ τῶν συντρόφων του ἐξήλπον τὸν ἀκράτητον θαυμασμόν τῆς Ἀμερικῆς». Σημειωτέον ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ἥρωος ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ποιητὴν Χάλλεκ περίφημον ὄδην, ἡ ὁποία ἀπηγγέλλετο κατὰ τὰ διαλείμματα τῶν θεατρικῶν παραστάσεων καὶ ἄφθονοι αὐθορμήτως συνέλεγοντο ἔρανοι, προτομή τοῦ Μπότσαρη ἐστέφθη εἰς τὴν Βαλτιμόρην τῷ 1824, «Μισαούλην» δὲ (τὸν δημοτικώτερον ἐν Ἀμερικῇ μετὰ τὸν Μπότσαρην Ἑλληνα ἥρωα) ὀνόμασαν μίαν πηγὴν τῶν οἱ κάτοικοι τῆς παραθαλασσίας παρὰ τὴν Βοστώνην πολίχνης Νάχαντ.

Ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πλευρᾶς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων ἐνωρὶς διείδον τὴν ἀξίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ παραγόντος. Ἡ «Μεσσηνιακὴ Σύγκλητος» στέλλει μέσῳ τοῦ Κοραῖ πρὸς τὸν Ἑβερρεττ θερμὴν ἐκκλήσιν εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς Ἐπανάστασεως εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα. Καὶ ἄλλαι ἐνέργειαι ἀνάλογοι ἀκολουθοῦν. Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας, ὁ τὸσον ἀκρίτως νομιζόμενος φιλόρωσος, συνιστᾷ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου «εἰς μὴν τὴν Ἀμερικὴν νὰ ἐχώμεν πρὸς τὸ παρὸν ἐμπιστοσύνην». Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς ἀλληλογραφεῖ συνεχῶς μετὰ τῶν Ἀμερικανῶν προέδρων καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν τοῦ Νέου Κόσμου, διαφωτίζει καὶ ζητεῖ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πρὸς τὸ μαχομένον Ἑθνός. Χαρακτηριστικώτατα δὲ ἔγραψε τῷ 1826 πρὸς τὸν Ἑβερρεττ ὁ Κολοκοτρώνης: «Ὁ Ἀμερικανικὸς λαός, ὁ λαὸς τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν φίλων τῆς ἐλευθερίας, περὶ τῶν συμπαθειῶν καὶ τῆς φιλίας τοῦ ὁποῖου ἡ Ἑλλάς τόσα ἔχει λάβει δειγμάτων, εἶναι διὰ τὴν ἀτυχίαν μας ὁ περισσότερο μακρὰν ἡμῶν. Ἀλλ' ἔστω καὶ ἀπὸ μακρὰν, οἱ φίλοι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος δύνανται ἀκόμη νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς πατρίδος μας, ἡ δὲ βοήθεια ποὺ θὰ λάβωμεν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ χρήσιμος καὶ ἀποτελεσματικὴ θὰ εἶναι εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας μας».

Καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα ἀπέδειξαν, ὅτι ὀρθῶς διέβλεπον οἱ πολεμικοὶ, πολιτικοὶ καὶ πνευματικοὶ ἡγήτορες τοῦ Ἀγῶνος.

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

Ο ΜΑΪΣ

Ὁ Ἀπρίλης σωροὺς θησαυρῶν καὶ λουλούδια,
Τί πουλιά, τί νερά, τί δροσιές, τί λουλούδια
Στὰ παλάτια τὰ πράσιν' ἀφίνει!

Κι ἀπ' τὴν ἴδια στιγμή καὶ ἀπ' τὴν πρώτη βραδυὰ
Νά ὁ Μάϊς: ἀλύπητος δίχως καρδιά
τὰ ξοδεύει, τὰ χύνει.

Μετὰ τὴν ὁδοῦν καλεῖ τὴ χάρα καὶ τὴ χάρι·
Ὅπου νιότη, παιδί, λυγρή, παλληκάρη,
Ὅπου φτώχεια, ὅπου πλοῦτος γελᾷ,
Τοῦ γλυκοῦ μηνυτὴ καταφτάν' ἡ λαλιὰ·
Ἡ ζωὴ μετὰ ὀλόνηχτη τρέχει ἀγκαλιὰ
Στὸ τραπέζι τοῦ Μάϊ.

III II A II A

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Προσοχὴ δὲ μὴ σ' αὐτὴ τὴν ὥρα αἰσθάνῃς βγῆ στὴ μέση κανένα φαρμακερὸ φυτό, ποὺ λέγεται συμφωνία γιὰ κάτι κακὸ πρᾶγμα (μεγάλον ἢ μικρὸν τὸ ἴδιο εἶναι) γιὰ κάποιο ποταπὸ συμφέρον ἢ γιὰ κάποια ἀνήθικη ἐκμετάλλευσιν. Ἄν λοιπὸν μεταξὺ τῶν φίλων φανερωθῇ κάποια διάθεσις γιὰ τέτοια πράγματα, τότε ἐγκαίρως καὶ χωρὶς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ ἀποτραπῇ τὸ ἀπὸ τῆς φιλίας, πρὶν γίνουμε συνένοχοι γιὰ πράγματα ποὺ προκαλοῦν ντροπὴ καὶ ποὺ μεταβάλλουν τὴν φιλίαν σὲ μιὰ ὑποπτικὴ σχέση, ποὺ ἄλλο δὲν δημιουργεῖ παρὰ κακὸ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ καταστροφὴν τοῦλάχιστον ἡθικὴν στοὺς δὴθεν φίλους καὶ συνεργάτας εἰς τὸ κακόν.

Μὰ τώρα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φιλίαν, ποὺ δημιουργεῖται ἐν σιγῇ σιγῇ καὶ ἀνεπαίσθητα ἀπὸ τυχαία περιστατικὰ ὑπάρχει καὶ ἡ φιλία, τὴν ὁποία ἐπιδιώκουμε καὶ δημιουργοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἐπειτα ἀπὸ ὀρμητικὴν καὶ μετὰ συστηματικὴν προσπάθειαν καὶ ποὺ αὐτὴ ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ μονιμώτερον χαρακτήρα.

Κάθε ἄνθρωπος, ποὺ ζεῖ μέσα στὴν κοινωνίαν, ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ πολλοὺς ἀνθρώπους ὁμοίους τοῦ, ἀνωτέρους ἢ κατωτέρους τοῦ, πῶς σοφοὺς ἢ πῶς ἀπλοῦς, ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, πῶς πλούσιους ἢ πῶς φτωχοὺς. Στὸν κάθε ἕνα ἀπ' αὐτοὺς ἡμπορεῖ νὰ εἶναι κρυμμένος ἕνας καλὸς φίλος καὶ ἡ τέχνη εἶναι νὰ κατορθώσῃμε νὰ τὸν ἀνακαλύψωμε. Σ' αὐτὴν μάς τὴν προσπάθειαν δὲν πρέπει νὰ σταματήσουμε ποτὲ σὲ πράγματα ἐξωτερικὰ καὶ ἐντυπωσιακὰ, γιὰ αὐτὰ δὲν εἶναι βέβαια στῆριγμάτα τῆς φιλίας. Ἄν λ.χ. μὰς κἀνὴν ἐντύπωσι πὼς ἕνας ἔχει χρήματα, ποὺ ἐμεῖς δὲν ἔχουμε, εἶναι πῶς μορφωμένος, ποὺ ἐμεῖς δὲν εἴμαστε, εἶναι πῶς ἐξυπηρετικός, ποὺ ἐμεῖς δὲν εἴμαστε καὶ πᾶμε γι' αὐτὸ νὰ τὸν πιάσουμε φίλον, τότε εἶναι χειροπιαστὸ πὼς βάζουμε πολὺ κακὸ θεμέλιον στὴν φιλίαν, ποὺ πᾶμε νὰ δημιουργήσουμε, γιὰ τὸ θεμέλιον αὐτὸ λέγεται ὑπολογισμὸς καὶ συμφέρον.

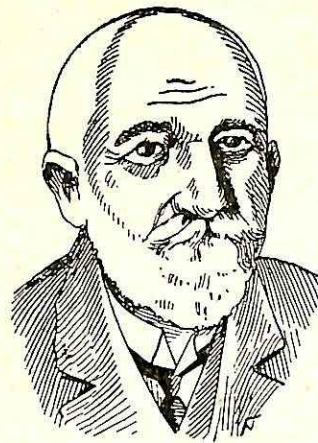
Ἄν δὲ μέσα σὲ τέτοιους ἀνθρώπους ἡ ἀκόμη καὶ σὲ κατωτέρους ἀνθρώπους ἀπὸ μᾶς ὡς πρὸς τὰ μέσα, τὴν μόρφωσιν, τὸ ἐπάγγελμα κλπ. ἀνακαλύψωμε ἀνώτερες ἰδιότητες, τιμιότητα, εὐθὺ χαρακτήρα, εὐκρίνεια καλῶσυν, ἡθικὴ ἀνωτερότητα καὶ μόνιμην προθυμίαν γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τότε αὐτὰ εἶναι ποὺ πρέπει νὰ προσέξωμε καὶ ἂν τὰ ἐξακριβώσουμε νὰ καταβάλωμε κάθε προσπάθειαν νὰ κάνουμε τὸν ἄνθρωπον, ποὺ τὰ ἔχει, φίλον μας, γιὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς τέτοιου φίλου εἶναι τὸ πολυτιμότερον πρᾶγμα. Ἐτοίμην εἶναι (ὅταν προσέξωμε σ' αὐτὰ τὰ δευτέρω περισσότερον ἀπὸ τὰ πρῶτα) πὼς κάλλιστα ἡμπορεῖ νὰ γίνωμε φίλοι καὶ φίλοι ἐπιστήθιοι δύο ἄνθρωποι, ποὺ στὰ ἐξωτερικὰ παρουσιάζουν μεγάλην διαφορὰ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον, ποὺ στὰ ἐσωτερικὰ δὲ ὡς ἀνώτερα προτερήματα τῆς ψυχῆς εἶναι οἱ ἴδιοι.

Στὴν περίπτωσιν πραγματικῶν φίλων μὲ καταφανὴ ἐξωτερικὴν διαφορὰ μορφώσεως θέσεως κλπ. ὁ πραγματικὸς σεβασμὸς καὶ ἡ προσοχὴ σ' αὐτὲς τὶς διαφορὰς τὶς ἐξωτερικὰς κάνουν τὴν φιλίαν διαρκεὴ καὶ ἀδιατάρακτὴ ἀπὸ τέτοια ἐξωτερικὰ μικροπράγματα ὅταν ὑπάρχῃ δημοσιότητα στὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον, στὴν ψυχὴ καὶ στὴν καρδιά. Ὅταν λοιπὸν ἀνακαλύψωμε μέσα στὴν κοινωνίαν ἕνα τέτοιον ἄνθρωπον ἀξίζει κάθε προσπάθεια, κάθε σπουδὴ καὶ κάθε θυσία ἀκόμη γιὰ νὰ τὸν ἀποκτήσουμε φίλον καὶ ὅταν τὸ κατορθώσουμε, τότε θὰ ἀντιληφθῇ πὼς αὐτὴ ἡ προσπάθεια καὶ αὐτὴ ἡ θυσία, ποὺ ἐκάμαμε δὲν εἶναι τίποτε μπρὸς τὸν μεγάλον καλόν, ποὺ εἶναι ἡ ἀπόκτησις ἑνὸς καλοῦ φίλου.

Ἐτοίμην εἶτε τυχαία εἶτε κατόπιν ἀναζητήσεως καὶ προσπάθειας ἂν κατορθώσουμε νὰ εὕρωμε φίλον καὶ ἀποκτήσουμε ἕνα καλὸ φίλον, θὰ ἐξασφαλίσουμε ἕνα μοναδικὸν στῆριγμα γιὰ τὴν ζωὴν, ποὺ ἔχει πολλὴ ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα καλὸ καὶ ἀσυμφεροντολόγητον σύντροφο γιὰ τὸν τραχὺ καὶ ἀνηφορικὸν δρόμον τῆς.

Εἶτε δὲ τυχαία εἶτε ἐπειτα ἀπὸ ἀναζήτησιν ἂν κατορθώσουμε νὰ βροῦμε ἕνα καλὸ καὶ ἀληθινὸν φίλον πρέπει, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ μᾶς, νὰ τὸν κρατήσουμε γιὰ πάντα κοντὰ μας. Αὐτὸ θέλει εἰδικὴν προσπάθειαν καὶ πὼς θὰ τὸ κατορθώσουμε θὰ τὸ δοῦμε ἄλλη φορά.

Α. Α.

Δ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

«Στὴ ζωὴ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου δὲν ὑπάρχει μιὰ ἡμέρα ἀδεια, μιὰ στιγμή χωρὶς περιεχόμενον. Πρὸ πάντων, μιὰ στιγμή χωρὶς Ἀθῆνας». Ἐτοίμην εἶναι κάποτε γιὰ τὸν Δημήτριον Γρ. Καμπούρογλου ὁ Παῦλος Νιρβάνας. Καὶ εἶναι ἀσφαλῶς ὁ καλὸς χαρακτήρισμός του.

Ἦταν πραγματικὰ ἕνας γνήσιος πνευματικὸς ἄνθρωπος, ποὺ ἀφιέρωσε μετὰ ἀδιάκοπην συνέχειαν καὶ συνέπειαν καὶ μετὰ βεβαιότητα πίστι καὶ ἀφοσίωσιν ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ στὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ἐγράψε ποιήματα, διηγήματα, μυθιστορήματα, θεατρικὰ ἔργα. Ἐκάμε διάφορες ἐκδόσεις παλαιῶν κειμένων ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ παραμύθια τοῦ λαοῦ μας. Ἀσχολήθηκε μετὰ ἕνα σωρὸ μελέτης, ἱστορικῆς, λαογραφικῆς, ἀκόμη καὶ τοπογραφικῆς. Ἐξέδωκε τὸ ἱστοριογραφικὸν καὶ λαογραφικὸν περιοδικὸν «Δίπυλον», ποὺ τὸ ἔγραψε ἀποκλειστικὰ ὁ ἴδιος. Καὶ συνεχρῶς ἐργαζόμενος καὶ ὡς δημοσιογράφος, γειμίζοντας τὶς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ μετὰ ἀπειρῶν καὶ ποικιλῶν δημοσιευμάτων. Πὼς νὰ ὑπάρχῃ ἀδεια μέρα, πὼς νὰ ὑπάρχῃ στιγμή χωρὶς περιεχόμενον, ὅτερον ἀπὸ μιὰ τέτοια ἀδιάκοπην καὶ πολὺ-πλευρὴν πνευματικὴν ἐργασίαν;

Ἐκεῖνο δὲ, ποὺ χαρακτηρίζει περισσότερον τὴν ἐργασίαν τοῦ καὶ τὴν ὅλην πνευματικὴν ζωὴν τοῦ γενικώτερα, εἶναι ἡ βαθεὶα καὶ φλογερὴ ἀγάπη τοῦ γιὰ τὴν Ἀθῆνα. Τὴν ἀγάπησε μετὰ ὅλην τὴν ψυχὴν τοῦ καὶ μετὰ ὅλην τὴν σκέψιν τοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ τῆς ἀφιέρωσε ὅλην τὴν σοφίαν τοῦ, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ, τὴν φροντίδα τοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν στοχασμὸν τοῦ καὶ τὴν κρίσιν τοῦ, τὴν ἐρευνᾶ καὶ τὴν μελέτην τοῦ. Δὲν τὴν ἐνοίωσε μόνον ὡς καλλιτέχνην, τὴν ἐρεῖνησε καὶ τὴν μελέτησε καὶ ὡς ἐπιστήμην: ὡς ἱστορικὸς, ὡς ἀρχαιολόγος, ὡς τοπογράφος. Καὶ ἔτσι τὴν τραγούδησε καὶ τὴν περιέγραψε, τὴν βύνησε καὶ τὴν ἱστέρησε, μετὰ τὸ ἴδιον πάντα πάθος καὶ τὴν ἴδιαν πίστιν, σ' ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ.

Ἐπὶ μιᾷ φωτογραφίᾳ, ποὺ δείχνει τὸν Καμπούρογλου, σὲ μίαν ἀπὸ τὶς ἀπειρες καὶ ἀτέλειωτες ἐκδρομὰς τοῦ γύρω ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα, ν' ἀγκαλιάζῃ καὶ νὰ φιλεῖ μίαν αἰωνόβιαν ἐλιά τῆς Ἀττικῆς. Καὶ μιὰ ἄλλη φω-

Ο ΥΜΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

τογραφία, ποὺ τὸν παρουσιάζει στὸ γραφεῖο τοῦ κάτω ἀπὸ μεγάλες καὶ μικρὲς εἰκόνες μετὰ πρόσωπα, μνημεῖα καὶ τοπία τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γῆς τῆς Ἀθῆνας καὶ ἀνάμεσα σὲ σωροὺς ἀπὸ σχετικὰ βιβλία. Οἱ δύο αὐτὲς φωτογραφίες δειννουν παραστατικώτατα τοὺς δύο βασικοὺς πόλους τῆς ἐργασίας τοῦ καὶ τῆς ζωῆς τοῦ γύρω ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα.

Εἶχε γνωρίσει τὴν Ἀθῆνα — καὶ μαζί μετὰ τὴν Ἀθῆνα καὶ ὅλην τὴν Ἀττικὴν — σπιθαμὴ μετὰ σπιθαμῇ. Εἶχε γνωρίσει τὰ μνημεῖα τῆς καὶ τὶς ἱστορικὰς τοποθεσίας τῆς, τὶς παλιὰς τῆς συνοικίας καὶ τὰ ἐρείπια τῆς, τὶς πανάρχαιες σπηλιὰς τῆς καὶ τὶς ἱστορικὰς ἐπιγραφὰς τῆς, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὶς δημοφιλῆς τῆς καὶ τὶς χάρες τῆς, τὸ λαμπρὸν τῆς φῶς καὶ τὴν γελαστήν τῆς φύσιν, τὰ βουνὰ τῆς καὶ τοὺς λόφους τῆς, τὶς πέτρες καὶ τὰ χρώματά τῆς, τὰ δέντρα καὶ τὰ λουλούδια τῆς. Καὶ τὰ καμάρωνε καὶ τὰ χαϊρόταν, ἀλλὰ καὶ τὰ μελετοῦσε καὶ τὰ ἱστοροῦσε ὅλα, ὅχι μόνον σὰν σοφός, ἀλλὰ καὶ σὰν ποιητής.

Ὁ ἀξέχαστος Ἀχιλλεὺς Κύρου, μιλώντας κάποτε γι' αὐτόν, ἔδωσε τὸν καλύτερον καὶ ἐπιτυχέστερον χαρακτηρισμὸν τοῦ. «Εἶναι ὁ σοφὸς — εἶπε —, τὸν ὁποῖον δὲν πνίγει ἡ δούλη ἢ ἡ συννεφία, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον ὁ λαμπρός, ὁ χαρούμενος ἥλιος τῆς Μεσογείου κυνηγᾷ ἀκόμη κι ὅταν κλείνεται στὸ ἐργαστήριόν τοῦ καὶ δὲν τὸν ἀφήνει οὔτε μέσα στὶς σπουδὰς τοῦ νὰ ξεχάσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὸ φῶς καὶ τὴν χάρα. Φαντασθῆτε λοιπὸν τί γίνεται, ὅταν ὁ σοφὸς δὲν περιορίζεται νὰ περιμένῃ νὰ ξεμυτίσῃ ὁ ἥλιος ἀπὸ μιὰ χαραμίδα μέσα στὸ ἐργαστήριόν τοῦ, ἀλλὰ τὸν κυνηγᾷ ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπαίθριον, κάτω ἀπὸ τὴν ἐλιά καὶ τὰ πεῦκα τῆς Ἀττικῆς, ἐπὶ στίς πλαγιὰς τῆς Πεντέλης καὶ ἐπάνω στὸ Ἀστέρι καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Ὑμητοῦ. Πὼς νὰ μὴ λάμπῃ διαρκῶς ὁ ἥλιος μέσα στὰ μάτια τοῦ; Πὼς νὰ μὴ ἐξελεῖται ἡ χάρα τῆς ζωῆς ἀπὸ ὅλην τὴν ὑπαρξίν; Αὐτὸ εἶναι τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ Καμπούρογλου: ὁ συνδυασμὸς τῆς σοφίας καὶ τῆς χαρᾶς τῆς ζωῆς».

Ὁ Δημήτριος Γρ. Καμπούρογλος γεννήθηκε τὸ 1852 στὴν Ἀθῆνα. Καὶ τὴν ἴδιαν στιγμήν — κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν — μιὰ στήλη τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἔπεφτε ἀπὸ μίαν ἀγρία θύελλα.

Ὅταν, ὅτερον ἀπὸ δυνάμιν χρόνιαν, γιορτάσθηκε στὸν Ἰππάρκον ἡ δυνωκονταετηρίδα τοῦ, ὁ ποιητὴς Δροσίνης ἔστειλε... τηλεγραφικῶς στὸν Καμπούρογλου αὐτὸ τὸ τετράστιχον:

«Τὴν μέραν ποὺ γεννήθηκες
γκρεμίστηκε ἡ κολώνα.
Στὴ θέσιν τῆς στυλῶθηκες —
θὰ φτάσῃς τὸν αἰῶνα!»

Καὶ πραγματικὰ τὸν ἔφτασε σχεδόν. Διότι πέθανε τὸ 1942, σὲ ἡλικίαν δηλαδὴ ἐνενήντα χρόνων. Καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Καμπούρογλος εἶχε σταθῇ ἀληθινὰ σὰν μιὰ κολώνα, πάντα ἴσιος καὶ σταθερός, ζωηρός καὶ ἀκμαῖος, ἀκούραστος καὶ χαρούμενος ὡς τὶς τελευταῖες τοῦ μέρες. Καὶ ἔπεσε ἐπίσης σὰν κολώνα. Μετὰ τὴν διαφορὰ πὼς δὲν τὴν ἐρίξε αὐτὴ τὴν φορὰ ἡ ὀρμὴ μῆς ἀγρίας θύελλας, ἀλλὰ ἡ μοιραία διάβρωσις τοῦ χρόνου. Καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν ἱκανοποιημένος καὶ χαρούμενος.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀνάμεσα στὰ πρῶτα μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἦταν μιὰ δίκαιη ἀναγνώρισις τοῦ πνευματικοῦ τοῦ ἔργου. Καὶ ὁ ἐορτασμὸς τῶν ὀγδόντων τοῦ χρόνου, μετὰ τὴν πρόθυμην καὶ θερμὴν συμμετοχὴν τῶν πῶς σοφῶν καὶ ἐγκύρων ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τῆς χώρας μας, ἀπέτέλεσε τὴν καλύτερην ἐπιβράβειον τοῦ φωτεινοῦ καὶ πολυτίμου πνευματικοῦ τοῦ ἔργου.

Ἀπὸ τὰ δημοσιευθέντα σὲ τόμους ἔργα τοῦ περιοριζόμεσθε ν' ἀναφέρωμε τὰ σημαντικώτερα, ποὺ περιστρέφονται κυρίως γύρω ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν λαογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν.

Τέτοια ἔργα εἶναι: «Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίαν», «Αἱ παλαιαὶ Ἀθῆναι», «Μελέται καὶ Ἐρευναι», «Αἱ Ἀθῆναι κατὰ τὰ ἔτη 1775-1795», «Οἱ Σαρακηνοὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐν Ἀθῆναις κατὰ τοὺς Βυζαντινὸς χρόνους» κ. ἄ.

Ἐχωριστὰ ἐνδιαφέρον προκαλοῦν οἱ δύο τόμοι «Ἀναδρομῆς» καὶ «Ἀναδρομῆς τῆς Ἀττικῆς», ποὺ περιέχουν περιγραφὰς, μελέτας καὶ ἐντυπώσεις ἀπὸ ἱστορικὰ γεγονότα καὶ ἀπὸ διάφορα ἐπεισόδια.

Ἀπὸ τὰ λογοτεχνικὰ τοῦ ἔργου σημειώνουμε τὰ «Περσασμένα Χρόνια» (διηγήματα καὶ ἐντυπώσεις), τὰ «Ἀθηναϊκὰ διηγήματα», τὰ «Θρύψαλα» (ποὺ περιέχουν πρωτότυπες σκέψεις καὶ γνώμης τοῦ) καὶ τὰ «Ἀθηναϊκὰ Παραμύθια».

Σὲ ὅλο τοῦ τοῦ ἔργου — ὅχι μόνον στὸ λογοτεχνικὸν καὶ τὸ ἀφηγηματικόν, ἀλλὰ καὶ στὸ καθαρὰ ἱστορικόν — ὑπάρχει πολλὴ πρωτοτυπία καὶ χάρις, παραστατικὴ καὶ χιούμορ, πολλὴ ποιησι. Δὲν εἶναι ποτὲ στεγνὸν καὶ ἀχαρὸν. Καὶ μολονότι εἶναι γραμμένο στὴν καθαρεύουσαν, κατορθώνει μετὰ τὸ εὐχάριστον καὶ ζουμερὸν τοῦ ὕφους νὰ διατηρῇ πολλὴν ζωντανίαν καὶ φρεσκάδα.

Γι' αὐτὸ ἀρκεῖται ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ — καὶ προπάντων ἐκεῖνα, ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἀγαπημένην τοῦ παλαιὰ Ἀθῆνα — θὰ ζήσουν.

Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

«Επειτα από τον θάνατο του Ίησού του Ναυή, αρχηγοί και ηγεμόνες των Εβραίων έγιναν μερικοί ευνεσθείς και γενναίοι άνθρωποι, οι οποίοι ονομάζονται Κριταί. Μερικοί από αυτούς απέκτησαν μεγάλη δόξα. Ο Γοθονιήλ, ο Γεδεών, ο Ίεφθάς, ο Σαμψών, ο Ηλίο, ο Σαμουήλ.

Ο Ίεφθάς ήταν Γαλααδίτης. Στην εποχή του οι Εβραίοι έκινδύνεψαν από ένα επικίνδυνο εχθρό, τους Αμμωνίτες. Η ζωή, η τιμή και η ελευθερία των Εβραίων από στιγμή σε στιγμή θα έπεφταν στα χέρια των σκληρών αυτών εχθρών.

Εντρομοί οι Εβραίοι τότε σκέφθηκαν τον Ίεφθά, που είχαν εξορίσει με τη γελοία άφορμή ότι είχε ξένη μητέρα.

Ίεφθάς, του είπαν οι άπεσταλμένοι, η πατρίδα κινδυνεύει! Είσαι το μόνο τέκνο της, που μπορείς να τη σώσεις. Ξέχασε την αδικία που σου κάμαμε. Τρέξε να την ελευθερώσεις.

Ένας κόμπος ανέθηκε στο λαιμό του Ίεφθά. Τα μάτια του έγέμισαν δάκρυα. Μά χωρίς να διστάση στιγμή έφώναξε:

— Έρχομαι! ο Θεός βοηθός.

Ντύθηκε τ' άρματά του, και έκάλεσε σε συναγερμό τους καταπονημένους συμπατριώτες του.

Πρίν όμως έπιτεθή, έπρόσφερε θυσία και προσευχήθηκε στο Θεό: «Κύριε, είπα, μάς άπειλεί ή δουλεία και ή έξουθένωσις. Βοήθησέ με, Κύριε, να σώσω την πατρίδα μου και όρκίζομαι να θυσιάσω σε Σε το πρώτο άγαπημένο πρόσωπο, που θα βγή από το σπίτι μου να με ύποδεχθί.

Οι Εβραίοι με πίστι στον άρχηγό ώρμησαν έναντίον των εχθρών, έπολέμησαν με πείσμα και ήρωισμό, και τους άνάγκασαν να φύγουν. Έτσι, έπειτα από τόσες ήττες και ταπεινώσεις, γύρισαν στα σπίτια των νικηται και τροπαιοϋχοι.

Η μονάκριβη και πολυαγαπημένη κόρη του Ίεφθάς, μόλις έμαθε τη νίκη του θριαμβευτή πατέρα της, έτοιμάστηκε να τον προϋπαντήσει. Ο δαφνοστεφανωμένος νικητής την έσφιξε στο στήθος του. Και αυτός, που δεν λύγισε μπροστά στα άγρια στίφη των βαρβάρων έχ-

θρών, τώρα έτρεμε. Σκυφτός, άναστατωμένος, με πένθιμο ύφος, πνιγμένος από τα δάκρυα, της είπε:

— Άλλοίμονο, ακριβή μου κορούλα. Έμπρός στον κίνδυνο της άγαπημένης μας πατρίδας έκαμα βαρύ όρκο στο Θεό να θυσιάσω ό,τι πιο γλυκό έχω, άν νικούσα. Ο πόνος τώρα κομματιάζει την καρδιά μου.

Η κόρη του Ίεφθάς χλωμή αλλά με σταθερή φωνή του άπάντησε:

— Μη λυπάσαι, πατέρα. Μια και ύποσχέθηκες να με θυσιάσης για τη σωτηρία της πατρίδας μας, όφείλεις να κρατήσης την ύπόσχεσί σου. Μόνο μια χάρη σου ζητώ. Να μου δώσης καιρό δύο μηνών για να άνέβω με τις καλές μου φίλες στα όμορφα βουνά μας, για να άποχαρητήσω από εκεί την άνθισμένη και γλυκειά μας πατρίδα. Έπειτα να με θυσιάσης.

Έτσι και έγινε.

Οι Εβραίοι ποτέ δεν την ξέχασαν. Τέσσερες ήμέρες κάθε χρόνο οι θυγατέρες του Ίσραήλ έπήγαιναν να θρηνησουν τη θυγατέρα του Κριτού Ίεφθάς, του Γαλααδίτου.

Ο Ίεφθάς ντύθηκε τ' άρματά του και έκάλεσε σε συναγερμό τους καταπονημένους στρατιώ-
τας του.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

Όπως από των αρχαιοτάτων χρόνων εις την χώραν μας έκαλλιεργήθησαν και άνεπτυχθήσαν όλαί αι καλαί Τέχναι, ούτω και ή Μουσική (ώς τέχνη των ήχων) άνεπτύχθη μεταξύ των άλλων καλών Τεχνών, Ποίησης, Δράματος, Χορού κλπ. λαβούσα δεσπόζουσαν θέσιν μεταξύ των πνευματικών μας άξιών. Ο σκοπός της Μουσικής όμως ήτο διττός, ψυχαγωγικός και παιδαγωγικός. Διά τον δεύτερον είναι γνωστόν ότι ή Έλληνική Πολιτεία ώριζε και περιφρούρει διά νόμου το ποίον της Μουσικής διά την μόρφωσιν των νέων, ώστε άπεφεύγοντο τα κακότεχνα και χυδαία άκροάματα, άτινα έπέδρων δυσμενώς επί της πνευματικής και ψυχικής διαπαιδαγωγήσεως των νέων.

Ο Μέγας Βασίλειος ως εξέλιγμένη διανόησις έξαιρετικής μορφώσεως της εποχής εκείνης, ένώριζεν ότι «οὐδέν έν τῷ νῷ, δ μή πρότερον έν τη αίσθήσει». Διά τοῦτο Έλεγεν ότι «καλόν είναι οί παίδες ν' ασχολοῦνται με την μελωδίαν των ψαλμῶν. Διότι κατά μέν τὸ φαινόμενον ψάλλουσι, πράγματι όμως παιδαγωγοῦνται αἱ ψυχαί χριστιανικῶς!»

Εἰς τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Μ. Βασίλειος μάς διευκρινίζει την τεραστίαν ἐπιδρασιν ὅπου ἔχει ἡ Μουσική ἐπὶ τῆς διαπαιδαγωγήσεως των νέων. Ἡ συγκίνησις ἥτις προξενεῖται ἀπὸ τὸ εὐάρεστον ἀκουσμα των ψαλμῶν, ἐπιδρᾷ μοιραίως ἐπὶ τῆς διανοήσεως των νέων και συντελεῖ διὰ τῆς διεγέρσεως τοῦ συναισθήματος, εἰς την καλλιτέραν κατανόησιν των Ἀγίων Κειμένων.

— Πολλοί μάς προβάλουν τὸ ἐρώτημα ἔάν ὑπάρχῃ σήμερον Ἑλληνική Μουσική και ποία εἶναι; Ἀπαντῶ: ὡς Ἑλληνες πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς και ὀπερήφανοι διὰ τὸν πλοῦτον τῆς Ἑθνικῆς μας μουσικῆς και τὴν ὁποίαν θὰ ἐξήλειον και τὰ πλεον εὐπορά άνεπτυγμένα νεώτερα ἔθνη.

— Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ και τὸ λαϊκὸ τραγοῦδι κατέχουν δεσπόζουσαν θέσιν μεταξύ των παραδόσεων τῆς Ἑθνικῆς μας Μουσικῆς. Καὶ ἡ μὲν Βυζαντινὴ Μουσικὴ ἐδημιουργήθη ἀπὸ διαφόρους σημαίνοντας ὁμολογῶντας και μελοποιούς τοῦ Μεσαίωνα, ὡς ὁ Ἀθανάσιος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, Βασίλειος ὁ Μέγας, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος,

Ρωμανός, Πατριάρχης Σέρβιος, Δαμασκηνός και ἄλλοι, τὸ δὲ λαϊκὸ τραγοῦδι εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς ψυχῆς τοῦ Ἑλλήνος κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας.

Αἱ ἐμπνευσμένα Μελωδίαι αἱ συντεθεῖσαι εἰς τὸν 4ον, 5ον και 6ον αἰῶνα (κοντάκια, τροπάρια κλπ.) ὑπὸ των ἐμποτισμένων με πίστιν και ἐνθουσιασμόν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οὐδόλως διαφέρουν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἐπιτυχεῖς ἄρια ἐν ὁς με γ α λ ε ι ὡ δ ο υ ς Β υ ζ α ν τ ι ν ο ῦ. Ὁ ρ α τ ο ρ ῖ ο υ. Εἶναι μὲν ἁπλᾶ, ἀλλὰ μεγαλοπρεπεῖς! και πλημμυρίζουν τὸν Χριστιανὸν με βαθύ θρησκευτικὸν αἶσθημα και ἐνθουσιασμόν. Τὸ αἶσθημα τοῦτο δὲν ἔσθυσεν ἀπὸ των Ἑλληνικῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ ἐμφωλεύει ἐπὶ γενεάς εἰς τὴν ψυχὴν του διὰ τῆς ψαλμωδίας, ὡς ἀνεκπλήρωτος πόθος και ἀναζωογονεῖται ἐκάστοτε εἰς τὸν ἦχον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ὡς τὸ ἀνώτατον τῆς φυλῆς ἰδεῶδες.

Γ. Ν. ΣΚΑΡΔΗΣ
Καθηγητῆς Μουσικῆς

Ήταν όμορφη ή Κωνσταντινούπολι κτισμένη στους έπτά λόφους του Βοσπόρου, κι ο Μεγάλος Βασίλης της ήταν ίκανοποιημένος κι ευχαριστημένος. Μά δέν ήταν άπόλυτα. Κάτι έλειπε από τη μεγάλη πολιτεία. Χρειαζόταν ένα μεγαλόπρεπο κτίριο, που νά κοσμήσῃ την πόλι του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Καὶ τὸ κτίριο αὐτὸ νά ἀφιερωθῇ στοῦ Θεοῦ και στη μεγάλη Σοφία του. Ἐπρεπε πραγματικά νά γίνη ὁ Ναός «τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας». Τὸ σκέφθηκε καλά ὁ Βασίλης, τὸ ἀποφάσισε και τὸ ἔβαλε σ' ἐνέργεια...

Φώναξε τὸν καλλίτερο πρωτουάστορα τοῦ Βυζαντίου τὸν πῶ φημισμένο και ἐπιδέξιο και τοῦ ἀνέθεσε νὰ φτιάξῃ τὰ σχέδια τοῦ πῶ ὁμορφου ναοῦ, που θὰ συμβολίζῃ τὴ Σοφία τοῦ Θεοῦ...

Μά πῶς θὰ βοισκόταν ἄνθρωπος νὰ μπορέσῃ νὰ συμβολίσῃ αὐτὴ τὴ θεϊκὴ Σοφία;

Ἐτσι ὁ πρωτουάστορας τοῦ Βυζαντίου ἔφτιανε σχέδια ἐπὶ σκεδίων. Ήταν ὁμορφα. Ήταν κάτι τὸ ἀνθρώπινα τέλει! Μά δέν μποροῦσε νὰ συμβολίσῃ τοῦ Θεοῦ τὴ Σοφία. Κι ὁ Βασίλης κι ὁ πρωτουάστορας ήταν στενοχωρημένοι. Πολὺ στενοχωρημένοι! Μὲ τὰ σχέδια τους πλησίαζαν τὸ τέλειό μά δέν τὸ ἔφταναν...

Μία μέρα, ὁ Βασίλης ἔφτασε στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ λειτουργήσῃ... Παρακολούθησε τὴν ἀκολουθία τῆς θείας λειτουργίας με κατάνυξι... Κι ὅταν ἦλθε ἡ ὥρα ἔφθασε πρῶτος ἔμπρός στὴν Ἀνία Πύλη γιὰ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἱερέα τὸ ἀντίδωρο... Μά καθώς τὸ ἔπαιρνε, τὸ ἀντίδωρο γλύστρησε κι ἔπεσε κάτω!...

Ταράχτηκε κι ὁ Βασίλης κι ὁ παπᾶς γιὰ τὸ μικρὸ αὐτό... «ἀτύχημα». Κι ὁ Βασίλης ἔσκυψε κάτω γιὰ νὰ τὸ πάρῃ... Μά δέν τὸ εὔσκε... Καὶ καθώς ἔψαχνε, ἀκουσε τὸ βούισμα μιᾶς μέλισσας. Γύρισε νὰ τὴν δῇ, που πετοῦσε πλάι του. Καὶ τὴν εἶδε με ἔκπληξι του νὰ φεύγῃ κρατῶντας με τὰ πόδια της τὸ ἀντίδωρο.

Δέν μποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ ὁ Βασίλης τί σημάδι ἦταν αὐτό. Μά σάν γύρισε στὸ παλάτι του σκέφτηκε και ξανασκέφτηκε και κατάληξε στὸ τέλος νὰ βγάλῃ μιὰ διαταγὴ νὰ τρυγηθοῦν ὅλες οἱ κυψέλες των μελισσῶν, που βρίσκονταν στὴν Κωνσταντινούπολι. Δέν θὰ γινόνταν ἔξαι्रेसι οὔτε γιὰ τίς κυψέλες τοῦ παλατιοῦ... Στὸ ἀνοιγμά τους μάλιστα θὰ ἐπιστατοῦσε ὁ ἴδιος.

Ἀνοίξε τὴν πρώτη κυψέλη κι ἔβεινε ἔκπληκτος. Νόμισε πῶς ὀνειρεύεται... Ήταν μέσα τὸ ἀντίδωρο, που τοῦ εἶχε πέσει στὴν ἐκκλησία. Μ' ἀπάνω σ' αὐτό με κηρύθρα ἦταν φτιασμένος ἕνας μικροσκοπικός μὰ τόσο ὁμορφος ναός, που ὅσο κι ἂν ἦταν μικρὸς εἶχε ὅλες τίς λεπτομέρειες...

Κατάλαβε ἀμέσως ὁ Βασίλης τί εἶχε συμβῆ. Ὁ Θεός ἔδνε τὸ σχέδιο τῆς Ἐκκλησίας, που θὰ συμβόλιζε τὴν παντοδύναμη Σοφία του... Καὶ φώναξε ἀμέσως τὸν πρωτομάστορα και τοῦ ἔδειξε τὸ σχέδιο!... Τὸ θαύμασε κι ἐκεῖνος και πάνω σ' αὐτὸ ἔφτιασε τὴ μεγαλειότερη ἐκκλησία που εἶναι τὸ στολίδι τῆς Κωνσταντινπολέως...

Ἐτσι οἰκοδομήθηκε ἡ Ἀγία Σοφία τὸ καμάρι τῆς Πόλης και τῆς Ὁρθοδοξίας, που μένει πάντα τὸ σύμβολο των Ἑλληνικῶν πόθων.

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑΣ

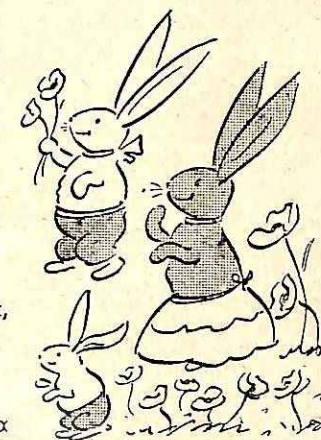

Ξημέρωσε ἡ Πρωτομαγιά! Κι ὁ Λάκης και ἡ Τούλα γιὰ τὸ χωριὸ με τὴ μαμά κινᾶνε τὴν αὐγούλα, κ' ἐκεῖ στὸν κήπο τοῦ παπποῦ, μέσ' στὰ πολλὰ λουλού-
(δια
περνουν μιὰ μέρα ἀξέχαστη με γέλια και τραγοῦδα!

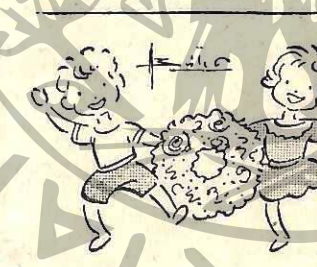

Καὶ ἡ Τούλα με τὸ Λάκη στοῦ παπποῦ τὸ κτηματάκι δλο 'δῶ κ' ἐκεῖ γυρνᾶνε και τὰ ζωᾶ χαϊρετᾶνε,

Πίσω ἀπὸ δυὸ δεντράκια «καλημέρα σας, παιδάκια με χαμόγελο και γλύκα ξεφωνᾶ ἡ κυρά Κατοῖκα!

«Γειά σας, φίλοι, καλημέρα τοὺς φωνάζουν ἀπὸ πέρα, πίσω ἀπὸ κάτι τέλεια δέκα παχουλά κουνέλια, μέτρια, μικρά, μεγάλα, ἄσπρα ὅλα και σταχτιά, και τοὺς κάνουνε σινιάλα στὸν ἀέρα με τ' αὐτιά! «Γειά σας» τοὺς λένε παρακεῖ τρεῖς πάπιες, δυὸ χηνού-
(λες
κι ὁ μπάμπας Βραχνοκόκορας με τέσσερις κοτούλες, «καλῶς μάς ἦρθατε, παιδιά, μέσ' ἀπὸ τὰ λουλούδια και τ' ἀηδονάκια ξεφωνοῦν κι ἀρχίζουν τὰ τραγοῦδια, και τότε εὐθὺς κι ὁ γαϊδάρος σηκώνεται με πάσο και ἀρχινᾷ μ' ὀγκανητὰ νὰ τοὺς κωατὰ τὸ μπάσο!

Ἐτσι, καταχαρούμενα ἡ Τούλα με τὸ Λάκη, ἀφοῦ ὅλη μέρα παίξανε ἕνα στεφάνι πλέξανε κι ἀργὰ πρὸς τὸ βραδάκι ευχαριστήσαν τὸν παπποῦ τὸ χέρι του φιλώντας και γύρισαν με τὴ μαμά στὸ σπίτι τραγοῦδώντας
ΑΝ. ΒΩ.

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Όπως με το μικροσκόπιο κατορθώνουμε να διακρίνουμε τα πολύ μικρά αντικείμενα, ακόμη και τα άορα με γυμνό μάτι, έτσι με άλλα οπτικά όργανα μπορούμε να βλέπουμε καθαρά αντικείμενα, που βρίσκονται σε μεγάλες αποστάσεις από μας.

Τα όργανα αυτά λέγονται μ' ένα όνομα τηλεσκόπια και είναι διαφόρων ειδών. Ένα είδος τηλεσκοπίου είναι και τα γνωστά μας κιάλια, τα οποία χρησιμοποιούμε π. χ. στις εκδρομές για να ιδούμε καθαρότερα κάποιο μακρινό βουνό, κάποιο χωριό ή ό,τι άλλο. Τα κιάλια λέγονται αλλιώς και διόπτραι. Κυρίως όμως τηλεσκόπια λέγονται τα όργανα, που χρησιμοποιούν οι αστρονόμοι για να εξετάζουν τα ουράνια σώματα, τα οποία, όπως ξέρομε, βρίσκονται σε τόσο μεγάλες αποστάσεις, που ούτε να τις φαντασθούμε δεν μπορούμε. Ακόμα και το φεγγάρι, που είναι πολύ πολύ κοντά μας, σχετικά βέβαια με τα άλλα ουράνια σώματα, γι' αυτό άλλωστε φαίνεται και τόσο μεγάλο, απέχει από τη γη μας 380.000 χιλιομέτρα.

Η εφεύρεση των τηλεσκοπίων δεν είναι πολύ παλαιά. Από τότε που κατασκευάστηκε το πρώτο τηλεσκόπιο μόλις έχουν περάσει 350 χρόνια και η ιστορία της εφευρέσεώς του είναι αρκετά περιεργή, όπως και πολλών άλλων εφευρέσεων.

Πολλοί αναφέρονται ως οι πρώτοι εφευρέτες του τηλεσκοπίου, ακόμα κι ένας Έλληνας, Ζαχαρίας Ίωαννίδης ή Ζάνσεν, που είχε φύγει από τη σκλαβωμένη Κωνσταντινούπολη και ζούσε στην πόλη της Ολλανδίας Μίντελμπουργκ. Η τιμή όμως της εφευρέσεως του τηλεσκοπίου φαίνεται πως άνηκε μάλλον στον Ολλανδό Ίωαννη Λίππερσεϋ, που ήταν κατασκευαστής ματογυαλιών στην ίδια πόλη. Και την εφεύρεσή του αυτή την έκαμε, λένε, μάλλον τυχαία.

Διηγούνται δηλ. πως ένας ξένος παράγγειλε στον Λίππερσεϋ να του κατασκευάσει διαφόρους φακούς. Όταν ήρθε να τους πάρη, εδιάλεξε δυό, έβαλε τον ένα αντίκρου στον άλλον, έκοίταξε μακριά, έμεινε, όπως φάνηκε ευχαριστημένος, επλήρωσε κι έφυγε χωρίς να πη λέξι. Περίεργος ο Λίππερσεϋ, μόλις έφυγε ο ξένος, έκαμε την ίδια δοκιμή με άλλους φακούς, και με έκπληξή του είδε πως τοποθετώντας στη σειρά δυό αμφικυρτούς φακούς έβλεπε τα μακρινά αντικείμενα πιο μεγάλα και πιο καθαρά, σαν να έρχονταν πιο κοντά.

Σύμφωνα με άλλη έκδοχή, δυό παιδιά του Λίππερσεϋ μπήκαν μια μέρα στο εργαστήριο του πατέρα τους κι έπαιζαν με τους φακούς. Σε μία στιγμή κοίταξαν μέσα από δυό φακούς το σιδερένιο κόκορα του ανεμοδείχτη του καμπαναριού της γειτονικής εκκλησίας και τον είδαν μεγαλύτερο, απ' ό,τι φαινόταν με το μάτι. Το είπαν στον πατέρα τους, έδοκίμασε κι εκείνος και είδε πως τα

παιδιά του είχαν δίκιο. Τοποθέτησε ύστερα τους δυό φακούς στις δυό άκρες ενός μακριού σωλήνα κι έτσι κατασκευάστηκε το πρώτο τηλεσκόπιο, το έτος 1606.

Όπως όλες οι εφευρέσεις στην αρχή τους, έτσι και τα πρώτα τηλεσκόπια ήταν άτελη. Από τους πρώτους άρχισαν να τα μεταχειρίζονται οι αστρονόμοι, οι οποίοι μάλιστα τα κατασκεύαζαν και οι ίδιοι. Ο περίφημος Γαλιλαίος με τηλεσκόπιο δικής του κατασκευής έκαμε, για την εποχή του, σπουδαίες αστρονομικές ανακαλύψεις, που τον έκαναν διάσημο.

Τα τηλεσκόπια, που κατασκευάζονται μόνο με φακούς, λέγονται διόπτρικά. Μ' αυτά παρατηρούμε τα αντικείμενα απ' ευθείας μέσα από τους φακούς, βλέπουμε δέ την εικόνα των αναποδογυρισμένη.

Αργότερα κατασκευάστηκαν τα λεγόμενα κατ' οπτικά τηλεσκόπια. Λέγονται έτσι γιατί η εικόνα του αντικειμένου σχηματίζεται πρώτα επάνω σ' ένα κοίλο, βαθουλωτό, καθρέφτη, και αυτή την εικόνα βλέπουμε μέσα από το φακό, στον οποίο πλησιάζουμε το μάτι μας. Πρώτος κατασκευαστής κατοπτρικών τηλεσκοπίων ήταν ο Άγγλος φυσικός Γκρέγκορι.

Σήμερα κατασκευάζονται τέλεια τηλεσκόπια και πολύ μεγάλα. Το μέγεθός τους εξαρτάται από τη διάμετρο, που έχει ο καθρέφτης των. Το μεγαλύτερο και τελειότερο τηλεσκόπιο βρίσκεται σήμερα στο Άστεροσκοπείο του όρους Παλομάρ της Καλιфорνίας.

Ποιος κατοικεί στην Αθήνα και δεν ξαίρει τη Χαλκίδα; Παίρνει το εκδρομικό τραίνο της Κυριακής, κοιτάζει ένα σουδλάκι στο Σχηματάρι και σε λίγο έχει φθάσει κιόλας στα τοιμένα, στο Στενό, εκεί στη νότια είσοδο του λιμανιού της Χαλκίδας, προτού συμπληρώσει τρεις σωστές ώρες για όλη τη διαδρομή.

Δεν μπορεί ωστόσο να καυχήθι πως έφτασε πρώτος. Γιατί άλλοι βρίσκονται εκεί από τα ξημερώματα. Είναι αυτοί που κατέβηκαν στον Πειραιά από βραδύς και πήραν το βαπόρι για μιάς νύχτας δροσιά κι άερα θαλασσινά. Πρώι - πρωί το βαπόρι προβάλλει στο Στενό μ' ελαττωμένη ταχύτητα και μπαίνοντας σχίζει άργα τα νερά του λιμανιού ως τη θέσι που διάλεξε για να ρίξη την άγκυρα.

Ωρες αργότερα το τραίνο θα γυροφέρει το λιμάνι για να φτάσει στο σταθμό. Είτε στα παράθυρα του βαγονιού στέκεσαι τώρα, είτε στο κατάρτωμα του καραβιού έτυχες το πρωί, πάντα έχεις καιρό να καμαρώσεις την πολιτεία. Ήρεμη βουτάει τα πόδια της στο γαλάζιο και προβάλλει στη βιτρίνα της μέγαρα αρμονικά, αραδιασμένα στην παραλία από τους προπολεμικούς καλούς καιρούς που το κάθε τι γινόταν με μέτρο.

Τέλος σταθεμούμε στη Βοιωτική ακτή και περνούμε την είσοδο της πολιτείας. Είναι η γέφυρα του Ευρίπου.

Νά μιλήσουμε για την παλέρροια, για το ψάρεμα, για τις βαρκάδες, — πράγματα χιλιοεπωμένα — για τα καθρεφτισματα της πολιτείας — τις νύχτες — στο γαλάζιο;

Μα πως μπορούμε να προσπεράσουμε βουβά το καμπαναριό της Αγίας Παρασκευής; Η πολιούχος ορθοστυλώνει εκεί το βασιλικό ρυθμό της από τα 400 μ. Χ. Στην αθλοφόρο θά φτερουγίζει για μία στιγμή η ψυχή μας για να ζητήσει τις προσεχές της.

Και προχωρώντας ύστερα για να βγούμε από την πόλη θά προσέξουμε την πινακίδα της οδού Αθανίων. Θυμίζει τους «καρηκομόντας» Αθαντας, τον πανάρχαιο λαό, που έλαθε μέρος στον Τρωικό πόλεμο. Ένώ ο νους μας γυρίζει στα παλιά, τα σπίτια αρχίζουν να αραϊώνουν και τ' αυτοκίνητο αυξάνει ταχύτητα. Έχουμε βγεί από την πόλη. Τραβούμε βορεινά και σε λίγο φτάνουμε στον όρμο του Βατώντα, εφτάμισι χιλιόμετρα έξω από τη Χαλκίδα.

Και τώρα σύμφωνα με το δρομολόγιο θά στρίψουμε βορειοανατολικά.

Περνούμε τέσσερα - πέντε χιλιόμετρα στον κάμπο, ως ν' ανηφορί-

σουμε λίγο και να μπούμε στο λαϊμό μιας χαμηλής λοφοσειράς παράλληλης με τη θάλασσα. Είναι ντυμένα τα λοφάρια της με πεύκα νέα. Τα βαθυπράσινα βελόνια τους λαμποκοπούν στον ήλιο.

Βλέπεις και ξεφωτα ντυμένα θυμάρι. Σε λίγο αγναντεύουμε το Αηλάντιο. Ένα τόξο — σχεδόν ένα ημικύκλιο — απλώνεται μπροστά μας. Πατούμε τώρα στη χορδή του, που ακολουθεί τη γραμμή της λοφοσειράς κι αγγίζει δυό βουνά, την Πυξάρια και τον Όλυμπο — έναν νάνο με όνομα γίγαντα. Η περιφέρεια είναι δόκκληρη βουνοσειρά. Επιβλητική ανάμεσα στις άλλες κορφές η Δέλφη ψηλώνει στα 1750 μέτρα. Ο

Σ. ΣΚΙΠΗ

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Ω αϊγαία νερά, που το χρώμα σας ζωγραφιά είναι του ονείρου γαλάζια, τη χρυσή σας αύγη, απ' τη γέφυρα, έχαιρέτιστα πάλι, ενός πλοίου!

Είσαι σύ της πατρίδας μας πέλαγος ποθητό, που στην θείαν έκτασή σου, νηρηίδες πλανούνται και τρίτωνα και σφυρίζουν θαλάσσιες φλογέρες!

Τών ακτών σου οι σπηλιές, τα περήφανα ακρωτήρια, τών ήψων σου οι βράχοι, πόσες ένδοξες μέσα τους θύμησης δεν κρατάνε και πόσες ελπίδες!

Συμφωνία είσαι, ω Αϊγαίο, κι οι θρύλοι σου όρφικοί μουσικοί — σά φυσάνε του ξεφύρου οι πνοές η τα κύματα άργα σπάνε στα ώραία σου ακρογιάλια.

κάμπος ωστόσο της δίνει φόντο και τη βλέπουμε ξεκούραστα. Γυμνή δεν είναι, μα δεν έχει τα παλιά δάση που κρατούσαν έλκασια. Τους έφαγε τους λόγγους ή φωτιά. Τώρα ξεανατυλίζει ο πύκος τους πρόποδας κι ο έλατος σκαρφλώνει από τα πλάγια για την κορφή. Νά, μπαίνουμε στο Αηλάντιο. Γνωστό σαν τη Χαλκίδα δεν είναι βέβαια. Αλλά δε χρειάζεται να είπωθούν και πολλά. Γιατί ξέρομε όλοι μας την παλιά του ιστορία. Τα σιτάρια του κι ίσως και τα νερά του ήταν δεμένα με τη ζωή της Χαλκίδας και της Ερέτριας. Ήκμασαν οι δυό πολίτες τον παλιό καιρό χάρις σ' αυτά κι αλληλουάχησαν μάλιστα για το Αηλάντιο. Ο δρόμος μας περνάει ανάμεσα σ' αμπέλια. Έλιές, συκιές, και ροδιές στολίζουν τον τόπο. Περνούμε ανάμεσα σ' ένα κεφαλοχώρι, τους Καθεούς, και συνεχίζοντας μέσα στο ίδιο φόντο φτάνουμε τέλος στους πρόποδας της βουνοσειράς, στη Στενή, 23 χιλιόμετρα από τη Νέα Άρτάκη. Έδώ θά σταθθ το αυτοκίνητο. Πιο πάνω δεν πάει ο δρόμος.

Ανηφορίζουμε κάτω από τους χοντρούς ήσκιους ως το ζυγό, στα

800 μέτρα. Έδώ σταματούμε για μία στιγμή... και σκεπτόμαστε: Δεν ήταν λοιπόν αντικαθρέφτισμα τούτο το πράσινο που αντικρύσαμε, όταν μάς έψηνε το λιούρι στον κάμπο. Αλλά πίσω από το ζυγό τί κρύβεται;

Κατηφορίζουμε περνώντας ένα καστανόδασος με πολλές πηγές και, βγαίνοντας, συνεχίζουμε μη βρίσκοντας στεγνό τόπο να πατήσουμε γιατί το νερό ξεχύνεται στις στράτες.

Προχωρούμε τώρα για τη θάλασσα. Σε δυό ώρες θά έχουμε στη διάθεσή μας την πιο μεγάλη παραλία που γνωρίζουμε. Μάκρος ένα χιλιόμετρο, στρωμένη στο μεγαλύτερο τμήμα χαλίκι πεντακάθαρο, στο μικρότερο άμμο χοντρή. Είναι παισιωμένη με σπηλιές όπου φωλιάζουν αγριοπερίστερα και τη χωρίζει το Πελεκητό, ένας βράχος που ξεκίνησε κάθετα από τη στεριά, και στάθηκε όταν προχώρησε αρκετά στο γαλάζιο. Το τμήμα που χωρίζει την άμμουδιά ετυχε μαλακό και τόντριψε το κύμα, ανοίγοντας στενή λωρίδα για να ενώσει τις άμμουδιές και να κάνει το βράχο — στις φουρτούνες — νησάκι.

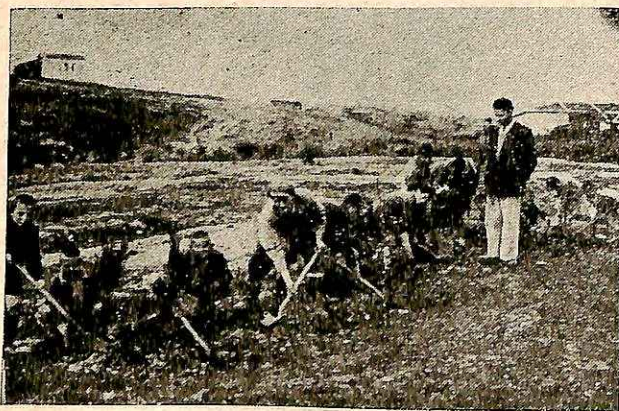
Στέκεται εκεί στενόμακρος με πελεκητές πλευρές αρκετά ψηλός ώστε να μη τον ξεπερνά το κύμα. Η δαντελωτή κορφή του συντηρεί μερικά ανεμοδαρμένα νανόδενδρα και χαμόκλαδα άρμυρισμένα από το νερό της θάλασσας. Νά τώρα φτάσαμε στην ακρογιάλι και πατούμε στην άμμου-

διά απάνω στο ήλιοασίλειμμα. Ο ήλιος έχει γύρι πίσω από το Πελεκητό κι ο βράχος έχει ανάψει χωρίς να καίεται. Δαντέλα και τούφες, όλα τα τυλίγει ο ήλιος με χρυσές σερπαντίνες και τινάζει πλήθος απ' αυτές κατά τον ουρανό. Μπρός στο θέαμα ο νους σταματάει. Δεν προφταίνεις να χαρής το χρυσάφι κι ακολουθεί το ρόδινο κι άλλες κι άλλες αποχρώσεις ως το μενεξεδένιο και το σκούρο τέλος, που φέρνει το σούρουπο. Τότε ο νους ξεαναπαίρνει το ρόλο του και Ροδινώνας τώρα έγω στο έρημο ακρογιάλι όνειροφαντάζομαι την ημέρα, που ο τροχός θά ζωντανέψι τούτη την άμμουδιά.

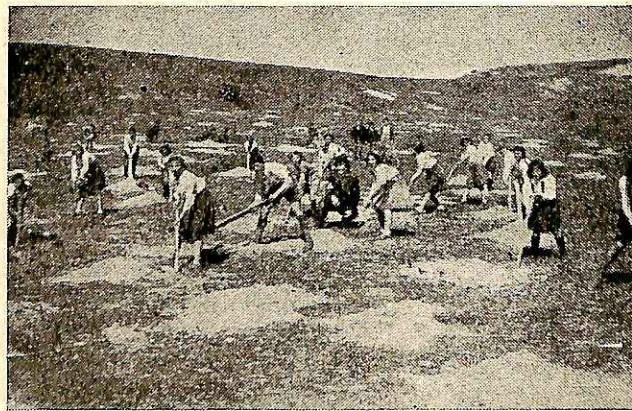
ΘΥΜΗΣΕΣ

Ένα μικρό λιμανάκι στο νού μου, πάντα γυρνά ήμουν' ακόμα παιδάκι πούψιγα στα μακρινά. μα κι αν με δείραν φουρτούνες κι είδα λιμάνια τρανά, τις ταξειδιόρες του σκούνης δεν έχω βρή πουθενά...

ΟΛΓΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Νέας Άμισσος, φυτεύουν πεύκα και κυπαρίσσια. Juniors of the Elem. School N. Amisso, planting pine trees and cypresses.

Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Φωτεινής Καστορίας, ανοίγουν λάκκους διά δεντροφύτευσιν. Juniors of the Elem. School Photini - Kastoria, planting trees.

ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Τρία παιδιά και μία κοπέλλα κατέβαιναν από το μεγάλο ρέμμα στο χωριό μας, τη Δαφνούλα. Από που γύριζαν; Αν τα βλέπατε δεν ήταν και πολύ δύσκολο να το μαντέψετε.

Μ' ένα μακρύ ραβδί στο χέρι τους και το ταγάρι στον ώμο πηδούσαν σαν κατσίκια στις πλαγιές και στα μονοπάτια. Δρασκελούσαν κοτρώνια, πηδούσαν ραχούλες, περνούσαν δρόμους και δρόμους. Με το κορμί τους τσιό και σπαθωτό, με τα μάγουλά τους τα τριανταφυλλένια, το δέρμα τους το ήλιοκαμμένο, έμοιαζαν σαν άρχαιοι μικροί θεοί του Όλυμπου, που παράτησαν τον χιονοστεφανωμένο Όλυμπο για να κατεβούν στη Δαφνούλα.

Και πραγματικά ο Λάμπης, ο Πάνος, ο Αλέξης και η Ανθούλα αν και δεν είναι θεοί κατεβαίνουν από κάποιο βουνό, που αν δεν είναι τόσο ψηλό όσο ο Όλυμπος, έχει και αυτό περιπέσιες όμορφες. Θησαυρούς ανεκτίμητους, που τους χαρίζει σε δσους πηγαίνουν να ζήσουν εκεί επάνω.

Λέγουν πως η Πατρίδα μας ή Ελλάδα είναι χώρα όρεινη. Δεν έχει μεγάλες έκτασεις για καλλιέργεια. Δεν βρέθηκε όμως ένας ξένος από αυτούς που επισκέπτονται τη χώρα μας, που να μην μείνει θαμπωμένος από τον γαλάζιο μας ουρανό, το δροσερό μας κλίμα, τα ζηλεμένα βουνά μας.

Απ' το βουνό λοιπόν κατέβαιναν τα παιδιά. Από το Γέρο Πίνδο. Ο Λάμπης, ο Πάνος και η Ανθούλα ήταν αδέρφια. Ο Αλέξης ήταν εξάδελφός των. Σαν τελείωσαν το σχολείο τους πήγαν να περάσουν τις διακοπές τους πάνω στα βουνά. Εκεί οι δικοί τους είχαν τα πρόβατά τους. Τα γίδια τους, τις αγελάδες τους, τα αλογά τους. Τα παιδιά δεν κάθονταν εκεί επάνω σαν τεμπέληδες αλλά βοηθούσαν σε όλες τις δουλειές της στάλης. Πόσο καμάρωναν για τουτό; Που νάσαστε να τους βλέπατε από καμμία μεριά; Πώς σαλαγούσε ο Λάμπης τα γίδια τη χαραυγή σαν πήγαινε να τα πάρη από τους γκρεμούς για να τα κατεβάση μέσα στο ρέμμα να πιούν νερό. Ύστερα τάφερνε στη στρουγγα για να τους πάρουν το γάλα. Με τις φωνές και τα σφυρίγματα αντιλαλούσαν οι ρεμματίες και τα φαράγγια. Ήταν ο πρώτος αλαφροπάτητος γιδάρης.

Και ο Αλέξης; Σαν ζύγωνε το μεσημέρι κατέβαισε και αυτός τα γαλάρια πρόβατα από τη βοσκή στη στρουγγα για άρμεγμα και από εκεί

στο στάβλο φωνάζοντας. "Εϊ έϊ. Με τα σκυλιά που τον ακολουθούσαν από πίσω και με τη φλογέρα του έμοιαζε σαν μεγάλος πρωτοτσέλιγγας.

Αλλά και η Ανθούλα δεν πήγαινε πίσω. Είχε γίνει ζηλεμένη βλαχοπούλα για τις δουλειές της καλύβας. Καλωσορίζω τα παιδιά και τα ρωτώ για τη ζωή τους. Τι να πρωτοδηγηθούν. Έχουν τόσα και τόσα να πουν. Το καλοκαίρι στο βουνό είναι σαν μια άνοιξη στους κάμπους.

Ο γέρο Πίνδος έχει κλεισμένα τόσα μυστικά στα στήθη του, που τα χαρίζει στους ανθρώπους του. Δεν είναι δα και τόσο μικρός. Απλώνεται πάνω στη Δυτική Μακεδονία, στην

Ηπειρο και φτάνει ως κάτω στη Στερεά Ελλάδα. Τα Καμβούνια, το Περιστέρι, τα Τζουμέρκα, ο Τυμφρηστός, το Βελούχι είναι τα παρακλάδια του.

Ο Άχελώος, ο Πηνειός, ο Άραχθος, ο Αώος και άλλα μικρά ποτάμια βγαίνουν από τις δροσιμένες ρίζες του. Κυλούν κοντά του. Του πλένουν τα πόδια του. Τα νερά τους, κάποτε γάργαρα και άφρογάλανα, κάποτε θολά και άφρισμένα κοιμίζουν το Γέρο Πίνδο με το τραγουδι τους και το ναουρίζουν τα όνειρα.

Ο Πάν, το παιδί του Έρμη, ο ποιμενικός θεός με το γλυκό σουραύλι, δεν έχει πεθάνει. Τριγυρνά επάνω στα έλληνικά βουνά, στις πλαγιές, στα φαράγγια, στους γκρεμούς. Τις μαγεμένες βραδιές που το φεγγάρι χύνει όλα τα δσήμια και τα μαλάματα στην πλάση βγαίνει ψηλά στα πετράλωνα και κεί με το σουραύλι του καλεί όλες τις νεράιδες για να στήσουν χορούς και πανηγύρια.

Αθάνατα έλληνικά βουνά! Βουνά χρονοθεμέλιωτα, πόσες όμορφες έχετε! Οι άνθρωποι που ζουν επάνω σ' αυτά δύσκολα τα εγκαταλείπουν. Φροντίζουν πάντα να τα όμορφαίνουν και πιο πολύ. Φυτεύουν δέντρα στις πλαγιές, απαγορεύουν ώρισμένα μέρη από τη βοσκή για να αναδασωθούν και κάτω στους πρόποδες χτίζουν σπιτάκια. Να τα εγκαταλείψουν όμως τα βουνά τους; Ποτέ. Πηγαίνουν οι κτηνοτρόφοι στα χειμαδιά με τα πρώτα χιόνια αλλά ξαναγυρίζουν την άνοιξη με τα λουλούδια.

ΧΡΕΟΣ ΙΕΡΟ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

λιστο σχολείο ήταν και ο παπα - Άγάπιος. Κάτω από τη μασγάλη του κρατούσε με προσοχή ένα κυλινδρικό πράμα. Ο Δάσκαλος και τα παιδιά τον δέχτηκαν με σεβασμό και τον έβαλαν στην πιο τιμητική θέση.

Όταν σε λίγο το σχολείο γέμισε κόσμο και άρχισε η γιορτή, πρώτος μίλησε ο μαθητής Πασχαλίδης, που ήταν πρόεδρος των Έρυθροσταυριτών. Ο λόγος του καταχειροκροτήθηκε. Είπε για τη μητέρα του Ντυνάν με πόση προσοχή και φροντίδα τον ανάθρεψε, πως τον έκαμε τέλειο Χριστιανό, πως στάλαξε στην ψυχή του την αγάπη προς τον πλησίον. Από τη μητέρα του πήρε τα πρώτα θεμέλια ο Ντυνάν για να γίνει, έτι, έγινε. Αυτά και άλλα είπε ο πρόεδρος.

Μια Έρυθροσταυρίτισσα, η Άννα Ξενίδη, παρομοίωσε το Ντυνάν με τον ελεήμονα Σαυιερίτη, που ανάφερε ο Χριστός στο Ευαγγέλιο.

Στο τέλος έκλεισε τη γιορτή με ένα περίφημο εγκώμιο για τον Έρρικο Ντυνάν ο Δάσκαλος. Μαζί με τ' άλλα είπε και για τη μάχη του Σολφερίνο όπου τα στρατεύματα των Αυστριακών νικήθηκαν το 1859 από τους Γάλλους και Ιταλούς ενωμένους, και πως στη μάχη αυτή παραβρέθηκε και ο Ντυνάν. Και σαν είδε τότε στο πεδίο της μάχης χιλιάδες τραυματίες με σπασμένα πόδια και λιανισμένα κορμιά παρατηνήθηκε τόσο, που από τότε δηλ η προσπάθεια του Ντυνάν στραφθηκε στην ίδρυση του Έρυθρου Σταυρού. Σήμερα 61 κράτη παραδέχονται τις αρχές του Έρυθρου Σταυρού και πεθαίνουν σ' αυτές, είπε ο Δάσκαλος.

Πολύ συγκινήθηκε ο παπα - Άγάπιος κι ευχαριστήθηκε απ' την ωραία αυτή γιορτή. Και σαν τελείωσε το λόγο του ο Δάσκαλος, ο παπάς σηκώθηκε, στάθηκε όρθιος κι έβγαλε απ' τη μασγάλη του τον κυλινδρό, που είχε και τον ξετύλιξε. Και τότε φάνηκε μια ωραία πολύχρωμη εικόνα. Ήταν η προσωπογραφία του Ντυνάν. Την παρέδωκε στην Ομάδα και είπε:

— Σας τη χαρίζω, παιδιά μου. Είναι η εικόνα του μεγάλου σας αρχηγού. Βάλτε την εδώ κάπου να τη βλέπετε.

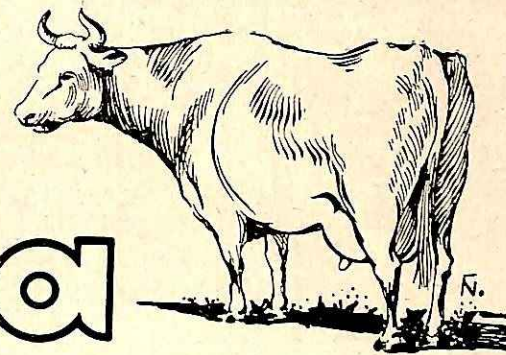
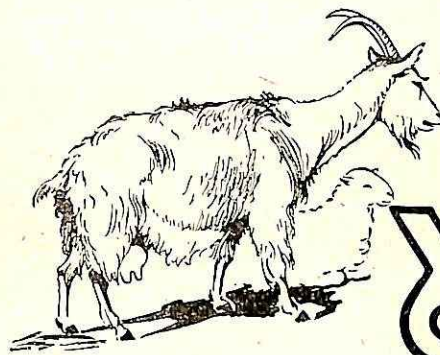
Ύστερα σήκωσε το χέρι του, ελόγησε τα παιδιά, τον κόσμο και το Δάσκαλο, ψθύρισε ευχές του Ευαγγελίου και μαζί με το πλήθος έφυγε.

Για να λύσω την άπορία στους αναγνώστες μου πως βρέθηκε η εικόνα στον Άγάπιο, τους κάνω γνωστό πως ο παπάς αυτός, πριν έλθη στο Έκκλησάκι της Αγίας - Βαρβάρας, ήταν στο Άγιο Όρος όπου έμαθε ζωγραφική από μαθητές του μεγάλου ζωγράφου Πανσέληνου.

Την εικόνα που δώρισε τώρα στα παιδιά τη σχεδίασε ο ίδιος από μια μικρή εικόνα του Ντυνάν, που είδε στο περιοδικό που τουστειλαν οι Έρυθροσταυρίτες και διάβασε.

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Τό γάλα

ΚΩΣΤΑ ΖΕΥΓΑ

Τό γάλα είναι μια από τις πιο πολύτιμες και πλήρεις τροφές για τον άνθρωπο και προ πάντων για τα παιδιά. Δυναμώνει το σώμα, είναι ευκολοχώνευτη και δεν έχει τοξίνες, που έχουν άλλες τροφές, όπως π.χ. το κρέας, το λίπος κλπ. Είναι όμως και πολύ ευαίσθητο είδος. Δεν μπορεί να διατηρηθή παρά μόνον σε πολύ χαμηλή θερμοκρασία. Μέσα στο γάλα πολλαπλασιάζονται πολύ εύκολα και γρήγορα όλα σχεδόν τα μικρόβια. Αν το ζώο, που μας έδωσε το γάλα είναι άρρωστο από π.χ. τύφο, φθίση, μελιταίο πυρετό κλπ. το γάλα του θα έχει τα μικρόβια της αρρώστειας και υπάρχει κίνδυνος να μας τα μεταδώσει. Για το λόγο αυτό το γάλα, που θα πιούμε πρέπει να το βράσουμε καλά. Δηλαδή όχι να το κατεβάσουμε μόλις φουσκώσει αλλά να τ' ανακατέψουμε και να τ' αφίσουμε να πάρη 3-4 βράσεις, για να μαστε σίγουροι πως σκοτώθηκαν όλα τα μικρόβια. Τότε είναι ακίνδυνο. Στός τόπο μας πίνουμε λίγο γάλα, αν συγκρίνουμε τί πίνουν σ' άλλα μέρη του κόσμου. Σε μας αναλογούν περίπου 25 δράμια την ημέρα για κάθε άνθρωπο, ενώ στην Αμερική πίνουν 350 δράμια.

Τό πιο υγιεινό γάλα είναι της γίδας, αλλά και το πιο φτωχό σε βούτυρο (το πιο αδύνατο). Έχει μόλις 3-4 τοις εκατό βούτυρο. Τό αγελαδινό έρχεται κατόπιν με 4-8 τοις εκατό βούτυρο. Τό πρόβειο γάλα είναι πιο πλούσιο με 6-10 τοις εκατό και το βουβαλινό, το πλουσιώτερο, με 10-12 τοις εκατό βούτυρο.

Τό γάλα, που πουλιέται σε κλειστά δοχεία ή σε σφραγισμένα μπουκάλια είναι το πιο υγιεινό, γιατί έχει παστεριωθή, δηλαδή είναι χωρίς μικρόβια.

Σήμερα υπάρχουν διάφοροι τρόποι να διατηρηθή το γάλα χωρίς να πάθη. Ένας τρόπος είναι η συμπύκνωση. Τό γάλα περνάει από μηχανήματα, που το εξατμίζουν μεγάλο μέρος από το νερό, που έχει και το κάνουν πολύ πυκνό. Πολλές φορές το βάζουν και ζάχαρι. Έτσι το γάλα μπορεί να διατηρηθή και περισσότερο του ενός χρόνου χωρίς να πάθη τίποτε. Άλλος τρόπος είναι να εξατμίσουν όλο το νερό και να μείνουν μόνον οι στερεές ουσίες, που έχει το γάλα, δηλαδή:

Άρμεγόμενα ζώα	Πόσα υπάρχουν	Πόσες δόκες γάλα δίνει το χρόνο καθένα	Πόσο γάλα έχουμε το χρόνο από κάθε είδος
Άγελάδες ντόπιες	126,440	451	57,024,440
Άγελάδες σταύλων	28,000	2,200	61,600,000
Βουβάλες	26,430	678	17,919,540
Προβάτιες	4,174,860	43	179,518,980
Γίδες	2,283,580	58	132,442,640
Σύνολο γάλα το χρόνο			448,505,600

Δηλαδή έχουμε 448 και μισό εκατομμύρια δόκες γάλα το χρόνο. Απ' αυτό το γάλα 79 εκατομμύρια δόκες πίνουν τα μικρά ζώα (μοσχάρια, αρνιά, έρφια) για να μεγαλώσουν, 186 εκατομμύρια δόκες πίνουμε

λίπος, λεύκωμα, καζεΐνη, γαλακτοσάκχαρο, σχεδόν όλες οι βιταμίνες, και διάφορα άλλα χρήσιμα για το σχηματισμό του σκελετού των ζώων π.χ. ασβέστη, φώσφορο κλπ. Έτσι έχουμε το γάλα σκόνη, που όταν το προσθέσουμε το νερό, που εξατμίσαμε, το φέρνουμε στη φυσική του κατάσταση. Ένας τρίτος τρόπος είναι να εξατμίσουμε το μισό νερό απ' όσο έχει το γάλα και τότε κάνουμε το εξατμισμένο γάλα (evaporated), που πουλιέται σήμερα παντού.

Μερικοί νομίζουν πως το γάλα, που του πήραμε την κρέμα δεν είναι καλό. Αυτό είναι λάθος, γιατί το γάλα χωρίς κρέμα είναι πολύ υγιεινό και ευκολοχώνευτο με τη διαφορά πως δεν είναι τόσο θρεπτικό όσο το πλήρες γάλα.

ΤΟ ΓΙΑΟΥΡΤΙ

Τό γιαούρτι είναι γάλα, που του προσθέσαμε ώριμένα μικρόβια για να ζυμώσει και πήξη. Τό καλό γιαούρτι γίνεται ως εξής:

Ας πούμε πως θέλουμε να κάνουμε μια δόκα γιαούρτι. Παίρνουμε κάτι πάρα πάνω από μια δόκα γάλα, κατά προτίμηση πρόβειο και το βράζουμε καλά. Κατόπιν τ' αφίνομε να φτάση σε θερμοκρασία 50-52 βαθμούς δηλ. που μόλις να δέχεται το δάχτυλό μας. Έχουμε φυλάξει από την προηγούμενη ημέρα λίγο γιαούρτι από το οποίο παίρνουμε μια μικρή κουταλιά και την αναλύουμε με λίγο κρύο γάλα. Αυτό το μίγμα το ρίχνουμε στη μια δόκα το γάλα και το ανακατεύουμε. Βάζομε το γάλα σε ρηχά δοχεία 3-4 δάχτυλα ύψος και κατόπιν τα βάζομε σε ζεστό μέρος και σκεπασμένα με μάλλινα για να μη κρυώσουν γρήγορα. Μετά 1-1½ ώρα το γάλα έχει πήξει και γίνεται γιαούρτι. Ένα πολύ ευχάριστο και δροσιτικό και υγιεινό μίγμα είναι γιαούρτι με ζουμί από πορτοκάλι και ζάχαρι που τα κτυπάμε καλά μαζί. Δοκιμάστε το.

Γι' αυτούς, που θα θέλουν να ξέρουν πόσα ζώα άρμεγουμε το χρόνο στον τόπο μας και πόσο γάλα παίρνουμε από κάθε είδος δίνω τον πάρα κάτω κατάλογο.

Εμείς φρέσκο και το υπόλοιπο 183 και μισό εκατομμύρια δόκες γίνεται βούτυρο και διάφορα τυριά. Τό γιαούρτι το υπολογίζω μέσα στο γάλα, που πίνουμε.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ Ε. Ε. Σ. Ν.

Έρυθροσταυρίται Δραγατσειού Έκπαιδευτηρίου Άθηνων συσκευάζουν δέματα δια τὸ Δημ. Σχολ. Τρικκάλων, τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.

Juniors of «Dragatseion» Private School, packing parcels for the Elem. School Trikala, which they have adopted

Έρυθροσταυρίται 46ου Δημ. Σχολ. Β'. Περιφ. Άθηνων, με δέματα δια τὸ Δημ. Σχολ. Γορίτσης - Κονίτσης, τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.

Juniors of the 46th Elem. School, Athens, with parcels for the Elem. School Goritsa - Konitsa, which they have adopted.

Έρυθροσταυρίτισσαι Β'. Γυμν. Θηλ. Πειραιῶς με δέματα δια τὸ Δημ. Σχολ. Σκούπας - Ίωαννίνων, τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.

Juniors of the 2nd High School for Girls, Piraeus, with parcels for the Elem. Skoupa - Janina, which they have adopted.

Έρυθροσταυρίτισσαι Άρσακείου Γυμνασίου Ψυχικοῦ με δῶρα δια τὸν Παιδικὸν Σταθμὸν Πετραλώνων.
Girl Juniors of Arsakeion High School Psychikon, with gifts for the children's home

Έρυθροσταυρίται Σχολῆς Τούλας Λαλιγιάννη με δέματα δια τὰ ἀνταρτόπληκτα Β. Έλλάδος.

Juniors of the Private School T. Laliyianni, with parcels for the refugee children in N. Greece.

Έρυθροσταυρίται 100ου Δημ. Σχολ. Ε'. Περιφ. Άθηνων, φροντίζουν δια τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των.

Juniors of the 100th Elem. School, Athens, cleaning their playground.

Έρυθροσταυρίται Γ'. Δημ. Σχολ. Ναυπλίου εἰς τὸν σχολ. κήπον.

Juniors of the 3rd Elem. School Nauplion, at their school garden.

Έρυθροσταυρίται Γ'. Δημ. Σχολ. Κορίνθου προσέφεραν τρόφιμα σὲ πτωχὴ οἰκογένεια.

Juniors of the 3rd Elem. School Korinth offered food stuffs to a poor family.

Έρυθροσταυρίται Γυμν. Άρρ. Δράμας, εἰς τὸν σχολ. κήπον.

Juniors of the High School for Boys, Drama, at their school garden.

Έρυθροσταυρίται 100ου Δημ. Σχολ. Ε'. Περιφ. Άθηνων, φροντίζουν δια τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των.

Juniors of the 100th Elem. School, Athens, cleaning their playground.

Έρυθροσταυρίται Γυμνασίου Κηφισίας καθαρίζουν ἀπὸ τὶς κάμπες τὸν πευκῶνα τῆς Κηφισσίας.

Juniors of the High School Kifissia, rid the pine-trees from the caterpillars.

Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Κονιάκου Φωκίδος μετὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σχολικοῦ χώρου.

Juniors of the Elem. School Koniakon after the cleanliness of their playground.

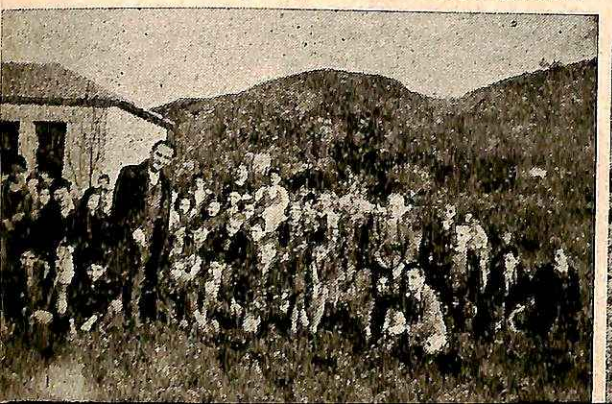
Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Άναρράχης φυτεύουν δένδρα.

Juniors of the Elem. School Anar-rachi, planting trees.

Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Βαθυσπύλου - Δράμας ἑτοιμοὶ δια τὴν ἀναδάσωσιν τῆς περιοχῆς.

Juniors of the Elem. School Vathy-spilon-Drama, ready for the reaf-forestation.

Έρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Κάτω Μυρτιάς εἰς τὸν σχολ. κήπον.

Juniors of the Elem. School Kato Myrtia, at their school garden.

Έρυθροσταυρίται Α'. Δημ. Σχολ. Κώ, εἰς τὸν σχολ. κήπον.

Juniors of the 1st Elem. School Ko, at their school garden.

Ο ΜΑΪΟΣ

ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο πέμπτος αυτός μήνας του έτους και τελευταίος της Άνοιξης, ο Μάιος, που θεωρείται και ο πιο χαρακτηριστικός της ωραίας αυτής εποχής, μάς ήλθε και αυτός από τους Ρωμαίους, οι οποίοι, κατ' αρχάς τον είχαν τρίτον κατά σειράν, κι έγινε πέμπτος, όταν ο Ιανουάριος πήρε την πρώτη θέση στη σειρά του έτους και πού την διατηρεί ως σήμερα. Το όνομα Μάιος (Majus), στη Λατινική, σημαίνει: «Μεϊζων», μεγαλύτερος δηλαδή. Και ο μήνας αυτός ήταν αφιερωμένος εις τον Μέγιστον Δία, την σύζυγόν του Μάϊαν, και μητέρα της Γης, και την Φλώραν, αρχαίαν θεάν των Ρωμαίων και προστάτριαν της βλαστήσεως και των λουλουδιών. Οι αρχαίοι Ἀθηναῖοι είχαν τον Θαρρηλιώνα στην θέση του δικού μας Μαΐου, τον οποίον ο λαός μας, εκτός από το καθαυτό του όνομα Μάϊος, τον δνομάζει κατ' εὐφημισμὸν «Καλομηνῶν», γιατί ο λαός μας δὲν ἔχει καὶ πολὺ καλὴ ἰδέα γιὰ τὸ Μάη, γιατί συχνά προσφέρει βροχή, ἐνῶ ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν μήνα ἡ βροχή, ὅχι μόνον δὲν χρειάζεται, ἀλλὰ εἶναι καὶ βλαβερὴ σὲ πολλὰς περιπτώσεις στὰ φυτὰ καὶ ματαιώνεται ἔτσι ὅλος ὁ κόπος τοῦ χωρικοῦ. Γι' αὐτὸ ὑπάρχουν καὶ πολλὰ σχετικὰ ρητὰ καὶ παροιμίες λαϊκές: «Μάης ἄβρεχος, τρύγοι ἄμετρος», «Στὸν καταραμένο τόπο, Μάη μήνα βρέχει».

Καὶ τώρα μερικὰ γεγονότα ιστορικά, πού συνέβησαν τὸν Μάϊον μήνα:

- 427 π. Χ. Ἐγεννήθη ὁ μέγας Ἀθηναῖος φιλόσοφος Πλάτων (22-5).
- 320 Ἡ Ἀγία Ἑλένη βρίσκει τὸν Τιμιο Σταυρὸ στὸν Γολγοθᾶ (3-5).
- 330 Ἐγκαίνια τῆς κτίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (11-5).
- 1453 Ἀλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων (29-5).
- 1481 Θάνατος τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ Β' τοῦ Πορθητοῦ (3-5).
- 1506 Θάνατος τοῦ Χριστ. Κολόμβου, Ποντοπόρου τοῦ Νέου Κόσμου (20-5).
- 1519 Θάνατος τοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχνη Λεονάρδου Ντὰ Βίντσι (2-5).
- 1778 Θάνατος τοῦ Γάλλου σοφοῦ Βολταίρου (30-5).
- 1821 Θάνατος τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος στὴν Ἀγ. Ἑλένη (5-5).
- 1821 Κατόρθωμα τοῦ Ὀδυσ. Ἀνδρούτσου εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς (8-5).

- 1825 Ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ Παπαφλέσσα εἰς τὸ Μανιάκι (20-5).
- 1833 Πρώτη ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος εἰς τὰς Ἀθήνας (11-5).
- 1837 Τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πανμίου Ἀθηνῶν (15-5).
- 1840 Ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτον γραμματόσημο στὴν Ἀγγλία (6-5).
- 1844 Ὁ Σαμ. Μόρς παρουσιάζει τὸν ἠλεκτρικὸν τηλεγράφο του (24-5).
- 1885 Θάνατος τοῦ ποιητοῦ καὶ φιλέλληνης Βίκτ. Οὐγκώ (22-5).
- 1915 Γερμανικὸ ὑποβρύχιο τορπιλ-

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ

Οἱ 15οι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, πού θὰ γίνουν μετὰ δύο μῆνες στὴν πρωτεύουσα τῆς Φινλανδίας, τὸ Ἐλσίνκι, συγκεντρώνουν τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ κόσμου, πού ἀσχολεῖται μὲ τὸν ἀθλητισμὸ. Φυσικὸ εἶναι μάλιστα, ὅσο πλησιάζει περισσότερο ἡ ἡμερομηνία, πού θ' ἀρχίσῃ αὕτη ἡ κάθε τέσσαρα χρόνῃ μεγάλη ἀθλητικὴ γιορτὴ τῆς νιότης ὅλης τῆς γῆς, τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ νὰ κορυφώνεται. Ἐτσι, λοιπόν, καὶ στὴ χώρα μας — τὴν χώρα ὅπου εἶδε τὸ φῶς καὶ ξεκίνησε τὸ Ὀλυμπιακὸ πνεῦμα, οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν εὐρύτερη συμμετοχὴ ἀθλητῶν ἀπ' ὅλα σχεδὸν τὰ σπὸρ, ἔχουν φθάσει στὴ μεγαλύτερή τους ἐνταση.

Ἐκτὸς ἀπ' τοὺς ἀθλητὲς τοῦ στίβου, πού περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς συναδέλφους τοὺς τῶν ἄλλων ἀθλημάτων, ἔχουν δικαίωμα συμμετοχῆς στοὺς Ὀλυμπιακοὺς, προετοιμάζονται καὶ παλαισταὶ καὶ πυγμάχοι καὶ ξιφομάχοι καὶ κολυμβηταὶ καὶ μπισκετμπωλισταὶ καὶ ποδοσφαιρισταὶ. Βέβαια, εἶναι δύσκολο, ἀπὸ τὴν οικονομικὴ πλευρὰ, νὰ μετάρχη ἡ Ἑλλάς σ' ὅλα αὐτὰ τὰ σπὸρ, στὰ ὁποῖα, ἄλλωστε δὲν ἔχει καμμίαν σχεδὸν ἐλπίδα νὰ διακριθῇ. Τὸ πνεῦμα ὅμως τοῦ Ὀλυμπισμού ὅπως τὸ καθόρισε καὶ ὁ ἀναδωστής τῶν Ὀλυμπιάδων Γάλλος Βαρώνος Πιερ Ντὲ Κουμπερντέν, δὲν εἶναι ἡ νίκη, ἀλλὰ ἡ συμμετοχὴ. Γι' αὐτὸ καὶ καταβάλλεται κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ λάβῃ μέρος ἡ πατρίδα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, μὲ ὅσο τὸ δυνατόν περισσό-

ΠΕΤΡΟΥ Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

- λίζει τὸ ὑπερωκεάνειον «Λουζιτάνια». Θύματα 1.198 (7-5).
- 1927 Ὁ Λίντμπεργκ περνᾷ πρῶτος τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ ἀεροπλάνο (20-5).
- 1940 Οἱ Γερμανοὶ περνοῦν τὴ γραμμὴ Μαζινὸ καὶ ἀκολουθεῖ ἡ πανωλεθρία τῆς Γαλλίας καὶ τὸ δράμα τῆς Δουνκέρκης (14 καὶ 25-5).
- 1941 Ἡ φοβερὴ μάχη τῆς Κρήτης καὶ ἡ ἠρωικὴ ἀντίστασις τῆς (20- τέλος Μαΐου).
- 1945 Ἡ κατάρρευσις τῆς Γερμανίας (2-7 Μαΐου).

τερους διαλεχτοὺς ἀθλητὲς τῆς στὰ διάφορα ἀθλήματα.

Καὶ γιὰ μὲν τὴ συμμετοχὴ ἀθλητῶν τοῦ στίβου, δὲν μπορεῖ, φυσικὰ, νὰ γίνῃ λόγος, παρὰ μόνον, νὰ εἶναι αὕτη ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη. Ἀλλωστε ὁ ἀθλητισμὸς ὁ κλασσικὸς ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν Ὀλυμπιάδων καὶ σ' αὐτὸν ἔχουμε ἐλπίδες, ἔστω καὶ ἐλάχιστες, νὰ παρουσιάσουμε κάποιον νὰ διακριθῇ. Αὐτὸ συνέβαινε καὶ στὶς προηγούμενες Ὀλυμπιάδες. Ὅμως τὸν τελευταῖο καιρὸ δύο ὁμαδικὰ παιγνίδια προώδευσαν τόσο στὴν Ἑλλάδα, ὥστε νὰ ἔχουν δικαιολογημένες ἀξιώσεις νὰ περιληφθοῦν στὴν Ὀλυμπιακὴ μας ἀποστολὴ γιὰ τὸ Ἐλσίνκι. Τὸ ἓνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι τὸ μπάσκετ-μπῶλ, στὸ ὁποῖο ἔγινε ἀδικία νὰ μὴ λάβῃ μέρος καὶ στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Λονδίνου τὸ 1948, γιατί πολλές φορές ἀπέδειξε πῶς ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιολογέστες ὁμάδες.

Ἐπειτα, ἡ προετοιμασία τῆς Ἑθνικῆς μας ὁμάδος, στὸ μπάσκετ-μπῶλ αὐτὴ τὴ χρονιά γίνεται τέλεια καὶ ἀξίζει νὰ ἀμειψθῇ γι' αὐτὸ καὶ μόνον. Τοὺς τελευταίους ὅμως μῆνες καὶ τὸ ποδόσφαιρο, πού τόσο χόλαινε ἄλλοτε στὴ χώρα μας, παρουσίασε μιά τόσο αἰσθητὴ ἐξέλιξι, ὅχι μόνον στὸ τεχνικὸ μέρος, ἀλλὰ καὶ στὸ οὐσιαστικὸ — τίς νίκες πάνω σὲ δυνατότες ξένες ἐθνικὲς ὁμάδες, ὥστε νὰ δημιουργοῦνται ὑποχρεώσεις στοὺς ἀρμοδίους νὰ τὸ προσέξουν. Γιατί, ἐνῶ ἡ ξιφομαχία π. χ., ἀπασχολεῖ μερικὲς δεκάδες μόνον ἀθλουμένων, πού δὲν κατάρθωσαν νὰ «σταθοῦν» μπρὸς σὲ ὁποιοδήποτε ξένο ἀντίπαλο, τὸ μπάσκετ-μπῶλ καὶ τὸ ποδόσφαιρο ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πραγματικὰ ἀξιόλογες ἐπιτυχίες, πού δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἀγνοήσῃ κανεὶς. Ἐλπίζουμε, λοιπόν, βάσιμα νὰ ἐκπροσωπηθῇ ἡ Ἑλλάδα καὶ μὲ ὁμάδες τῶν δύο αὐτῶν παιδιῶν, στοὺς 15οὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἐλσίνκι.

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Ο ΕΞΥΠΝΟΣ ΥΦΑΝΤΗΣ

Μιά φορά κι ἓναν καιρὸ ἦταν δυὸ βασιλιᾶδες, μὲ βασιλεία γειτονικά. Ὅσο ὅμως ὁ ἓνας βασιλιάς ἦταν λιγλόλογος, τόσο ὁ ἄλλος ἦταν φλύαρος. Τὸ ἴδιο ἦταν καὶ οἱ λαοὶ τοὺς. Οἱ ὑπῆκοοι τοῦ φλύαρου βασιλιά ἦταν πολυλογάδες, ἐνῶ οἱ ὑπῆκοοι τοῦ λιγλόλογου βασιλιά ἦταν πολὺ λιγομίλητοι. Μὲ ἓνα νόημα, μὲ μιά χειρονομία, τὸ πολὺ-πολὺ μὲ μιά λέξι, ἔλεγαν ὅτι ἤθελαν νὰ ποῦν. Περιττὸ βέβαια νὰ ποῦμε πῶς οἱ δυὸ βασιλιᾶδες δὲν ἦταν φίλοι.

Μιά μέρα ὁ λιγλόλογος βασιλιάς ἔστειλε ἓναν ἀπεσταλμένο στὸ φλύαρο βασιλιά, γιὰ νὰ τοῦ πῇ πῶς εἶχε σκοπὸ νὰ τοῦ κηρύξῃ τὸν πόλεμο. Ὁ ἀπεσταλμένος παρουσιάστηκε στὸ φλύαρο βασιλιά, τοῦ ἔκαμε μιά βαθιὰ υπόκλισι, ἔχάραξε μὲ κιμαλῖα ἓναν κύκλο στὸ πάτωμα καὶ ὕστερα κάθισε σταυροπόδι ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο, ἀπέναντι στὸ βασιλιά, περιμένοντας ἀπάντησι. Ὁ λαὸς αὐτὴ τὴν ὥρα δὲν εἶπε λέξι.

Ὁ φλύαρος βασιλιάς κατάλαβε πῶς ὅλα αὐτὰ, καὶ μάλιστα ὁ κύκλος, εἶχαν κάποια σημασία καὶ πῶς ὁ ἀπεσταλμένος περίμενε ἀπόκρισι. Τί νὰ τοῦ πῇ ὅμως πού δὲν ἤξερε τί ἐσήμαινε ὁ κύκλος;

Ἐκάλεσε λοιπὸν τοὺς σοφοὺς τοῦ παλατιοῦ του καὶ τοὺς ἐρώτησε σχετικὰ. Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τίποτα. Καὶ ὁ ἀπεσταλμένος, καθισμένος πάντα σταυροπόδι, περίμενε ἀμίλητος.

Στενοχωρημένος ὁ βασιλιάς ἔστειλε τοὺς ἀνθρώπους του νὰ ψάξουν παντοῦ, μήπως βροῦν κανένα, πού θὰ τὸν ἔβγαζε ἀπὸ τὴ δύσκολη ἐκείνη θέσι. Ὅλες τοὺς ὁμοῖ οἱ προσπάθειες πῆγαν χαμένες.

Τέλος ἔμαθαν πῶς σὲ κάποια φτωχογειτονιά ζοῦσε ἓνας γέρος σοφὸς κι αὐτὸς μόνον θὰ μπορούσε ἴσως νὰ τοὺς ἐξηγήσῃ τὸ αἰνίγμα τοῦ κύκλου καὶ νὰ δώσῃ σωστὴ ἀπόκρισι στὸν ξένο. Οἱ ἀνθρώποι τοῦ βασιλιά πῆγαν νὰ βροῦν τὸ γέρο σοφὸ καὶ κατὰ λάθος μπῆκαν στὸ σπῆτι ἑνὸς ὑφαντῆ.

Μπαίνοντας στὸ πρῶτο δωμάτιο δὲν εἶδαν ψυχὴ. Μονάχα ἓνα μαρὸ κοιμητὸν σὲ μιά κούνια, πού νόμιζες πῶς κοινοῦταν μοναχὴ τῆς. Ἀνέβηκαν στὴν ταράτσα. Ἐκεῖ εἶδαν σιτάρι ἀπλωμένο καὶ πάνω ἀπὸ τὸ σιτάρι ἓνα καλάμι κοινοῦταν πέρα-δῶθε μοναχὸ του. Στὴν ἄ-

κοή τῆς ταράτσας ἦταν ἓνα μικρὸ δωμάτιο καὶ μέσα καθόταν ἓνας ὑφαντῆς καὶ ὕφαινε στὸν ἀργαλειό. Κατάλαθαν βέβαια πῶς δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ σοφός, πού ζητοῦσαν περιέργοι ὅμως τὸν ἐρώτησαν γιὰ ὅσα εἶδαν.

— Νὰ σὰς ἐξηγήσω, ἀποκρίθηκε ὁ ὑφαντῆς. Ἡ γυναίκα μου πλένει στὸ ποτάμι. Γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσῃ τὸ μαρὸ μας, ἔχω δέσει τὴν κούνια μ' ἓνα γερὸ σπάγγο. Ὁ σπάγγος αὐτὸς ἔρχεται τοῖχο-τοῖχο κι εἶναι δεμένος στὴ μιά ἄκρῃ τῆς σαίτας μου. Στὴν ἄλλη ἄκρῃ τῆς σαίτας ἔχω δέσει ἄλλο σπάγγο, πού φθάνει ὡς πέρα στὸ καλάμι. Ὅσο ὕφαινω, καὶ ἡ σαῖτα πηγαίνει ἀπὸ τὴ μιά ἄκρῃ τοῦ πανιοῦ στὴν ἄλλη, κοινοῦνται μιά ἡ κούνια καὶ μιά τὸ καλάμι. Ἐτσι οὔτε τὸ μαρὸ ξυπνᾷ, οὔτε τὰ πουλιὰ ἔρχονται νὰ μοῦ φᾶν τὸ σιτάρι, γιατί φοβοῦνται τὸ καλάμι.

Οἱ ἀνθρώποι τοῦ βασιλιά κρυφοκουβέντιασαν μεταξὺ τους. Κατάλαβαν πῶς ὁ ὑφαντῆς ἦταν πολὺ ἐξυπνός ἀνθρώπος, τοῦ ἐξήγησαν τὴ δύσκολη θέσι στὴν ὁποία βρισκόταν ὁ βασιλιάς τοὺς καὶ τὸν ἐκάλεσαν στὸ παλάτι νὰ δώσῃ ἀπόκρισι στὸν ξένο ἀπεσταλμένο. Ὁ ὑφαντῆς δέχτηκε. Ἀφῆσε λοιπὸν τὸ πανί του, ἐτοιμάστηκε, πῆρε μαζί του μερικὰ πεντόβολα, πού εἶχε τὸ πιδὲ μεγάλο παιδί του γιὰ νὰ παίξῃ, πῆρε καὶ μιά σκούπα καὶ ξεκίνησαν. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ σπῆτι εἶδαν μπροστὰ τοὺς ἓνα κοτόπουλο.

— Ἐλα κι ἐσύ μαζί, μπορεῖ νὰ μᾶς χρειαστῇς, εἶπε ὁ ὑφαντῆς καὶ πῆρε μαζί του καὶ τὸ κοτόπουλο.

Ἐφθασαν στὸ παλάτι καὶ ὁ ὑφαντῆς παρουσιάστηκε στὸν βασιλιά. Μόλις εἶδε τὸν κύκλο, χωρὶς νὰ πῇ λέξι, ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του μερικὰ πεντόβολα, τὰ ἀράδιασε γύρω ἀπὸ τὸν κύκλο καὶ ὕστερα τὰ σκούπισε μὲ τὴ σκούπα καὶ τὰ πέταξε μακριὰ.

Ὁ ξένος ἔβγαλε τότε ἀπὸ τὴν τσέπη του μιά χούφτα κριθάρι καὶ τὸ σκόρπισε γύρω στὸν κύκλο. Ὁ ὑφαντῆς ἄφησε τότε τὸ κοτόπουλο, πού ἔφαγε ὅλο τὸ κριθάρι. Τότε ὁ ξένος ἀπεσταλμένος σηκώθηκε ἀμίλητος, ἔκαμε πάλι μιά βαθιὰ υπόκλισι κι ἔφυγε.

Σὰν ἔφυγε ὁ ξένος, ὁ βασιλιάς ρώτησε τὸν ὑφαντῆ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ ὅ,τι ἔγινε.

— Βασιλιά μου, ἀπάντησε ὁ ὑφαντῆς, ὁ κύκλος, πού ἔκαμε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ ξένου βασιλιά ἐσήμαινε, πῶς ὁ κύριός του θὰ ἐρχόταν μὲ στρατὸ νὰ πολιορκήσῃ τὴν πόλι μας, γιὰ νὰ τὴν πάρῃ. Ἐγὼ ἔβαλα τότε τὰ πεντόβολα χάμα καὶ τὰ σκούπισα μὲ τὴ σκούπα. Ἦθελα νὰ πῶ πῶς, ἂν ἔρθετε, ὁ στρατός μας θὰ σὰς σαρώσῃ, ὅπως ἐγὼ σαρώω τώρα τὰ πεντόβολα. Τότε ἐκεῖνος ἔβγαλε τὸ κριθάρι. Μ' αὐτὸ ἤθελε νὰ πῇ πῶς ὁ στρατός τους θὰ ἦταν ἀμέτρητος. Τότε ἐγὼ ἄφησα τὸ κοτόπουλο. Ἦθελα νὰ πῶ πῶς, ὅσοι κι ἂν ἦταν ὁ στρατός τους, ὁ δικός μας θὰ τὸν ξεκαθάριζε, ὅπως τὸ κοτόπουλο καθάρισε τὸ πάτωμα ἀπὸ τὸ κριθάρι. Ὁ ξένος τότε σηκώθηκε κι ἔφυγε καὶ ἡ υπόκλισί του ἐσήμαινε πῶς δὲν θὰ μᾶς πειράξουν.

Ὁ βασιλιάς εὐχαριστήθηκε πολὺ ἀπὸ τὴν ἐξυπνάδα τοῦ ὑφαντῆ. Τὸν ἀντάμειψε λοιπὸν μὲ πλούσια δῶρα καὶ τὸν πῆρε γιὰ βασιλικὸ σύμβουλο στὸ παλάτι του κι ἐξῆσαν αὐτοὶ καλὰ κι ἐμεῖς καλύτερα.

(Διασκευή ἀπὸ τὰ γαλλικά)

Ὁ ὑφαντῆς σκούπισε τὰ πεντόβολα

Ἡ σημαία τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ εἶναι ἡ σημαία ὅλων τῶν Ἑθνῶν, πού ἀνήκουν στήν ὀργάνωσι τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς μεγαλυτέρας ὀργανώσεως, ἡ θαυμαστὴ σημαία τῆς ἀδελφωσύνης.

Τὴ γέννησε ἡ ἀνθρώπινη συμπόνια μέσα στὴ φρίκη τοῦ πολέμου.

Τὴν ἀνύψωσε ἡ πίστις καὶ ἡ ἀπέραντη ἀγάπη.

Εἶναι ἡ Σημαία, πού ὑπηρετεῖ ὅλα τὰ Ἑθνη, γιατί, ἄσχετα μὲ τὴ διαφορά, πού ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴ γλῶσσα, τὴ θρησκεία, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑθνῶν, πού ἀνήκουν στήν ὀργάνωσι τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ἐργάζονται γιὰ τὴν ὑγεία καὶ τὸ μετριασμό τῆς δυστυχίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ σῆμα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἀποτελεῖται, ὅπως ὅλοι ξέρομε, ἀπὸ πέντε ἴσα τετράγωνα.

Τὸ ἐπάνω τετράγωνο σημαίνει περιήλαψιν τῶν πασχόντων σὲ οποιαδήποτε χώρα καὶ ἀν ἀνήκουν.

Τὸ ἀριστερὸ τετράγωνο σημαίνει ἐλπίδα, διότι ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι ἡ ἐλπίδα ὅλων σὲ περίπτωσι θεομηνίας καὶ δυστυχίας.

Τὸ δεξιὸ τετράγωνο σημαίνει πίστιν, διότι ὅσοι ἐργάζονται ὑπὸ τὴν σημαίαν του πιστεύουν εἰς τὰ ἰδανικά του καὶ ὅλοι ὅσοι ἀπαντοῦν εἰς τὰς διαφόρους ἐκκλήσεις του πιστεύουν ὅτι κάθε ἀνάγκη θ' ἀντιμετωπισθῇ ἀμέσως καὶ κατὰ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο.

Τὸ κεντρικὸ τετράγωνο σημαίνει ἀγάπην διότι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὑπῆρξε τὸ ἐλατήριον τῆς ιδρύσεως τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὸ κάτω τετράγωνο, ἡ βᾶσις, εἶναι γιὰ τὸν Ἑρυθρὸ Σταυρὸ Νεότητος καὶ σημαίνει ὑπηρετῶ — πού εἶναι τὸ ἔμβλημα ὅλων τῶν Ἑρυθροσταυριτῶν — διότι χωρὶς ὑπηρεσία δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοηθῇ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς.

(Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ τοῦ Ἀμερικ. Ε.Σ.Ν. «Amer. JRC Journal»)

Ἑρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Π. Παλαιοῦ Γιαννιτῶν, ἀσκούμενοι εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.

Juniors of the Elem. School P. Paleon Giannitsa, practising in first aid.

Ἑρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Κάτω Λαφίστης - Ἰωαννίνων, καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

Juniors of the Elem. School Kato Lapsista - Janina cleaning their playground.

Ἑρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Βασιλειᾶδος - Κατορίας, ἐξορμῶν δι' ἀναδάσωσιν.

Juniors of the Elem. School Vassilias - Kastoria ready for the reforestation.

Ἑρυθροσταυρίτισσαι τοῦ Παλλεῖου Γυμν. Θηλ. Πειραιῶς μὲ δέματα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς ὑπαίθρου.

Juniors of the Ralleion High School for Girls, Piraeus, with parcels for refugee children.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Καὶ ἡ νύχτα ἦρθε. Ποτὲ στὴ ζωὴ μου δὲν μοῦ ἔτυχε νὰ περάσω τόσο τραγικὴ καὶ ἀτέλειωτη νύχτα. Μέσα ἀπὸ τὸ πυκνὸ δάσος μποροῦσε κανεὶς ν' ἀκούσῃ ὅλο τὸν κρυφὸ τοῦ θόρυβο. Ἀκουγες κλαδιά νὰ σπᾶνε, φρύγανα νὰ τρίζουν, ὑπόκοφα γρυλλίσματα, ἀπότομα φτεροκοπήματα τρομαγμένων πουλιῶν. Ἀλλοτε πάλι ἔβλεπα δυὸ κόκκινα φωτεινὰ μάτια νὰ λαμπυρίζουν στὸ σκοτάδι. Ἐσφιγγα τὸ τουφέκι στὰ χέρια μου — ἦταν ἡ μόνη παρηγοριά μου — καὶ ἡ καρδιά μου χτυποῦσε σὰν τρελλή. Ἀκουγα γύρω μου, μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι ἀλαφροπατήματα ἀγριμιῶν καὶ φοβόμουν μήπως ἔξαφνα πεταχθῇ μὲς ἀπὸ τοὺς ἱσκιούς κανένα τρομερὸ θηρίο καὶ μὲ ἀπαΐσια μουγγρητὰ ὀρμήσῃ ἀπάνω μου.

Ἔτσι μὲ βρῆκε ἡ αὐγὴ. Πόση χαρά, πόσο ἐξαλάφρωμα αἰσθάνθηκα ὅταν εἶδα τὸ μουντὸ φῶς τῆς χαραυγῆς νὰ προβαίνει στὴν ἀνατολή. Σιγὰ-σιγὰ τὸ δάσος ἄρχισε νὰ ζυπνᾷ. Ἀκουγες τὰ μυριόχρωμα πουλιά νὰ κελαϊδοῦν, ἀκουγες φωνές ζῶων. Καὶ σιγὰ-σιγὰ ὁ ἥλιος φάνηκε στὸν ὀρίζοντα.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς, παρ' ὅλη τὴ χαρά, πού μοῦχε δώσει ἡ αὐγὴ, δὲν εἶχα πάψει νὰ βρισκώμαι σὲ δύσκολη θέσι. Ἀναλογιζόμουν τὸ πῶς θὰ γλύτωνα ἀπ' αὐτὴ τὴν τρομερὴ παγίδα, πού μοῦ πιέζε τὰ πόδια, ὅταν, ξάφνου, ἄκουσα πίσω μου ἕνα δυνατό θόρυβο ἀπὸ βαριά βήματα, κλαδιά, πού σπάζουν καὶ ἀνάκατους γρυλλισμούς. Ἦταν ἡ ἀρκούδα, πού γύριζε στὴ σπηλιά της.

Σήκωσα τὸ τουφέκι καὶ γυρίζοντας ὅσο μποροῦσα πρὸς τὸ ποταμὸν σῶμα μου τὴ σημάδεψα. Ἐκεῖνι εἶχε σταθῇ γιὰ μιὰ στιγμή βλέποντάς με καὶ αὐτὸ μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ πυροβολήσω. Ἡ ἀρκούδα, ἔγειρε, ἔκανε δυὸ-τρία βήματα πρὸς τὸ μέρος μου, καὶ, ἀφήνοντας ἕνα τρομερὸ γρυλλισμό ἐξαπλώθηκε στὸ χῶμα ἕνα μέτρο ἀπ' ἐκεῖ πού καθόμουν.

... Ἡ ὥρα περνοῦσε. Τὰ πόδια μου εἶχαν μουδιάσει σὲ σημεῖο πού εἶχα πάψει νὰ αἰσθάνωμαι τὸ τρομερὸ βάρος τοῦ κορμοῦ ἐπάνω τους. Τὸ στομάχι μου φώναζε πῶς ἦταν ὥρα γιὰ φαί καὶ μὲ εἶχε πιᾶσει μιὰ φοβερὴ δίψα, ἐνῶ — τί εἰρωνεῖ! — τὸ αὐλάκι βρισκόταν ἐνάμισον μέτρο πέρα ἀπὸ κεῖ πού καθόμουν. Σὰν νὰ μὴν ἔφταναν κι ὅλ' αὐτὰ ὁ ἥλιος, πού μέχρι τώρα εἶχε κρυφθῇ σὲ κάτι σύννεφα, βγήκε ἀπὸ τὴ σκιά καὶ μ' ἔκαιγε μὲ τὶς μολυθέντες ἀχτίδες του.

Ξάφνου ἄκουσα μὲς ἀπ' τὸ δάσος χτυπήματα: Γκάπ! Γκούπ! Σώθηκα, ψιθύρισα, ἐυλοκόποι. Ἀρχισα νὰ φωνάζω «βοήθεια» μὲ ὅση δύναμι μοῦ ἔμενε καί, πραγματικά, σὲ λίγο ἄκουσα φωνές, ἀπὸ τὴν πέρα μεριά τοῦ δάσους. Σὲ τρία τέταρτα ἤμουν πιά

ἐλεύθερος. Ὁ ἐυλοκόπος Κάζεῦ καὶ ὁ γιὸς του, πού εἶχαν πάει γιὰ νὰ κόψουν ξύλα στὴ δυτικὴ ἄκρῃ τοῦ δάσους, ἔκοψαν καὶ τὸν κορμὸ πού μοῦ πιέζε τὰ πόδια ἐπὶ ἕνα εἰκοσιτετράωρο.

Ἐννοεῖται ὅτι δὲν μποροῦσα νὰ περπατήσω. Ὁ Κάζεῦ κι ὁ γιὸς του μὲ πήραν στὰ χέρια καὶ σιγὰ-σιγὰ — ὁ δρόμος ἦταν δύσκολος μέσα στὸ δάσος — φτάσαμε στὸ χωριό.

Ἡ περιπέτειά μου αὐτὴ μοῦ κόστισε ἕνα μῆνα κρεβάτι, καὶ πολλοὺς πολλοὺς ἐφιάλτες. Γιατί πρέπει νὰ δηλώσω, κύριοι, πῶς αὐτὴ ἡ ἱδία ἦταν ἕνας τρομακτικὸς ἐφιάλτης...».

Ὁ Ρέντγουντ τέλειωσε τὴν ἱστορία του, καὶ μιὰ βοθεῖα σιωπῇ ἀπλώθηκε γύρω. Ἡ νύχτα, ἡ νύχτα τοῦ δάσους, πού τόσο εἶχε τρομάξει τὸν ὀδηγό μας ἔδω καὶ χρόνια, ἔμοιαζε νὰ βρίσκεται κοντὰ μας. Ἡ φωτιά εἶχε ἀρχίσει νὰ σβῇ. Σιγὰ-σιγὰ, ἕνας-ἕνας πήγαμε στὶς σκηνές μας. Σὲ λίγο τίποτε δὲν σάλευε στὴν κατασκήνωσι.

Τὸ πρωὶ μᾶς ξύπνησαν οἱ χαρούμενες φωνές τῶν πουλιῶν. Ὁ οὐρανὸς ἦταν ἀκόμη θαμπὸς καὶ μόνο κατὰ τὴ δύση ἡ ροδοδάκτυλη αὐγὴ εἶχε ἀρχίσει νὰ ξεπροβαίνει δειλὰ. Μαζέψαμε γρήγορα τὰ πράγματά μας καὶ φύγαμε μέσα στὴν πρωϊνὴ δροσιά.

Ἡ μέρα πέρασε εὐχάριστα. Ὁ γιατρός χτύπησε μιὰ ἀγριόπατσα, ἡ ὁποία ἔγινε δεκτὴ μ' ἐνθουσιασμό ἀπ' ὅλη τὴν παρέα, καὶ καταδροχθὶς στηκε τὸ μεσημέρι. Ἀργότερα φτάσαμε σ' ἕνα συνοικισμὸ κυνηγῶν, πού μᾶς δέχτηκαν μὲ χαρά, γιατί τοὺς φέρναμε νέα ἀπὸ «τὸν κόσμο». Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ γιατρός εἶπε καὶ τὴν περίφημη περιπέτειά του μὲ τὰ περιστέρια:

«Αὐτὴ ἡ περιπέτεια, κύριοι, ἄρχισε ὁ γιατρός, μοῦ συνέβη ἔδω καὶ 10 χρόνια. Εἶχα τότε τὴν τύχη νὰ θεραπεύσω τὴν ποδάγρα ἑνὸς πλούσιου κτηματία, ἀπ' τὸ Σιναινάτι καὶ γιὰ νὰ μ' εὐχαριστήσῃ μ' ἔκαλεσε γιὰ ἕνα μῆνα σὸ μεγάλο κτῆμα του. Ἐκεῖ βρῆκα μιὰ εὐθυμὴ συντροφιά ἀπὸ μανιώδεις κυνηγοὺς τῶν δύο φύλων. Ἦταν ἡ ἐποχὴ τοῦ «περάσματος» τῶν ἀγριοπεριστερῶν καὶ εἶχαν συγκεντρωθῇ ἐκεῖ γιὰ νὰ ἐπιδοθοῦν σ' αὐτὸ τὸ εὐκόλο καὶ ἀκίνδυνον κυνήγι. Θὰ ἔερετε βέβαια πῶς τὰ περιστέρια, πού ταξιδεύουν σὲ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΝΙΚ. ΔΗΜΟΥ

πελώρια κοπάδια, ὅταν κατέβουν στὴ γῆ νὰ ξεκουρασθοῦν τὴν γεμίζουν μὲ ἕνα στῶμα ἀπὸ πουλιά. Δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ ρίξῃ στὸ σωρὸ. Ὅπως βλέπετε τὸ κυνήγι εἶναι εὐκόλο καὶ συγχρόνως εὐχάριστο γιατί τ' ἀγριοπερίστερα εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὴ λιχουδιά.

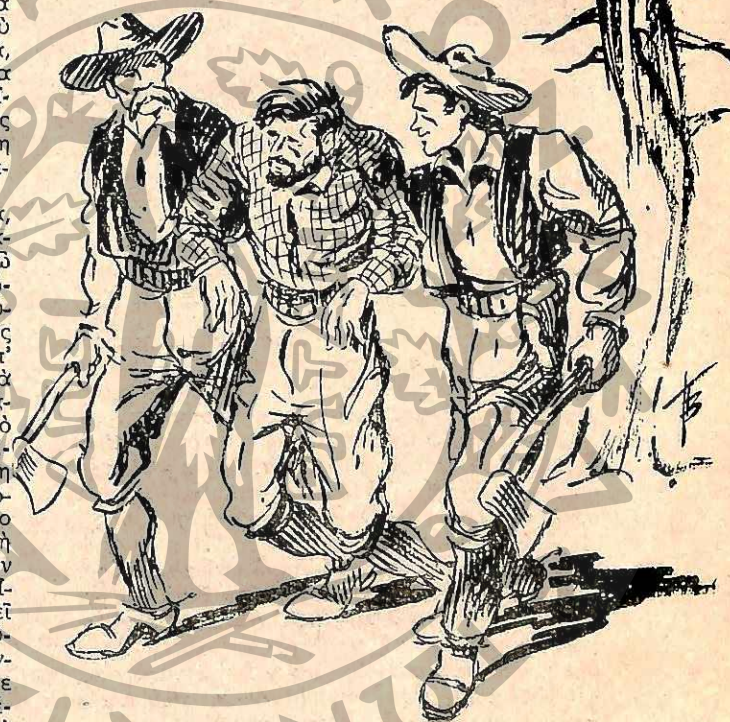
Γιὰ νὰ κάνουμε τὸ κυνήγι πιὸ ἐνδιαφέρον χωριστήκαμε σὲ δυὸ ομάδες καὶ συναγωνιζόμεστε ποιά ομάδα θὰ σκοτώσῃ τὰ περισσότερα.

Τὴν πρώτη μέρα ἡ ομάδα μου εἶχε μιὰ ἐξαιρετικὴ εὐστοχία καὶ τύχη γιατί πέσαμε ἐπάνω σ' ἕνα μεγάλο κοπάδι πουλιά. Δὲν εἶχαμε παρὰ νὰ γεμίζουμε καὶ νὰ πυροβολοῦμε. Τὸ βράδυ γυρίσαμε στὴν ἑπαυλὴ μὲ σακκίκα γεμάτα περιστέρια. Τὰ μετρήσαμε: Εἶχαμε σκοτώσει ἑξακόσια σαράντα πουλιά! Ἀλλοίμονο ὅμως! Οἱ ἀντίπαλοί εἶχαν μαζί τους ἑφτακόσια εἰκοσι ἕξι.

Αὐτὸ μᾶς στενοχώρησε πολὺ. Τὴν ἄλλῃ μέρα βάλαμε τὰ δυνατά μας. Σκοτώσαμε ὀχτακόσια πουλιά καὶ εἰμαστε βέβαιοι γιὰ τὴ νίκη μας. Κι ὅμως, οἱ ἀντίπαλοί μας εἶχαν κάπου 100 πουλιά παραπάνω!

Κάτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Τότε μοῦ ἦρθε στὸ μυαλὸ μιὰ ἰδέα. Εἶχα ἕνα φί-

Ὁ Κάζεῦ κι ὁ γιὸς του μὲ πήραν στὰ χέρια.

λο ταγματάρχη στο φρούριο του Κό-βιγκτον, τρία μίλια πιο πέρα. Θα τον παρακαλούσα να μάς δανείσει ένα μικρό κανονάκι με φαρδύ στόμιο. Έτσι θα μπορούσαμε να χτυπάμε τα πουλιά από μακριά, και θα σκοτώναμε πολλά μαζί.

Έτσι κι έγινε. Σε δυο μέρες — κατά τις οποίες άφισαμε σκόπιμα να μάς νικήσουν οι αντίπαλοί μας — το κανόνι ήταν έδω. Μαζί κι ένας λο-χίας να μάς δείξει το χειρισμό του. Τό κρύψαμε σε μία μάντρα και την άλλη μέρα πρωί-πρωί το πήγαμε κρυφά στο δάσος. Άρχισαμε να ρίχνουμε στο σωρό, όχι με βλήματα, αλλά με θραύσματα, σιδερικά, καρ-φιά, που χτυπούσαν πολλά πουλιά μαζί. Έννοείται πως μία και το δά-σος ήταν άπεραντο, δεν υπήρχε φό-βος να μάς ακούσουν.

Η έπιτυχία ήταν καταπληκτική. Κάπου τρεις χιλιάδες πουλιά. Κρύ-ψαμε τα χίλια και παρ' όλα αυτά οι αντίπαλοί μας έμειναν με το στόμα άνοιχτό. Για τρεις μέρες τούς νικού-σαμε με τόση διαφορά, που άρχισαν να υποψιάζονται. Στο τέλος άναγκα-στήκαμε να τούς ποούμε το μυστικό.

Αυτή ήταν, κύριοι, η μεγαλύτερη κυνηγετική περιπέτεια της ζωής μου. Όπως βλέπετε, δεν μου κόστισε και πολύ αίμα!

Άφου εύχαριστήσαμε το γιατρό

για τη διασκεδαστική διήγησή του, πήγαμε για ύπνο. Έπρεπε να κοιμη-θούμε καλά γιατί από αύριο ξεκι-

νούσαμε για τις μεγάλες ξημερες πε-διάδες της Άμερικής, τη χώρα των Βυσώνων.

Ο γιατρός χτύπησε μία άγριόπαπια.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ

(Συνέχεια από την σελ. 2)

Μετ' όλιγον εξέσπα εις τας Άθήνας βα-ρύς λοιμός, οθερά επιδημία πανώλους. Ο Περικλής είδε την πόλιν του να φλογίζεται και να φθείρεται από την φοβεράν νόσον, τούς φίλους και συνεργάτας να πίπτουν θύματα αυτής, τα τέκνα και τούς λοιπούς οικείους του να αποθνήσκουν. Μέσα εις την γενικήν αυτήν συμφοράν διετήρησεν Όλύμπιον άταραξίαν και άξιοπρέπειαν. Μό-νον διά μίαν στιγμήν, την στιγμήν κατά την οποίαν έκήδευε τον νεώτερον υιόν του Πά-ραλον και ήθέλησε να στεφανώσει το νε-κρόν παιδίον του κήτηθη του πάθους προς την ψιν, ώστε κλαυθμόν τε ρήξει και πληθος έκχείαι δακρύων, ουδέποτε τοιούτον πεπονηκώς.

Μετ' όλιγον, 423 π. Χ., ή φοβερά νόσος τον προσέβαλε, έδάμασε και θεανάτωσεν αυτόν τον άθάνατον Δία των Άθηνών. Ο πολιτικός γίγας του χρυσοϋ αιώνος εισήρ-χετο πανένδοξος εις την άθανασίαν.

(Άπό τον ΓΕΡΟΙΣΤΑΘΗ)

KINHΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΔΩΡΕΑΙ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

1) ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ Ε. Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Εις έφαρμογήν του προγράμματος σχολικής τέχνης του Άμερικανικού Ε.Σ.Ν., μάς έστάλησαν 160 ωραιό-τατοι πίνακες ζωγραφικής, έργα των Άμερικανών Έ-ρυθροσταυριτών. Οι πίνακες ούτοι έστάλησαν εις σχο-λεία των νήσων Χίου Σάμου και Λέσβου τα όποια είχαν λάβει μέρος εις την έκθεσιν του Ιταλικού Ε.Σ.Ν. κατά το παρελθόν σχολ. έτος.

2) ΚΑΝΑΔΙΚΟΣ Ε. Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κατά το σχολ. έτος 1951 - 52 παρελήφθησαν 10 κι-θώτια με τρόφιμα, σχολ. υλικό και παιχνίδια εκ δω-ρεάς των Έρυθροσταυριτών της περιοχής Μανιτόμπα και Όντάριο του Καναδά, οι όποιοι εξακολουθητικώς βοηθούν τούς πάσχοντας Έλληνόπαιδας.

Το περιεχόμενον των κιθωτίων τούτων διανεμήθη εις άπόρους μαθητάς κατεστραμμένων χωρίων Μακεδονίας και Ήπείρου.

Σημ. Παρακαλούμεν τα Σχολεία τα όποια έλαβαν τα ως άνω είδη να σπεύσουν να μάς στείλουν δικαιολο-γητικά διανομής, φωτογραφίας και ευχαριστήριον έπι-στολήν προς δισβίβασιν εις τούς δωρητάς.

ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Μέχρι σήμεραν έφθασαν στα γραφεία μας αρκετά λευκώματα σχολ. αλληλογραφίας. Παρακαλούμε να στείλουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα τα λευκώματά των όλοι αι ομάδες που θέλουν να συμμετάσχουν στην ωραία αυτή Έρυθροσταυρική έκδήλωσι για να διευ-κολύνουν έτσι την καλλιτέρα και ταχύτερα οργάνωσι της έτησίως έκθέσεως εις τας Άθήνας και εις άλλας πόλεις της Ελλάδος ως και την έγκαιρο μετάφρασι και άποστολήν των προς τούς Ε.Σ.Ν. των άλλων χω-ρών για τούς όποιους προορίζονται.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Το τεύχος μηνός Μαΐου είναι το τελευταίο του σχο-λικού έτους 1951 - 52 και έπωφελοϋμεθα της ευκαιρίας να άπευθύνωμε ειλικρινείς ευχαριστίας προς όλους τούς άναγνώστας μας και ιδιαιτέρως προς τούς συνεργάτας μας, οι όποιοι με την πολύτιμη συνεργασία των έβοή-θησαν τόσον πολύ εις την έπιτυχίαν του Περιοδικού μας, την όποιαν μαρτυρεί ή σταθερώς μεγάλη κυκλοφορία του.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΠΕ-ΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν όσους καθυστερούν συνδρομάς και άντίτιμον φυλλαδίων του περιοδικού μας να έπισπεύ-σουν την εξόφλησιν των οφειλομένων για να διευκολύ-νουν την κάλυψι των πολλαπλών δαπανών έκδόσεώς του.

ΝΕΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ

1) Το Δημ. Σχολείο Νέου Φαλήρου Β'. περιφ. Πει-ραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Καστανιάς Κοζά-νης 1 χαρτοκιθώτιο με γραφική ύλη.

2) Το 2ον Δημ. Σχολείον Κορυδαλλού Γ'. περ. Πει-ραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Μεγάλης Δοξαπά-ρας Όρεσιτιάδος 2 δέματα με σχολ. υλικό.

3) Η Σχολή Σ. Λειβαδάρη Πειραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Σερνικακίου Φωκίδος 1 σάκκο και 1 δέμα με ιματισμό και σχολ. υλικό.

4) Το 15ον Δημ. Σχολείον Α'. περιφ. Άθηνών έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Άγναντων Άρτης 1 χαρ-τοφάκελλο με ιματισμό και σχολ. υλικό.

5) Το 7ον Δημ. Σχολείον Νικαίας Α'. περιφ. Πει-ραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Μαλανδρινού Δω-ρίδος 2 σάκκους με ιματισμό.

6) Το 13ον Δημ. Σχολείον Β'. περιφ. Πειραιώς έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Καρουτών Δωρίδος 1 σάκκο με διάφορα είδη.

7) Το Δραγάσειον Εκπαιδευτήριον Άθηνών έστει-λε εις το Δημ. Σχολείον Τρικκάλων Θεσ/νίκης 2 δέ-ματα και 1 σάκκο με σάπωνα και διάφορα είδη.

8) Η Σχολή Βεντήρη (Κουκάκι) έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Χρύσου Εύρυτανίας 1 σάκκο με διάφο-ρα είδη.

9) Το 6ον Δημ. Σχολείον Α'. περιφ. Πειραιώς έ-στειλε εις το Δημοτ. Σχολείον Σεγδίτσας Παρνασσίδος 2 δέματα με ιματισμό.

10) Το 8ον Δημ. Σχολείον Νικαίας Πειραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Άγριάννης Φυλίδος Σερρών 5 χαρτοκιθώτια με διάφορα είδη.

11) Η Σχολή Φωτοπούλου Άθηνών έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Περιθεωτίσσης Δωρίδος 4 δέματα με γραφ. ύλη και σχολ. υλικό.

12) Η Σχολή Τ. Λαληγιάννη Π. Κοκκινιάς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Γαλατά Πρεβέζης 2 σάκκους με διάφορα είδη.

13) Το Α'. Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Πλαταριάς Ήγουμενίτης 2 κιθώ-τια με διάφορα είδη και σχολ. υλικό.

14) Το 1ον Πρότ. Δημ. Σχολείον Παιδαγωγικής Ά-καδημίας Τριπόλεως έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Νί-κης Φλωρίνης 1 κιθώτιο με ιματισμό και σχολ. υλικό.

15) Η Σχολή Π. Κωνσταντινέα Άθηνών έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Τσακνοχωρίου Κοζάνης 1 σάκκο με σχολ. υλικό.

16) Το 17ον Δημ. Σχολείον Γ'. περιφ. Άθηνών έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Παλούμπα Γορτυνίας δέ-ματα με σχολ. υλικό.

17) Η Στ'. τάξις του Γυμνασίου Θηλέων Κορίνθου έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Γουριώτισσας Ξηρομέρου 1 δέμα με σχολ. υλικό.

18) Η Σχολή Κ. Δουρατσίνου — Τσέτου Κορυδαλλού έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Έλαιών Παρνασσίδος 18 δέματα με ιματισμό και σχολ. υλικό.

19) Το Γυμνάσιον Πόρου έστειλε εις το 2ον Δημ. Σχολείον Διδυμοτείχου 1 σάκκο με σχολ. υλικό.

20) Το 22ον Δημ. Σχολείον Γ'. περιφ. Άθηνών έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Πηγαδίων Ίωαννίνων 2 σάκκους με διάφορα είδη.

21) Το 37ον Δημ. Σχολείον Β'. περιφ. Άθηνών έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Παλαιοκκληρίου Φιλιατών 2 κιθώτια και 1 σάκκο με τρόφιμα, ιματισμό και σχο-λικό υλικό.

22) Η Σχολή «ΑΝΑΤΟΛΗ» Άθηνών έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Καλοσκοπής Γραβιάς 3 κιθώτια με ιμα-τισμό και σχολ. υλικό.

ΑΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Το 46ον Δημ. Σχολείον Β'. περιφ. Άθηνών έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Γορίτσας Κονίτης 2 χαρ-τοκιθώτια με ιματισμό και σχολ. υλικό.

2) Το Β'. Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Σκούπας Καλεντζίου Άρτης 4 σάκ-κους με σχολ. υλικό.

3η Το 19ον Δημ. Σχολείον Δ'. περιφ. Άθηνών έ-στειλε εις το Δημ. Σχολείον Μενιδίου Άρτης 3 δέματα με διάφορα είδη.

4) Το Δημ. Σχολείον Γαλατά Τροιζηνίας Β'. περιφ. Πειραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Σιτσαίνων Ίωαννίνων 1 δέμα με παιχνίδια.

5) Το 2ον Δημ. Σχολείον Γ'. περιφ. Πειραιώς έστει-λε εις το Δημ. Σχολείον Τσαμαντά Φιλιατών 3 σάκκους με διάφορα είδη.

6) Η Σχολή Ειρ. Θειακάκη Πειραιώς έστειλε εις το Δημ. Σχολείον Βράχου Νεστορίου 1 δέμα με σχολ. υλικό και σαπούνι.

ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΓΙΑ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί των Δημ. Σχολείων Κοιμήσεως Ήρακλείας Σερρών, Κολονερίου Νεαπόλεως, Θεοκτί-στου Γορτυνίας και 1ου Νεστορίου έστειλαν χαμομήλι για τα Νοσηλευτικά Ίδρύματα των Άθηνών.

Οι Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 1ου Δημ. Σχολείου Νεστο-ρίου έστειλαν επίσης τσάι και καρύδια για τούς στρα-τιώτες, που μάχονται στην Κορέα.

Έρυθροσταυρίτισσαι του 8ου και του 2ου Γυμν. Θηλέων Άθηνών βοηθούν εις τα Κεντρικά Γραφεία Ε.Ε.Σ.Ν.

Girl Juniors of the 2th and 8th high school Athens offer their services at GJRC headquarters.

ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΝΗ

«Παρατήρησα πως πολλά πράγματα, που ώριμα σκέφθηκα και τα βρήκα κατορθωτά και πολύ ώφε-λιμα δεν τόλμησα να τα πραγματοποιήσω από φόβο για ένδεχόμενα έμπόδια και δυσκολίες.

Σκέφτηκα λοιπόν πως ή γενναιότητα δεν χρειά-ζεται μόνο στους στρατιώτες, μα και σε κάθε άν-θρωπο για να νικά με το όπλο αυτό τις δυσκολίες στις τίμιες κι ώφέλιμες προσπάθειες της ζωής του.

Άλλά πολλοί άρχίζουν και λίγοι τελειώνουν, ενώ ή άρχή είναι το δυσκολώτερο και το τέλος το πιο εύ-χρηστο μέρος του έργου, άρκει να ξαίρει κανένας πως και πότε τελειώνει. Γι' αυτό και είπα στον έαυτό μου έκτός από τη γενναιότητα χρειάζεται και στα-θερή και έπίμονη θέληση για να πολεμήση κανένας τις δυσκολίες και τα έμπόδια, που θα συναντήσει στην έκτέλεσι του σκοπού του.

Είναι πραγματική άμυαλωσύνη να όργωνη κανέ-νας το χωράφι του και να μην το σπέρνη ή να το σπέρνη και να μην το θερίζη.

Παρατήρησα πως άν ή όρνιθα δεν κάθεται μ' έπι-μονή όσον καιρό χρειάζεται πάνω στ' αυγά της που-λάκια ποτέ δεν θα βγούν. Έπιμονή λοιπόν φώναξα και σταθερή θέληση. Η σταθερή θέληση είναι πραγ-ματικά ό δυνατότερος μοχλός κάθε προσπάθειας. Μ' αυτήν μπόρεσα να καταλάβω πράγματα, που στην άρχή μου φαίνονταν άκατανόητα και να κάμω πολλά, που νόμιζα άνεκτέλεστα.

Νά λοιπόν ένα άκόμα βήμα στο δρόμο της σο-φίας. Άς θέλωμε και ός θέλωμε σταθερά κι έπίμονα. Τότε οι δυσκολίες σβήνουν κι οι προσπάθειες τελε-φορούν.

ΔΡΑΣΕΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΤΤΙΚΗ

Από την Έκθεσιν του Γεν. 'Επιθεωρητού Μέσης 'Εκπαίδευσης Γ' Περιφέρειας Αθηνών κ. Παπαχαράλαμους.

«Τα σχολεία της καθ' ἡμᾶς Γενικής 'Επιθεωρήσεως Μέσης 'Εκπαίδευσης Γ' Περιφέρειας τῶν ὁποίων τὰ ¾ τῶν μελῶν εἶναι 'Ερυθροσταυρίται διὰ προαιρετικὸν ἔρανον ἀνελθόντος εἰς δραχμὰς 21.567.200 καὶ ἀποσταλέντος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς 'Ανωτ. Συντ.'Επιτροπῆς ἀγῶνων 'Ηπείρου Μακεδονίας 'Αρ. χιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος, ἀνέλαβον δι' αὐτοὺς νὰ ἀνεγείρουν εἰς τὴν περὶ πολλοῦ ὑπὸ τὸν Γερμανικὸν στρατὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ λεηλατηθεῖσαν ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν, παραθεδρίον (περιοχὴ Μουργκάνας) κοινότητα Στρατιώτης (Παγωνίου) καινοουργή. νῶν. Αἴτῃ εἶναι ἰδιαίτερα ὅλος προσφορὰ τῶν σχολείων τῆς Περιφέρειας μας διότι καὶ πέρυσιν εἰς τὸν Γενικὸν 'Ερανον ὑπὲρ ἀνεγέρσεως καταστραμμένων νῶν προσέφεραν ὑπὲρ τὰ 20 ἑκατομύρια δραχμῶν».

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 26ου Δημοτ. Σχολ. Β' Περιφ. 'Αθηνῶν ἐμάζωσαν διάφορα εἶδη τὰ ὁποῖα ἀπέστελλον εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Κάτω Καλεντίνης, ποὺ ἔχουν υἱοθετήσῃ.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Μοσχάτου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Παρακαλοῦν δὲν διαλέξῃς ὑγιεινῆς καὶ ἵδρουν ὁμάδας Α' Βοηθείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Ν. 'Ιωνίας ἀγόρασαν ἕνα ραδιόφωνο ἀξίας 3.200.000 δρχ. τὸ ὁποῖον ἀπέστελλον εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεπτοκαρυῆς Ζαγορίου, τὸ ὁποῖον ἔχουν υἱοθετήσῃ.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Κηφισσίας μετὰ χρήματα τοῦ ταμείου τῶν, 150.000 δρχ., ἀγόρασαν ἐσώρουκα καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη διὰ πτωχῶν νέων, ὁ ὁποῖος εἰσλήθη εἰς τὸ Σανατόριον Πάρνηθος. Ὁ 'Ερυθροσταυρίτης μαθητὴς 'Αν. Δέδες προσέφερε καινοουργή καπαρντίναν εἰς πτωχὸν μαθητὴν. Ὑδροχρωμάτισαν τὸν περίβολον τοῦ Γυμνασίου τῶν. Μὲ 50.000 δρχ. ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ ἀγόρασαν βιβλία διὰ τρεῖς πτωχοῦς μαθητᾶς.

Αἱ 'Ερυθροσταυρίτισαι τοῦ Α' Γυμνασίου Θηλέων Πειραιῶς ἐπισκέφθησαν ἀσθενή μαθήτριαν τοῦ Γυμνασίου τῶν καὶ προσέφεραν εἰς αὐτὴν διάφορα εἶδη.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 100οῦ Δημοτ. Σχολείου Ε' Περιφ. 'Αθηνῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητᾶς τῶν. 'Επισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους μαθητᾶς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀνω Λαφίστης 'Ιωαννίνων καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. 'Εφύτουν 150 δένδρῳ. 'Εδοῦσαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν νέου διδασκαλίου. Κατεσκεύασαν σχολ. γυμναστήριον. Βοηθοῦν εἰς τὴν διανομὴν τοῦ πρῶτου ροφήματος. Φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Πραμάντων 'Ιωαννίνων μετὰ χρήματα ποὺ ἐμάζωσαν ἀπὸ τὰ κάλαντα 127.000 δρχ., ἐδοῦσαν πτωχοῖς μαθητᾶς διὰ τὸ σχολεῖον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Πέτρας Ζαγορίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολικὸ φαρμακεῖο καὶ μαθητικὸ κουρεῖο. Βοηθοῦν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ μαθητικοῦ συσσιτίου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς καὶ τοὺς πτωχοὺς μετὰ γραφικὴ ὕλην. 'Ισοπέδωσαν καὶ ἐκαθάρισαν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου καὶ τὸν κεντρικὸ δρόμον τοῦ χωρίου τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. 'Εφύτουν 40 δένδρῳ. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Πλαταριάς Παραμυθιάς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Κατεσκεύασαν ἀποχωρητήρια. 'Εδοῦσαν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ χωρίου τῶν καὶ τῆς βρύσης. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. 'Επισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους συμμαθητᾶς τῶν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς. Ὁργανώνουν ἑορτάς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κάτω Λαφίστης 'Ιωαννίνων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Βοηθοῦν τοὺς γονεῖς τῶν σὲ διάφορες ἐργασίες καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς. Ὁργανώνουν ἐκδρομὰς καὶ ἑορτάς. Ἐλαβαν μέρος εἰς τοὺς ἐράνους ὑπὲρ τῶν ἀνηπάρων καὶ θυμάτων πολέμου καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν κατερειπωμένων διδασκαλίων.

ΘΡΑΚΗ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἐλληνοχωρίου Διδυμοτείχου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Επεσκεύασαν τὸν δημόσιον δρόμον τοῦ χωρίου τῶν. 'Εκαθάρισαν καὶ ἐπιχωμάτωσαν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ν. Ἀμισσοῦ Ἐάνθης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εφύτουν περὶ τὰ 600 δένδρῳ. 'Εκαθάρισαν τὴν αὐλὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ χωρίου τῶν καὶ τὸν κεντρικὸ δρόμον. 'Εκαθάρισαν τὰ πεῦκα.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ν. Μυλοποτάμου Γιαννιτσῶν ἐφύτουν ἀνθη καὶ δένδρα εἰς τὸν ἥρῶν τοῦ χωρίου τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

'Ερυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Καταφύτου Κ. Νευροκοπίου, φύτευον δένδρα Juniors of the Elem. School Kataphyton, planting trees.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μεσοκάμπου Φλωρινῆς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Ἀσθέτωσαν τὸ ὑπόγειον τοῦ σχολείου τῶν. Μετὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζωσαν ἀπὸ τὰ κάλαντα ἵδρουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ μαθητικὸ κουρεῖο. Μία φορὰ τὴν ἑβδομάδα προσφέρουν τὸ πρῶτον τοῦ ροφήματος εἰς πτωχὰ παῖδια τοῦ χωρίου. 'Επισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους συμμαθητᾶς τῶν. Ἀνοῖξαν 150 λάκκους διὰ νὰ φυτεύσουν διάφορα δένδρα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Φωτεινῆς Καστοριάς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. 'Εφύτουν 400 πεῦκα καὶ κυπαρίσσια. 'Εκαθάρισαν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 18ου Δημοτ. Σχολείου Ἀ. Περιφ. Θεσ. ὁν. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὶς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. 'Επισκέφθησαν τὸ 424 στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον καὶ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον «Μέλισσα» εἰς τοὺς τραυματίας καὶ τροφίμους τῶν ὁποίων ἐμοίρασαν διάφορα εἶδη καὶ τοὺς ἐμψυχώθησαν. 'Εφύτουν δένδρα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημοτ. Σχολείου Ἀ. Περιφ. Θεσ. ὁν. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὶς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητᾶς τῶν μετὰ ἱματι-

σμὸν καὶ γραφικὴν ὕλην. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ν. Τριγλίας Χαλκιδίκης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Παρασκευάζουν καὶ διανέμουν τὸ μαθητικὸ συσσίτιον. 'Επισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους συμμαθητᾶς τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν εἰς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. 'Εχουν μαθητικὸ κουρεῖο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καλῆς Βρύσης Δράμας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὶς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. 'Επισκέπτονται τοὺς ἀρρώστους συμμαθητᾶς τῶν. Καλλιεργοῦν σχολικὸ κήπο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητᾶς τῶν. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κ. ἀμ. π. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. ἀγόρασαν κουρετική μηχανήν, ἐπιδώσαν κοιντικὸ δρόμον ἐξιδάδοτο ἀπὸ τῆς λ. ἀσπ. Παρασκευάζουν τὸ μαθητικὸ συσσίτιον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Β. ἀμ. π. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζωσαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, 111.500 δρχ., διέδωσαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μαθητῶν. 'Εφύτουν περὶ τὰ 300 δένδρῳ.

ΝΗΣΟΙ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κουρναχίου Ἄν. Ἰων. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν μαθητικὸ κουρεῖο, σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὶς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζωσαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, διέδωσαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μαθητῶν. 'Εφύτουν περὶ τὰ 200 βασικά δένδρῳ.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μαρμακίου Μεσ. Ἰων. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν. 'Ισοπέδωσαν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου. 'Εφύτουν δένδρα εἰς τὸν ἀμαξιστὸν δρόμον τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ρογδαίας Γόρτυνος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν, τὴν ἰδίων τῶν καὶ τοῦ χωρίου. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν εἰς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κρύας Βρύσης Ρεθύμνης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν, τὴν ἰδίων τῶν καὶ τοῦ χωρίου. 'Εφύτουν δένδρα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου. Βοηθοῦν τοὺς

'Ερυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Βενέτου-Μαγνησίας ἐδωσαν θεατρικὴν παράστασιν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συμμαθητῶν τῶν. Juniors of the Elem. School Venetou - Magnissia gave a programme in favour of their School mates.

ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς. 'Εχουν μαθητικὸ βιβλιοθήκη.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Δρακῶνας Κισσοῦ φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εδοῦσαν τοὺς γονεῖς τῶν εἰς τὴν κατασκευὴν φρεγματος τοῦ ποταμοῦ τοῦ χωρίου τῶν πρὸς ἄρδυσιν αὐτοῦ καὶ ἀγόρασαν κορετικὴ μηχανήν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 7ου Δημοτ. Σχολείου Ἡρακλείου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν. Ἀγόρασαν βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη ἀξίας 500.000 δρχ. διὰ τοὺς πτωχοὺς μαθητᾶς καὶ χρήσιμα εἶδη διὰ τὸ σχολεῖον. Ὁργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ ὅπου ἐμοίρασαν 180 γλυκὰ καὶ δῶρα εἰς ἑκατὸν μαθητᾶς. 'Εστειλαν εἰς τὸ ἐκστρατευτικὸ σῆμα Κορέας δέματα μετὰ 40 πακέτα τσιγάρα καὶ 77 κουτιά σπέρτα. 'Εστειλαν στὴν Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου 80.000 δρχ. καὶ εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Κ. Βροντούς 50.000, βιβλία καὶ τετραδία. Ἀγόρασαν φάρμακα διὰ πτωχῶν συγχωριανῶν τῶν. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 1ου Δημοτ. Σχολείου Κ. ἀμ. π. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητᾶς μετὰ γραφικὴν ὕλην καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κεφαλίου Κ. μετὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζωσαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, 100.000 δρχ., ἐδοῦσαν πτωχοῖς συμμαθητᾶς τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μ. ἀμ. π. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὶς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητᾶς τῶν. Ἐλαβαν μέρος εἰς τὸν ἑρανον τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου. 'Εδοῦσαν εἰς τὸν ἐλασιχρωματισμὸν τῶν θυρῶν τοῦ σχολείου τῶν. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημοτ. Σχολείου Ἀγ. Ἰλίου Ὀλυμπίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὶς πρῶτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Περιποιούνται τὰ δένδρα. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς καὶ τοὺς πτωχοὺς μετὰ γραφικὴν ὕλην. Ὁργανώνουν ἑορτάς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κεραμειῶν Κεφαλληνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολικὸ τοπίον. Ἀκούονται εἰς τὰς πρῶτας βοήθειες. 'Εφύτουν ἀνθὲς γλάστρες.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καραδάκων Κεφαλληνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Ὁργανώνουν ἑορτάς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀσπρογέρακων Κεφαλληνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Βοηθοῦν εἰς τὴν παρασκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ πρῶτου ροφήματος. Μετὰ χρήματα τοῦ ταμείου τῶν ἀγόρασαν διάφορα παιγνίδια γιὰ τοὺς πτωχοὺς μαθητᾶς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημοτ. Σχολείου Αἰγίνης ἔστειλαν 150.000 δρχ. εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Κάτω Βροντούς, τὸ ὁποῖον υἱοθετήσαν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχο-

'Η Α' ὁμάς 'Ερυθροσταυριτῶν τοῦ 7ου Δημ. Σχολ. Ρόδου. Εἰς τὸ μέσον ὁ ὑπεύθυνος διδάσκαλος καὶ Ἀντιπρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν. Ρόδου. The Ist J.R.C. group of the 7th Elem. School Rhodos with the Vice - President of the Local J.R.C. Committee Mr A. Venetis.

λείου Μελάων Νάξου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο. Καλλιεργοῦν σχολικὸ κήπο. 'Εδοῦσαν εἰς τὸ ἀσπρίον τοῦ σχολείου τῶν. 'Εφύτουν περὶ τὰ 20 δένδρα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καραυῶν Τήνου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Διανέμουν τὸ μαθητικὸ συσσίτιον. 'Εδοῦσαν εἰς τὸ φυτεῖον 700 δένδρῳ. Ὁργάνωσαν γύρω ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ σχολείου. Προσφέρουν εἰς πτωχῶν συμμαθητῶν σχεδὸν καθημερινῶς μεσημερινὸ γάμμα. Ἐλαβαν μέρος εἰς ἑρανον τῆς Φανέλλας τοῦ Στρατιώτου. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κτικᾶδου Τήνου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ σχολ. κήπο. Βοηθοῦν εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ μαθητικοῦ συσσιτίου, τοὺς πτωχοὺς μαθητᾶς καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Ἐφύτουν δένδρα. Ὁργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ στρατιώτας καὶ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Καλυδωνῆς Ὀλυμπίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν. Καλλιεργοῦν σχολικὸ κήπο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Λαχίου Βοιών φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Βοηθοῦν τοὺς μικροτέρους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς. Ἐφύτουν παῖκα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀγ. Ἰλίου Ὀλυμπίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εκαθάρισαν τὸ κοιντικὸ πηγάδι. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητᾶς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γ' Δημοτ. Σχολείου Ναυπλίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητᾶς μετὰ ἱματιὰ καὶ γραφικὴ ὕλη. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων. 'Εχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ σχολικὴ βιβλιοθήκη.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μυρωνείων Ὀλυμπίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Κατεσκεύασαν ἀποχωρητήριον. Καλλιεργοῦν σχολικὸ κήπο. Παρασκευάζουν τὸ πρῶτον ρόφημα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Βυτινῆς Γορτυνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Μετὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζωσαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, 300.000 δρχ., ἐδοῦσαν ἀπόρους συμμαθητᾶς καὶ πτωχοὺς οἰκογενεῖς τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀδυνάτους συμμαθητᾶς τῶν. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Βραχατίου Κορινθίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Προσέφεραν εἰς πτωχῶν συμμαθητῶν τῶν τρῶφιμα καὶ 200.000 δρχ. 'Αλληλογραφοῦν μετὰ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων σχολείων. Ὁργανώνουν ἐκδρομὰς.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Εὐπαλίου περιποιούνται τὰ παῖκα. Ἀνοῖξαν λάκκους διὰ νὰ φυτεύσουν δένδρῳ. 'Ισοπέδωσαν χώρον διὰ σχολικὸ γυμναστήριον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Ἀταλάντης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. 'Εχουν σχολικὸ φαρμακεῖο. 'Εδοῦσαν πτωχοῖς συμμαθητᾶς τῶν μετὰ γραφικὴν ὕλην, ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν ἀξίας 500.000 δρχ. Ὁργανώνουν διαλέξεις καὶ ἑορτάς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Μεσσηνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Καλλιεργοῦν σχολικὸ κήπο. Ἐμάζωσαν τὸ σχολικὸ βαμβάκι.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Κάτω Μυρτιάς Ν. Ἀμ. π. φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδίων τῶν. Βοηθο

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΑΣ

Γυρνούσε στους δρόμους ο μικρός κουλουράς, ο Μανώλης; διαλαλώντας το έμπορεύμά του:

— Κουλούρια! Κουλούρια ζεστά! 'Ακουγόταν η αδύνατη φωνή του φτωχού κουλουρά. Τό χλωμό προσωπάκι του έδειχνε ότι υπέφερε το δεκάχρονο αυτό παιδάκι. Τά μάτια του όμως έλαμπαν από άσπείρευτη έλπίδα και θάρρος. Τό αδύνατο κορμάκι του κρυμμένο μέσα στα λιγοστά ρουχαλάκια του έτρεμε από τόν παγωμένο αέρα...

Ήταν όρφανός από πατέρα ο Μανώλης και έμειναν στους πέντε δρόμους αυτός και η μητέρα του, η κυρά 'Ανθή. 'Η φτωχή γυνακούλα αναγκάστηκε — τί να κάνει; — να ξενοδουλεύει. 'Αλλά έως τότε όμως θα κρατούσε αυτή η κατάσταση; 'Η μητέρα του Μανώλη όσο και αν δούλευε δεν έπαρκοῦσαν τά λιγοστά λεπτά που έπαιρνε.

Μά η Μοίρα θέλησε να τους τά στερήσει και αυτά. 'Ο αδύνατος οργανισμός της κυράς 'Ανθής κλονίστηκε από τις στερήσεις και τις στενοχώριες και μιά μέρα έπεσε άρρωστη στο κρεβάτι.

Ο μόνος προστάτης τώρα του σπιτιού ήταν ο Μανώλης, ο μικρός αυτός βιοπαλαιστής. 'Ετσι αναγκάστηκε να πουλά κουλούρια χωρίς να φοβάται τίποτε ούτε τό τσουχτερό χειμωνιάτικο κρύο, ούτε την πείνα που τόν βασάνιζε. Στή σκέψη του στριφογύριζαν η μητέρα του που ήταν άρρωστη και πώς μόνη της έλπιδα και παρηγοριά της ήταν αυτός, και από αυτό έπαιρνε δύναμη, θάρρος και έλπίδα.

Μιά μέρα περνούσε από ένα σχολείο. Σκέφτηκε να σταθί εκεί μήπως κανένα παιδί ήθελε να αγοράση κανένα από τά κουλούρια του. Είδε ότι όλα τά παιδιά φορούσαν ένα κόκκινο σταυρό στο άριστερό τους μπράτσο. 'Αλλα καθάριζαν την αλύη, άλλα πότιζαν τά δενδρύλλια που είχαν φυτέψει και άλλα διώρθωναν τόν χαλασμένο φράχτη. 'Ολα τά παιδιά εργάζονταν.

Αχ! Πόσο τά ζήλευε ο Μανώλης! Πόσο θά ήθελε να ήταν κι αυτός ένας μαθητής, ένας έρυθροσταυρίτης! Είχε ακούσει πολλά για τόν 'Ερυθρό Σταυρό Νεότητος, την ανθρωπιστική αυτή όργάνωση!

Ξαφνικά θυμήθηκε την άρρωστη μητέρα του που περίμενε τά λεπτά για να πάρη λίγα πορτοκάλλια και φώναζε όσο δυνατά μπορούσε:

— Κουλούρια εδώ! Ζεστά κουλούρια!

Μερικοί έρυθροσταυρίτες έτρεξαν και αγοράσαν λίγα κουλούρια.

— Πώς σε λένε; τόν ρώτησαν.

— Μανώλη, είπε.

— Πηγαίνεις στο σχολείο;

— Όχι, είμαι όρφανός από πατέρα και η μητέρα μου είναι άρρωστη; γι' αυτό πουλώ κουλούρια, για να ζήσω.

Πώς θέλεις να πηγαίνω στο σχολείο;

Αυτό κίνησε τό ενδιαφέρον τών έρυθροσταυριτών. Θυμήθηκαν τό καθήκον τους τότε να βοηθούν κάθε φτωχό και κάθε δυστυχισμένο.

Μαζεύτηκαν λοιπόν όλοι μαζί και άφου είπε ο καθένας τη γνώμη του έβγαλαν μιά απόφαση: Θά έκαναν έρανο μεταξύ τών για να βοηθήσουν τό μικρό κουλουρά και την μητέρα του. 'Υστερα πήγαν και ζήτησαν την άδεια του διδασκάλου τών. Αυτός συγκινήθηκε μόλις άκουσε την ευγενική αυτή έκδήλωση τών παιδιών!...

Την άλλη μέρα μιά ομάδα από έρυθροσταυρίτες, κρατώντας διάφορα δέματα στα χέρια τους, χτυπούσαν την πόρτα ενός χαμηλού και μισοκατεστραμμένου σπιτιού.

— Εμπρός! 'Η πόρτα άνοιξε και στο άνοιγμα της φάνηκε τό χλωμό πρόσωπο του Μανώλη. 'Ενα επιφώνημα έκπληξης και χαράς βγήκε από τά μαραμένα χείλη του μόλις είδε τους έρυθροσταυρίτες που είχαν μιλήσει χθές στο σχολείο.

— Περάστε μέσα, είπε.

Μόλις μπήκαν στο σπιτάκι είδαν σ' ένα χορταρένιο στρώμα μιά αδύνατη και κατακίτρινη από τόν πυρετό γυνακούλα.

— 'Η μητέρα μου! ψιθύρισε ο μικρός κουλουράς.

— Ένας έρυθροσταυρίτης μίλησε:

— Χθές μάς είπες, Μανώλη, σε τί κατάσταση βρίσκεστε για αυτό άποφασίσαμε να κάνωμε ένα έρανο μεταξύ μας για να σας βοηθήσουμε. 'Εδώ, είπτε δείχνοντας τά δέματα σας φέραμε λίγα ρούχα για σένα, φάρμακα που αγοράσαμε από τό φαρμακείο για την μητέρα σου, και μερικά φρούτα. Νά, και αυτά τά χρήματα για κάθε ένδεχόμενον. 'Επίσης συμφωνήσαμε με τό δασκαλό μας να μην ξαναπουλήσης πιά κουλούρια και να έλθης στο σχολείο να μάθης γράμματα. 'Οσο για την τροφή σας θά φροντίσωμε έμεις!...

— Όση ώρα μιλούσε ο έρυθροσταυρίτης τά μάτια του μικρού κουλουρά είχαν δακρύσει από συγκίνηση: — Δεν βρίσκω λόγια να σας ευχαριστήσω, παιδιά, και θά πηγαίνω σχολείο; 'Ω! 'Ω! Και όλα αυτά τά χρωστώ σε σας. Ευχαριστώ, παιδιά, σας ευχαριστώ!...

— 'Η μητέρα, που έως εκείνη την στιγμή έμενε άμιλητη, από συγκίνηση, είπε: — Σας ευχαριστώ από τά βάθη της ψυχής μου, καλά μου παιδιά, ο Θεός να σας δώσει ό,τι ποθείτε και να εύλογη εκείνον που έκανε τόν φιλόανθρωπο 'Ερυθρό Σταυρό.

Μετά από μιά έβδομάδα η κυρά 'Ανθή έγινε τελείως καλά. Εύρηκε εργασία σ' ένα ύφαντουργικό εργοστάσιο και έπαιρνε καλό μεροκάματο. 'Ο Μανώλης πήγε στο σχολείο και έγινε εργατικός και καλός 'Ερυ-

θροσταυρίτης. Ήταν ο πρώτος στην τάξη και στο τέλος του χρόνου άρίστευσε και πήρε έπαινο! Τόση ήταν η δίψα του για τά γράμματα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΡΟΣΙΔΕΡΗΣ
Μαθ. Γυμνασίου Νικαίας, Τάξις Ε1

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

Στό μάθημα της Γεωγραφίας ο καθηγητής ρωτά:

— Γιώργο, τί είναι ο Παρνασσός;
— Τό γαλακτοπώλειον της γειτονιάς μας, κύριε καθηγητά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΤΣΑΛΤΑΚΗΣ
Ε2 Τάξις Ζ' Γυμνασίου 'Αθηνών

ΣΚΑΛΑ

- 1) Κ ς
- 2) Κ ς
- 3) Κ ς
- 4) Κ ς
- 5) Κ ς

1) Βασιλεύς τών Λυδών. 2) Διακεκριμένος μάντις της αρχαιότητας. 3) Βασιλεύς τών Περσών. 4) Κάτοικος μεγαλονήσου. 5) Νήσος του Αιγαίου.

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

— Γιατί, Τοτό, παίρνεις πάντα μικρούς βαθμούς στο σχολείο;

— Δεν μου είπες, μπαμπά, να μη κάνω τόν πολύ ξευπνο;

— 'Ο μπαμπάς, την ώρα που ξυρίζεται: Περίεργο πράγμα, καινούργιο ξυράφι και να μη κόβη διόλου!

Τοτός: Μά, πώς συμβαίνει; Χθές που ξύνα τό μολύδι μου, έκοβε θαυμάσια!

— 'Η μαμά λέγει στον Γιάννη να τρώγη, γιατί όταν τό στομάχι είναι άδειανό πονεί. Μιά μέρα έπισκέφθηκε την μαμά του Γιάννη μιά κυρία. 'Εκεί που συζητούσαν, είπε η κυρία, ότι πονούσε πολύ τό κεφάλι της.

Τότε ο Γιάννης πετιέται: 'Επειδή, κυρία, είναι άδειανό!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΙΑΝΝΗΣ
Γυμνάσιον Σητείας Κρήτης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίος ο έφευρέτης του άσυρμάτου;
- 2) Ποίος ο έφευρέτης της τυπογραφίας;
- 3) Ποίος ανέκάλυψε τά ηλεκτρομαγνητικά κύματα;
- 4) Ποίος ανέκάλυψε τάς 'Ινδίας;
- 5) Ποίος ανέκάλυψε την 'Αμερικήν;

ΠΟΤΕ ΕΓΕΝΝΗΘΗΣΑΝ;

- 1) Πυθαγόρας.
- 2) Περικλής.
- 3) Σωκράτης.
- 4) Πλάτων.
- 5) Ξενοφών.
- 6) 'Αριστοτέλης.
- 7) Δημοσθένης ο ρήτωρ.
- 8) Μέγας 'Αλέξανδρος.
- 9) 'Αρχιμήδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΡΑΣΧΑΚΗΣ
Δ' τάξ. Γυμνασίου Βραχατίου

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

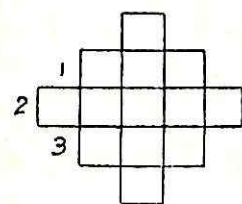
1	A	I							
2		A	I						
3			A	I					
4				A	I				
5					A	I			
6						A	I		
7							A	I	
8								A	I
9									A

Συμπληρώσατε τά λευκά τετραγωνίδια κατά τρόπον ώστε να σχηματισθούν όριζοντίως 9 λέξεις τών δέκα γραμμάτων με τις ακόλουθες σημασίες. 'Η συλλαβή «ΑΙ» θά μετατεθί κλιμακωτά, όπως δείχνει τό σχέδιό μας.

- 1) Υπήρξε μιά «Μεγάλη».
- 2) Νεωτερισμός.
- 3) 'Αλλα λέει κι άλλα έννοει.
- 4) Ψηφοφορία για την ανάδειξη προεδρείου (ένικός).
- 5) Βιβλίο τών πρώτων τάξεων του Δημοτικού.
- 6) Κάνειτό ταξίδι πολύ πιό εύχρηστο.
- 7) 'Ονομα ήγεμόνων της Αιγύπτου.
- 8) Περιοδικά που κυκλοφορούν δυό φορές τό χρόνο.
- 9) Περιφημα άνάκτορα της Γαλλίας.

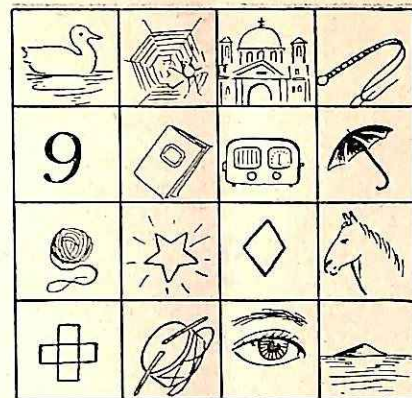
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Ν. ΤΣΙΜΑΛΗΣ
Τάξις ΣΤ' Γυμνασίου Βραχατίου

ΡΟΜΒΟΣ

- 1) Αιτιολογικός σύνδεσμος.
- 2) Άσμα.
- 3) Έχει τό σταφύλι (έν.).

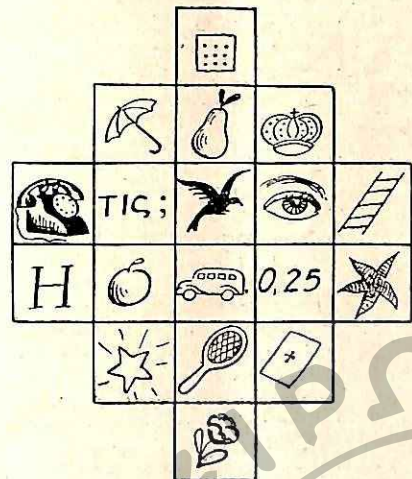
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΓΚΑΜΕΡΑΣ
Α' Γυμν. 'Αρρ. Θεσ)νίκης

'Εάν βρήτε την σωστή όνομασία τών άνωθεν εικόνων, βάζοντας στη σειρά τά αρχικά γράμματα κάθε όνομασίας θά σχηματισθί ένα αρχαίο ρητό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΖΙΝΗΣ
ΣΤ' τάξ. Β' Δημ. Σχολ. Βερροίας

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

'Οριζοντίως:

- 1) Άθροισμός φύλαρχος.
 - 2) Ποταμός της 'Ισπανίας.
 - 3) Με αυτήν συμβαδίζομε (ένάρθρος).
 - 4) Κατάρα.
- Καθέτως:
- 1) Άρθρον.
 - 2) Άπαραίτητο στους χτίστας.
 - 3) Κοινόπολις της Μαγνησίας.
 - 4) Την μεταχειριζόμεθα φτιάχνοντας γλυκά.
 - 5) «Και τά έμά πάντα ... έστι».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Τάξ. Ζ' Γυμν. Παραρτ. Λουτρακίου

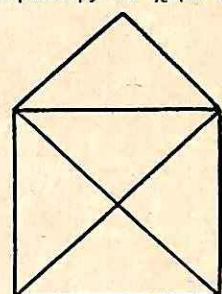
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΩΝΑ

- Μάρα, Μίμη, είχαμε γράμμα.
— Από ποῦ, καλέ μαμά;
— Αφου σας τό είπα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
Μαθ. Ε' τάξ. Πυθαγ. Γυμν. Σάμου

ΜΟΝΟΚΟΝΤΥΛΙΑ

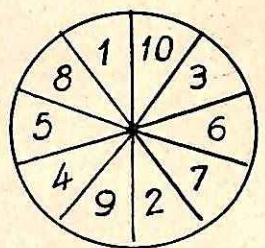
Νά γίνη τό παρακάτω σχέδιο χωρίς να σηκώσης τό χέρι σου, ούτε

να περάσης δυό φορές από τό ίδιο μέρος.

ΕΛΕΝΗ ΧΡ. ΓΚΑΝΙΑΤΣΑ
Α' Γυμνάσιον Μικτόν Περιστερίου

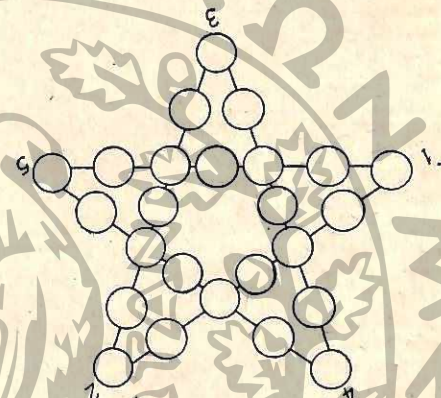
ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Τοποθετήστε καταλλήλως τους άριθμούς από τό 1 έως 10 σε κάθε άκτίνα του κύκλου έτσι ώστε τό άθροισμα τών άριθμών όποιωνδήποτε δυό συνεχόμενων άκτίνων να είναι ίσο με τό άθροισμα τών δυό άντικρουτών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ
Μαθ. Ι' Γυμν. 'Αθηνών, Τάξις Ε1

ΑΣΤΡΟ

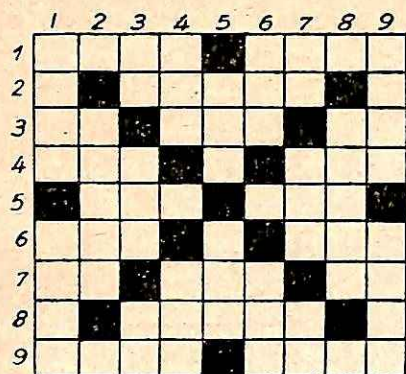

Τοποθετήστε μέσα σε κάθε μικρό κύκλο ένα γράμμα, ούτως ώστε να σχηματισθούν οι πέντε λέξεις, που δίνω πάρα κάτω τη σημασία τους.

- Κάθε λέξις έχει έπτά γράμματα.
- 1-2: Σύγχρονος αυτοκράτωρ.
 - 2-3: Έλληνικός ποταμός.
 - 3-4: Εύρωπαϊκή νήσος.
 - 4-5: Τό πρώτο θύμα του Χίτλερ.
 - 5-1: Τρέμει τά χταπόδια.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΡΟΣ
Μαθ. Γυμν. 'Αρρ. Καλλιθέας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Πόλις της Γαλιλαίας. — 2) Ήπιθυμω. 3) Αντανύμια — Νήσος του Αιγαίου — Τά δικά σου. 4) Κομψός (ξεν.). — 5) Αεροπορική εταιρία — Περιφέρη Σινική δυναστεία του Γ' αιώνα μ.Χ. 6) Αντανύμια — Άγαπώ (αρχ.). 7) Πρόθεσις (αρχ.). — 8) Άρθρον και πρόθεσις (δημ.). — 9) Υποθετικόν. 8) Τό πεπρωμένον. 9) Μόνον ο Όρφευς κατάρθρωσε να γυρίση πίσω από εκεί — Έλαφρός άνεμος.

Καθέτως: 1) Κόσμος και κοσμάκης — Μάς φέρνει το φως (δημ.). 2) Τό ψωμί της αύριον. 3) Τροφή (πληθ.). — 4) Σύνδεσμος — Άρνητικόν. 4) Άρχαίον πλοίων (δοτ.) — Ζητεί βοήθειαν. 5) Τό αντίθετο του πάρε — Πτερωτό άλογο. 6) Τσακάλι — Θεά του Όλύμπου. 7) Πρόθεσις — Άρχικά που υπάρχουν επάνω εις τα κουτιά των σπέρτων — Δίφθογγος. 8) Έρπετον. 9) Περνά γρήγορα (γεν.). — Ψώνια.

ΜΑΙΡΗ ΣΠΑΝΟΥ
Τάξις Ε' Γυμνασίου Αιγίου

ΣΚΑΛΑ

1) Θ — Σ
2) Θ — — Σ
3) Θ — — — Σ
4) Θ — — — — Σ
5) Θ — — — — — Σ
6) Θ — — — — — Σ
7) Θ — — — — — Σ
8) Θ — — — — — Σ
9) Θ — — — — — Σ

1) Ζών του δάσους. 2) Πατήρ όλων μας. 3) Νήσος του Αιγαίου. 4) Θεατρικόν συγκρότημα. 5) Ό φυλάττων την θύραν. 6) Κάτοικος Έλληνικής περιοχής. 7) Τολμηρός. 8) Ιστορικός της αρχαιότητας. 9) Μέγας πολιτικός της αρχαιότητας.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡ. ΚΡΑΒΒΑΡΙΤΗΣ
Μαθ. Ε' Τάξ. Γυμνασίου Εύπαλίου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Υπό γεφύρας κείμεθα κι εις ύψος (κατοικοῦμεν).
Ένιοτε και βρέχομεν
και ως ποτάμι τρέχομεν.
Κ' ενώ δεν είμεθα πτηνά, δύο πτερὰ (κινούμεν).

ΜΙΧΑΗΛ ΣΠΙΘΑΚΙΣ
Μαθητής Γυμν. Πόμπιας Ήρακλείου

ΣΚΑΛΑ

1) Κ
2) Κ
3) Κ
4) Κ
5) Κ
6) Κ

1) Νήσος του Αιγαίου. 2) Ό κάτοικος της νήσου Κω. 3) Τό άρσενικό του προβάτου. 4) Νήσος Κυκλάδων. 5) Βασιλεύς ονομαστός για τα πλούτη του. 6) Νήσος Δωδεκανήσου.
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ν. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ
Μαθητής Γ' Γυμνασίου Κεραμειών

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Σε ποιά πόλι σπούδασε ο Ά-δαμάντιος Κοραής;
2) Ποιό έτος ανέθηκε στο θρόνο ο Κωνσταντίνος ο ΙΒ' ο Βασιλεύς;
3) Τι είπε ο άρχιστράτηγος των Τούρκων Κιουταχής στον Αιγύπτιο άρχιστράτηγο Ίμπραήμ κατά την πολιορκία του Μεσολογγίου;
4) Ποιό έπίγραμμα έγραψε ο Σολωμός για τα Ψαρά;
5) Ποιό έτος ιδρύθηκε η Φιλική Έταιρεία και από ποιόν;
6) Ποιά είναι η πρωτεύουσα του Λιχτενστάιν;
7) Ποση έκτασι έχει η Μεγάλη Βρετανία;
8) Ποιό κράτος βρίσκεται στα Γαλλοϊσπανικά σύνορα;
9) Ποιά είναι η πρωτεύουσα της Λιθουανίας;
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΡΟΛΗΣ
ΣΤ' τάξις, 19ον Δημοτικόν Σχολ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Τι σημαίνει η λέξις Έλλάς;
2) Ποιοι είναι οι καθαρώτεροι άνθρωποι κοδ κόσμου;
3) Τι σημαίνει η λέξις Προμηθεύς;
4) Ποιό είναι το πολυτιμότερον μέταλλον;
5) Ποιός ητο αυτοκράτωρ της Ρώμης κατά την Σταύρωσιν του Χριστού;
ΧΡΗΣΤΟΣ Σ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Τάξις Ε1, Α' Πρότ. Γυμν. Πειραιώς

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Έφευρέτης του άσυρμάτου, ποιος είναι;
2) Πόσα βουνά έχει η Έλλάς;
3) Πόσα κουμπιά έχει ένα υποκάμισο;
4) Βασιλεύς των ζώων;
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. ΣΤ' τάξ. Δημ. Σχ. Άρτικίου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Περπατάει μέσα σε μιá κάμαρα, έπειτα πηγαίνει στην άλλη, αλλά μόνον αν συνοδεύεται. Μόλις την άφίσετε σταματάει.

ΑΠΟΡΙΑ

Ό Κουτομουλουδάκης (ύστερα από ένα γερό μάλωμα που τούκανε η μητέρα του γιατί είχε δείρει τη

μικρή αδελφή του), σκέπτεται: — Δεν κάνει, λέει, να δένω την αδελφή μου, γιατί είναι μικρότερή μου. Έμένα όμως γιατί με δένει ο πατέρας, αφού είμαι μικρότερός του;
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
Μαθητ. 7ου Γυμν. Αρρ. Παγκρατίου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Παπούτσι, παλιοπάπουτσο στον κάμπο πεταμένο.
ΑΛΙΚΗ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ
Γυμνάσιον Άσπροπύργου Άττικής

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Νήσοι της Άγγλίας είναι αυτά, αν σύμφωνο άφαιρέσης μονάδες βάρους θα εύρης.

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Δάσκαλος: Δεν μου λές, Τάκη, τον πληθυντικό του όνόματος ο γλόμπος. Τάκης: Τό πολύφωτο, κύριε.

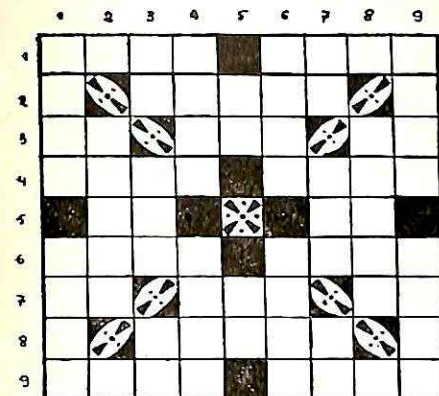
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α' ΒΑΛΙΩΤΗΣ
Μαθητής Γ' Τάξ. Γυμνασίου Πόρου

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

Νά έφθασε κι η άνοιξη! Οι άνυπόμονες άμυγδαλιές πετούν πρώτες — πρώτες τα άσπρα άνθάκια τους για να γεμίσουν τους άφυλλους κλώνους. Σε λίγο θάρθουν τα χελιδονάκια και τα άλλα πουλιά για να ξαναχτίσουν τις παλιές τους φωλιές. Τό χορτάκι θα ξανασκεπάση πάλι με τό βελούδινο καταπράσινο χαλί του τη γυμνή γη. Και πάνω του θα είναι σάν κεντημένα τα πολύχρωμα λουλούδια με τις μεθυστικές τους ευωδιές. Περπατώντας κανείς άνάμεσα στο καταπράσινο δάσος άπολαμβάνει τη γλυκειά μουσική των άηδονιών, που βρίσκονται κρυμμένα μέσα στις πυκνές φυλλωσιές των δένδρων, και άκούει τό πάφλασμα των κρυσταλλένων νερών του ρυακιού. Τα πουλάκια με τα πολύχρωμα φτερά τους στολίζουν κι αυτά τη φύσι και με τα χαρούμενα τιτίβισματά τους υποδέχονται τον έρχομό της άνοιξεως. Οι φανταχτερές πεταλούδες πετούν από λουλούδι σε λουλούδι και ρουφούν τό γλυκό νέκταρ. Τα προβατάκια χοροπηδούν χαρούμενα στις πλαγιές των καταπράσινων βουνών και βελάζουν δυνατά σάν να θέλουν να δείξουν μ' αυτό τη χαρά τους ύστερα από τό στενόχωρο κλείσιμο μέσα στο μαντρί. Ό βοσκός καθισμένος κάτω από τό μεγάλο πλατάνι δίπλα στο ρυάκι με τό γάργαρο νερό παίζοντας τη γλυκειά φλογέρα φυλάει τα προβατάκια του. Ό γαλανός ούρανός στολισμένος με τό χρυσό ήλιο, που καθρεφτίζεται μέσα στην ήσυχη θάλασσα, φαίνεται σάν να μάς λέη: «Πάνε πιά τα σύννεφα, δεν θα με σκεπάσουν, δεν θα κρύψουν την λαμπρότητά μου». Και σάν δης όλα αυτά τα πράγματα νομίζει ότι βλέπεις μιá μεγάλη ζωγραφιά. Κι όμως δεν είναι ζωγραφιά. Είναι η λατρευτή εποχή, που μάς τα παρουσιάζει όλα αυτά. Ναι. Είναι η άνοιξις!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ
Μαθ. ΣΤ'. Τάξεως Α'. Δημ. Σχολ. Μοσχάτου

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Κράτος της Άσίας — καρφί. 2) Άναπνοή (δημ.). 3) Παρατατικ. του είμι — τελ. σύνδ. 4) Γυναίκα του Άβραάμ — χώμα ποταμού. 5) Άνθη — ΕΜ. 6) Ένδυμα ιερατικών. 7) Τελ. σύνδ. — διότι — ΣΜ. 8) Λιμνη Ιταλικός. 9) Χαρακτήρ — πόλις της Γαλιλαίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Κάτοικος νήσου — δύναμις. 2) Νύμφη των γλυκέων υδάτων. 3) Τελ. σύνδ. — όρος άραβικής γλώσσης — άρβρον. 4) Πληξίς — τουρκ. τίτλος. 5) Υποθ. σύνδ. ΑΡ. 6) Υιός Ίσαάκ — χώρα Άσίας. 7) Μουσ. φθόγγος — ρηματ. τύπος του λέγω — κτητ. έπιθ. 8) Όνομα άνδρικών. 9) Άθλο-θής — κλωστή.

ΣΚΑΛΑ

1) Ν — — — — —
2) Ν — — — — —
3) Ν — — — — —
4) Ν — — — — —
5) Ν — — — — —
6) Ν — — — — —

1) Έτσι έλέγετο η κόρη του βασιλιά των Φαίακων. 2) Ποταμός της Αιγύπτου. 3) Νήσος του Αιγαίου. 4) Άπαράτητο για την ζωή. 5) Ειδήσεις. 6) Συντάσσεται με ύποτακτική.

ΜΙΧ. ΧΑΛΑΡΗΣ

Ε'. Γυμν. Άρρ. Πειραιώς

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Στό μάθημα της Ζωολογίας, ο δάσκαλος έρωτά:
— Γιαννάκη, ποια ζώα ονομάζονται πτηνά;

Γιαννάκης: Έκείνα που πετούν.
Δάσκαλος: Πολύ άραία. Πές μου τώρα κανένα πτηνόν.

Γιαννάκης: Τό άεροπλάνο, κύριε.
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΟΥΛΙΩΝΗΣ
Τάξ. Δ' Γυμν. Βασιλικών Χαλκιδικής

ΣΩΣΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Καθηγητής: Ειπέ μου, Κώστα, 8-ταν η αϊγα είναι εις θέσιν ύπτιαν πώς λέγεται;
Μαθητής: Αιγυπτία, κύριε.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) * * * * *
2) * * * * *
3) * * * * *
4) * * * * *
5) * * * * *
6) * * * * *
7) *

Οριζοντίως και καθέτως: 1) Προάστειον των Άθηνών. 2) Μέρος του σώματος. 3) Ό δούλος των Λακεδαιμονίων. 4) Προσ. άντων. (δευτέρου προσ.). 5) Σήμα κινδύνου. 6) Κλωστή (καθαρ.). 7) Σύμφωνον.

ΡΟΜΒΟΣ

1) * * * * *
2) * * * * *
3) * * * * *
4) * * * * *
5) *

Οριζοντίως και καθέτως: 1) Σύμφωνον. 2) Λάμψις. 3) Ό Χριστός ει-ναι ο... 4) Σκόρος (καθαρ.). 5) Σύμφωνον.

ΔΗΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Πυθαγόρειον Γυμν. Σάμου

Μαθητική συνεργασία, δράσις και φωτογραφία ομάδων Ε. Ε. Σ. Ν., που έφθασαν εις τή Γραφεία μας μετά την 15ην Άπριλίου θα δημοσιευθούν εις τό τεύχος του Όκτωβρίου 1952.

ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΚΑΠ. ΠΡΟΗΓΟΥ-ΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Οριζοντίως: 1) Όχι — Τ.Α.Ε — Δάσ. 2) Ήλεια — Πάνα. 3) Εί — Άωρος — Ε. Σ. 4) Δά — Σάς — Α. Μ. 5) Πηγή — Άμην. 6) Ρών — Σύ. 7) Άγος — Ένθα. 8) Ός — Φώς — Α.Ε. 9) Μύ — Τέλος — Ρί. 10) Ήνιων — Άέρος. 11) Νάε — Ίνα — Όσα.
Καθέτως: 1) Ο.Η.Ε. — Πάα — Μήν. 2) Χλιδή — Γούνα. 3) Ι.Ε. — Άγρος — Ι.Ε. 4) Ία — Ήως — Τό. 5) Τάος — Φέσι. 6) Ράξ — Πάλ. 7) Έπος — Σόλα. 8) Ίς — Άσε — Σέ. 9) Δά — Άμυνα — Ρό. 10) Άνέμη — Όέρος. 11) Σός — Νέα — Ίσα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1) Άστρο — Κάστρο. 2) Επὶ — Στή-μον.
ΓΡΙΦΟΣ
— ί — και — α.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) Περικλής. 2) Έρασμος. 3) Ράσκιν. 4) Ίππος. 5) Κύων. 6) Λός. 7) Ής. 8) Σ.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Α.Β.Ε. 2) Μαία. 3) Άδομαντορρύχ. 4) Μία — Σ.Ε.Κ. — Άσε. 5) Μύς — Όλο — Ίς. 6) Άσπν — Ρολόι. 7) Διακεκριμένοι. 8) Κακοκαίρια.
Καθέτως: 1) Άδω. 2) Α.Ε.Κ. 3) Ά-λάσκα. 4) Μ.Μ. — Άρκ. 5) Ιν — 9) Άς — Μ.Κ. 10) Άμα — Σό — Ρέα. 11) Βάν — Έλ — Όνι. 12) Ε.Ι.Τ. — Κόλος. 13) Α.Ο. — Αί — ΌΗ. Σ. — Ίσα. 15) Άνά. 16) Νταρί. 17) Άμότης.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΦΤΕΡΑ

Άκουμπάτε δυό δαχτυλά σας πάνω στα ά-κρια φτερά και τό συγκρατείτε ακίνητα ενώ φυσάτε τό μεσαίο.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

Ρο — σύ — νι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1) Πέντε γωνίες, γιατί με τό πούλημα της μιάς γωνίας σχηματίσθηκαν πρὸς τό μέρος εκείνο άλλες δύο γωνίες.
2) Είναι μεγαλύτερος κατά ένα χρόνο.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1) Έγεννήθη τό 1788 και άπέθανε τό 1873.
2) Έγεννήθη εις την Σκίαθον τό 1851, τά έργα του είναι Χριστογεννητικά, Πρωτοχρο-νιάτικα και Πασχαλινά.
3) Ό Ταύγετος έχει ύψος 2407 μ., η Γκιώνα 2510 μ., τά Άγροφα 2429 μ., ο Βαρνούς 2334 μ.

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΙ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

1) Πατάτες, 2) Κύμα, 3) Λεφτά.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Κεφάλ — Φέροι, 2) Καναδάς — Κόνινο. 3) Ίς — Τάλας — Πόλος — Υί. 4) Στα — Μονομάχος — Άνν. 5) Σάλα Άλφρη — Όσια. 6) Άνάσα — Σάραξ — Λόκος. 7) Άνάσσω — Άκυρος. 8) Ίνα — Ράς. 9) Άδανα. 10) ΕΝ — Ί-σα — ΕΚ. 11) Κατίνα — Διοδος. 12) Κυ-ρία — Έμινε — Σάντα. 13) Άρις — Όκα — Σάξ. 14) Σία — Άνδράποδα — Νάι. 15) Σά — Άστος — Ήρεμα — Τό. 16) Άκάτιον — Έταίρος — Ήλιος — Άνας.
Καθέτως: 1) Κίσσα — Κάσσα. 2) Κάστανά — Κυριακή. 3) Έν — Άλάνι — Μαρία — Άλ. 4) Μάτ — Άσαν — Τίς — Άτι. 5) Άδάμ — Άσάφεια — Άσία. 6) Άάλος — Ών — Ένός. 7) Σάν — Σώμα — Α.Ε. — Δόν. 8) Σόλα — Δί — Μόρς. 9) Μπρκαστικά. 10) Παρά — Νά — Ναπή. 11) Κόλ — Σανά — Δε. Ο.Ρ.Ε. 12) Φο-λόη — Εί — Άέτα. 13) Έτος — Άυρικός — Άμάν. 14) Ρίς — Ούρα — Δάς. 15) Άν — Άσός — Κων — Ρά. 16) Ίού-νιος — Στρατός. 17) Είναι — Άσιος.

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

1) Δόνις. 2) Δάσος. 3) Πίνδος. 4) Πά-δος. 5) Δανός.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ή όπη.

Φάληρο — τάληρο.

ΑΙΝΙΓΜΑ

9, 5, 6 = 20
4, 3, 8 = 15
2, 7, 1 = 10

ΣΚΑΛΑ

1) Τίς. 2) Ταός. 3) Τήνος. 4) Ταύρος. 5) Ταύρκος. 6) Τιέριος. 7) Τηλέμαχος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τό Ί-ώτα.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Όχι — Φώς. 2) Όρια — Λίμα. 3) Σί — Ρίο — Φί. 4) Άρα — Κός — 6) Λόκ — Έαρ. 7) Όι — Όρα — ΑΓ. 8) Όμρος — Ράσα. 9) Σάς — Γάρ.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Έν — Τόμ — Λά. 2) Πάρος. 3) Ότων — Ρόδα. 4) Νάλ — Σάς. 5) Σών. 6) Τής — Φώς. 7) Όσσα — Φωνή. 8) Σώμος. 9) Άηρ — Τά.
Καθέτως: 1) Έκων — Τόπι. 2) Τά-πης. 3) Πάλ — ΣΣΣ. 4) Ταν — ΑΑΑ. 5) Ορ — Λάτ — Μή. 6) Μόρ — Φόρ. 7) Σ.Ο. Σ. — Φώς. 8) Δάμων. 9) Άλας — Σήμα.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Ίράν — Μάνη. 2) Δάμων. 3) Άδην — Ρήμα. 4) Σάσι — Ά-ρης. 6) Αίας — Άσος. 7) Πανί — Δάση. 8) Ίωνας. 9) Νέαν — Μάρα.
Καθέτως: 1) Ίμός — Άπαν. 2) Δα-νία. 3) Άδης — Άνία. 4) Νάτι — Σίαν. 6) Μωρά — Άδάμ. 7) Άνήρ — Σάσα. 8) Μήκος. 9) Ήμάς — Σήμα.

ΣΚΑΛΑ

1) Άνά. 2) Άσία. 3) Άψυχά. 4) Ά-καρπία.

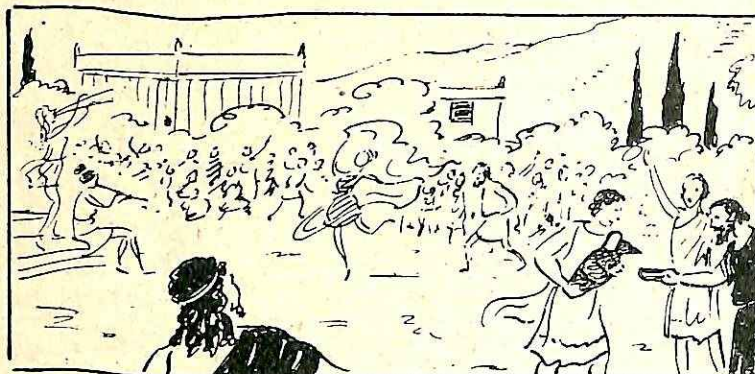
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

(Συνέχεια από την σελίδα 21)

σεως λιμναζόντων υδάτων, διευθετήσεως χειμάρ-ρων και έπεξεκασθησαν διάφοροι κοινοτικοί οδοί δια προσωπικής εργασίας αυτών και των μαθητών Έρρυθροσταυριτών.
ζ) Θεατρικά παραστάσεις Έρρυθροσταυρι-τών. Διά την ψυχαγωγίαν και την εθνικήν ά-γωγήν του Στρατού και του λαού έδόθησαν υπ' αυτών πολλοί και επιτυχείς παραστάσεις έρ-γων εις τα χωρία 1) Βογατσικόν. 2) Βασι-λειάδα. 3) Λεώδον. 4) Τειχιό. 5) Βαρυκόν. 6) Κορησόν. 7) Γάβρον και 8) Μαυροχώριον.
η) Συμβολή εις την άνεγερσιν διδασκαλείων. Οι Έρρυθροσταυριται μαθηταί προσέφεραν ά-ερίλογον προσωπικήν εργασία εις τα κάτωθι χωρία: 1) Ταυρίλοδον. 2) Άρμουδάρ. 3) Άσπροκλισιά. 4) Κ. Κρανιώνα. 5) Κάρο-μηλιά και Μελάω.

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΙΑΣ

Σύντομη εικονογραφημένη αφήγησι υπό ΑΝ. ΒΩ.

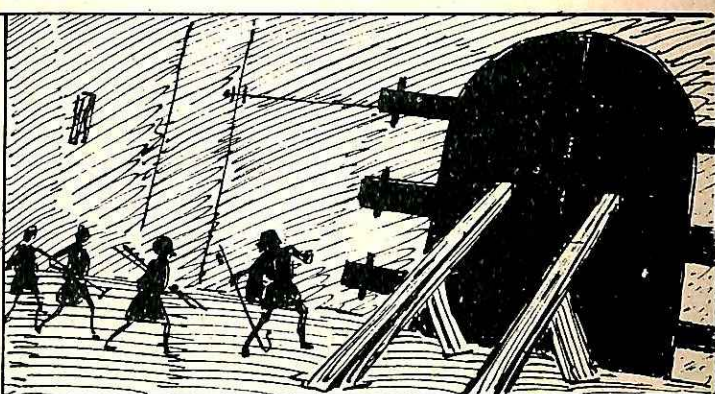
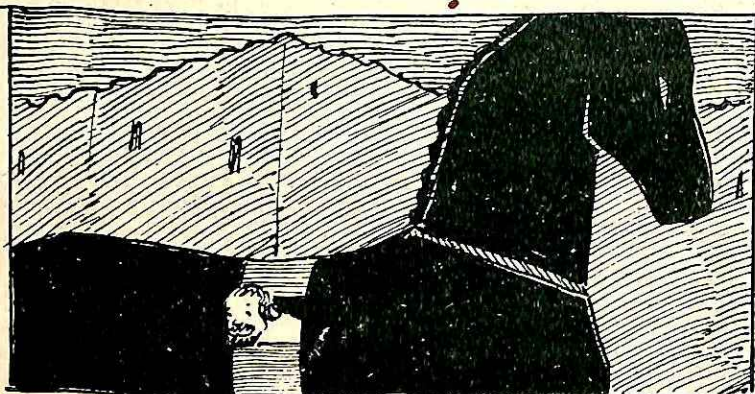

Ὁ δούρειος ἵππος βρισκόταν τώρα μέσα στὴν πόλι, ὅπως τὸ προεῖδε ὁ τετραπέρατος Ὀδυσσεύς κι οἱ Τρῶες ἄρχισαν νὰ πανηγυρίζουν τὴ λύσι τῆς πολιορκίας.

Οὔτε καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο δὲν εἶχε ποτὲ ἡ Τροία δὴ τέτοιο πανηγύρι. Σὲ σπίτια καὶ σὲ δρόμους τὰ γιορτινὰ τραγούδια καὶ οἱ ἤχοι τῶν αὐλῶν δὲν ἔπαυσαν νὰ διαλαλοῦν τὴν ἀπροσδόκητη χαρὰ, ὀρχηστρίδες ἐχώρευαν τοὺς πιὸ

τρελλοὺς χοροὺς τοὺς, κιθαρωδοὶ ἔψαλλαν ὕμνους στὴν ἐλευθερία, κωμικὲς παραστάσεις, ποὺ σατύριζον τὴν ἀπρακτὴ ἀποχώρησι τῶν Ἑλλήνων, ἐγύριζαν σ' ὅλη τὴν πόλι, καυστικὲς ἐπιγραφὲς εἶχαν κρεμαστὴ παντοῦ καὶ τὸ κρασί δὲ σταματοῦσε οὔτε στιγμή νὰ ἐμφυχύνῃ τὸ γλέντι τῶν ἐξαλλων πανηγυριστῶν.

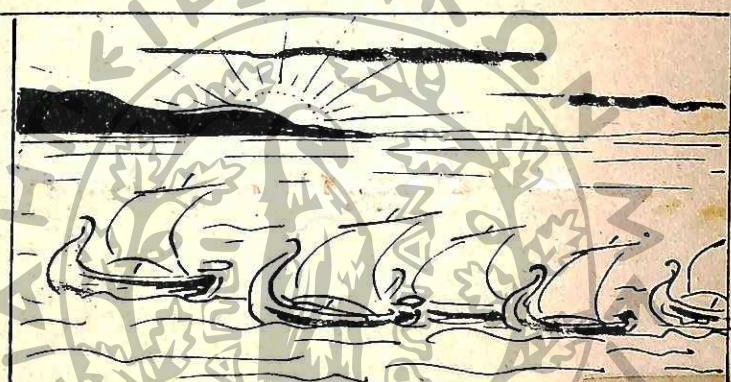
Κι ὅταν πιά ἐνύχτωσε καλὰ, ὅλοι κατάκοποι καὶ με-

θυσμένοι ἔπεσαν στὸν ὕπνο. Σ' ἓναν ὕπνο βαθὺ καὶ ξένοιαστο, ποὺ τίποτα δὲν ἦταν ἱκανὸ νὰ τὸν διακόψῃ.

Οἱ λίγοι τολμηροί, ποὺ ἦταν μέσα στοῦ ἄλλογο, μόλις βεβαιώθηκαν ὅτι κάθε θόρυβος εἶχε πάψει, ἄνοιξαν ἓνα παραθυράκι, ποὺ εἶχε ἡ κρύπτη τοὺς γιὰ παρατηρητήριο καὶ κοίταξαν ἔξω. Τίποτα. Παντοῦ ἐρημία. Τότε ἄνοιξαν καὶ

τὴν πόρτα τοὺς, μὲ μιὰ σκαλίτσα ἀπὸ σκοινὶ κατέβηκαν στὴ γῆ καὶ μὲ πολλὴ προφύλαξι πήραν τὸ δρόμο πρὸς τὴν πύλη. Οὔτε ψυχὴ δὲν εἶδαν πουθενά. Σκοτάδι μόνο καὶ σιωπὴ βασιλεψε τριγύρω, κι ὡς καὶ ἡ πύλη ἦταν ἀφρούρητη. Ποῦ νὰ βρεθῇ φρουρὸς ξυπνὸς ὕστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ γενικὸ ξεφάντωμα. Ζύγωσαν λοιπὸν στὴν πύλη, τὴν ἀνοι-

ξαν μὲ τὰ εἰδικὰ ἐργαλεῖα, ποὺ εἶχαν μαζί τοὺς καὶ προχώρησαν ἀνενόηλοι ὡς τὴν παραλία. Ἐκεῖ ἀναψαν μιὰ φωτιά, σύνθημα ποὺ τοὺς εἶχε ἀπὸ πρὶν ὀρίσει ὁ Ὀδυσσεύς. Μόλις εἶδαν τὴ φωτιά οἱ Ἕλληνες, ξαναῆρθαν μὲ γοργὴ κωπηλασία ἀπὸ τὴν Τένεδο, ἀποβιβάστηκαν σιωπηλοὶ κι ὤρμησαν ὕστερα μὲ ἀλαλαγμοὺς μέσα στὴν πόλι.

Σὲ λίγα λεπτὰ ἢ ἐπὶ δέκα χρόνια ἀκατάβλητη Τροία ἦταν δική τους. Ἡ ὡραία Ἑλένη, ἡ αἰτία τῆς τυραννικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας, ὠδηγήθηκε εὐθύς στο καράδι τοῦ Μενελάου. Καὶ μετὰ τρεῖς μέρες, ἀφοῦ εὐχαρίστησαν τοὺς θεοὺς μὲ πλούσιες θυσίες, ἔβαλαν πλῆρη γιὰ τὴν πατρίδα τοὺς, τὴν πεντάμορφη Ἑλλάδα, ποὺ τόσο τὴν εἶχαν ὅλοι τοὺς ποθήσει.